

Căsnicia Construită Corect

II 148.230

BCU IASI

Marius Govor

II 148.230

BCU IAS1

Încă de la prima impresie – l-am cunoscut în iulie 1992 – Marius Govor m-a convins cu spiritul său practic, deschis și profund aplecat spre latura concretă și pastorală a vieții creștine. Cei patru ani de studenție petrecuți împreună la Institutul Teologic Penticostal din București mi-au demonstrat seriozitatea și profunzimea preocupării colegului meu de an și de grupă față de slujirea pastorală prin consiliere și față de înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu cu privire la viața de familie și la consilierea spirituală a celor căsătoriți.

Cartea *Căsnicia construită corect* reflectă încununarea acestor preocupări pastorale și reprezintă fructul unei experiențe de peste 15 ani de slujire în consilierea premaritală a tinerilor creștini. În ultimii ani s-a tipărit în limba română destul de multă literatură pe tema prieteniei, a logodnei și a căsătoriei. Însă trebuie să observăm că cea mai mare parte a acestor lucrări sunt traduceri, de altfel bine-venite, din literatura străină, ele nefiind lucrări născute din frământarea și experiența interioară a comunităților creștine evanghelice românești. Cartea pe care o țineți în mână exprimă o înțelegere a consilierii pastorale premaritale născută în sânul bisericii penticostale românești din experiența unui soț, tată și pastor tânăr (în prezent nu chiar așa de tânăr) implicat de mai mulți ani în slujirea pastorală a tinerilor și a familiilor tinere.

Cu toții cunoaștem criza profundă prin care trece familia contemporană în România. Tot mai puțini tineri se căsătoresc; mulți aleg să trăiască în concubinaj și chiar în promiscuitate. Dintre acei puțini care se căsătoresc, aproximativ 30% sfârșesc prin a divorța. Problemele de genul acesta nu ocolesc tineretul creștin din bisericile noastre și nici familiile tinere care se întemeiază. Asistăm cu îngrijorare la creșterea ratei divorțurilor în sânul bisericilor evanghelice. Nu dețin statistici care să reflecte situația reală, dar știu din experiența slujirii pastorale că se înregistrează tendințe îngrijorătoare în acest domeniu.

Fericirea în viața de familie nu este un cadou de nuntă, ci o mare realizare, care nu vine de la sine. Fericirea pe ogorul familiei nu crește singură; singure cresc buruienile de pe marginea drumului. Pentru a ajunge la fericire în familie este necesară o temeinică edificare spirituală și pregătire premaritală, peste care să fie pusă apoi binecuvântarea lui Dumnezeu. Familiile pe care le vom avea nu sunt familiile din visurile noastre, deși visurile se pot împlini, ci sunt familiile pe care ni le construim. Dragi tineri, familia pe care o veți avea nu este cea la care visați cu ochii închiși, ci familia pe care o veți construi corect, cu trudă și cu binecuvântarea Domnului Isus. Doar astfel visurile voastre frumoase se vor adevăra și se vor împlini.

Cartea lui Marius Govor reprezintă un instrument extraordinar pus la îndemâna tinerilor creștini care doresc să își întemeieze viața de familie pe principiile eterne ale Scripturii. Scrisă într-un limbaj direct, accesibil și tineresc, presărată pe alocuri cu note de umor și tonuri grave, foarte bine rânduită sistematic, lucrarea de față se dovedește a fi o lectură de mare folos pentru tineretul creștin contemporan.

După ce își confruntă cititorul cu două întrebări esențiale – „Este voia lui Dumnezeu să mă căsătoresc?” și „De ce vreau să mă căsătoresc?” – autorul se apropie de universul interior al persoanei alese în vederea căsătoriei. Cunoașterea temeinică a celuilalt, a felului lui de a fi, de a gândi, a istoriei și a specificului familiei sale, a vulnerabilităților și a slăbiciunilor pe care le are, abordarea cu seriozitate a relației cu Dumnezeu, care a întemeiat familia și care pregătește partenerul de căsătorie ca pe un dar de mare preț, înțelegerea importanței apartenenței viitoarei soții/a viitorului

soț la familia Bisericii lui Dumnezeu și îmbrățișarea viziunii unei familii angajate în relația comună cu „Creatorul, Cartea, comunitatea, cărțile și consilierul” reprezintă elementele de structură și de conținut ale cărții pe care o țineți în mână.

Cu dorințe de bine în suflet, cu rugăciunea îndreptată către Dumnezeu pentru sănătatea viitoarelor voastre familii, dragi tineri, vă doresc nu doar o lectură plăcută și revelatoare, ci și o inimă gata să urmeze principiile biblice prezentate simplu, clar și relevant în această carte.

– pastor dr. Ioan Brie

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru cartea *Căsnicia construită corect*. Construcția căsniciei are nevoie de un plan corect și de o aplicare corectă a acestui plan. Construcția căsniciei cere un preț, efort susținut, dedicare și o bătaie continuă pentru menținerea în picioare a edificiului. Construcția căsniciei este o muncă plină de dulceață divină și de durere umană – dulceață divină pentru că din inima lui Dumnezeu vine planul căsătoriei și durere umană pentru că cei doi constructori sunt imperfecți.

Linia corectă a construcției căsniciei este influențată de relații. Autorul pune accentul pe triada relațională Creator – cărți – consilier. Originalitatea acestei abordări este utilă familiei din zilele noastre. Familia nu poate fi înfrântă ca instituție pentru că este o instituție divină. Poate fi atacată, ridiculizată, marginalizată, dar nu învinsă.

Titlul *Căsnicia construită corect* subliniază ideea de bază a metaforei construcției. Familia contemporană este supusă unui proces de deconstrucție și demolare. A regândi familia prin prisma metaforei construcției este o linie biblică: „Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar femeia nebună o dă rămă cu înseși mâinile ei” (Pr. 14:1).

„Prin înțelepciune se înalță o casă, și prin pricepere se întărește.” (Pr. 24:3)

– pastor Iuliu Centea

Cartea aceasta reprezintă răspunsul la multe întrebări, spuse sau nerostite, la care cineva trebuia să fie suficient de atent și să plătească prețul necesar pentru a le pune pe hârtie. Marius Govor a reușit și sunt convins că la final vei aprecia și tu acest lucru. Cartea prezintă, pentru cine o va citi cu interes sincer, voia lui Dumnezeu cu privire la o perioadă destul de scurtă a vieții: cea a pregătirii pentru căsătorie. Cine nu ar dori să o cunoască?!

Cartea mai prezintă și punctele de vedere ale unui om credincios, ale unui părinte și ale unui slujitor care reușește cu migală să ordoneze aspecte destul de confuze și care vorbește foarte deschis despre lucruri importante în orice relație. Aceste calități îl recomandă pe autor ca un consilier calificat.

Experiența de soț și tată a autorului este evidentă în fiecare domeniu abordat, iar experiența pastorală dă greutate fiecărui cuvânt pe care l-a scris. Toate acestea pentru ca tu, cel care trebuie să faci o alegere, să beneficiezi de la început de experiența lui vastă de viață. Îl cunosc pe Marius de mult timp, de aceea pot spune aceste lucruri. Cred că mulți se vor regăsi printre rânduri și vor folosi multe din sfaturile practice și soluțiile specifice prezentate de autor – un slujitor care de multă vreme a fost preocupat de acest domeniu.

Apreciez din toată inima lucrarea ca una necesară, ca o carte care trebuie citită de fiecare tânăr care dorește să aibă cât mai puține regrete în viitor. Așadar, dacă vrei să te asiguri că ai motivațiile corecte pentru căsătorie, dacă vrei să faci o alegere potrivită pentru viață – chiar cea mai bună, dacă îți dorești sincer să ai și să dezvolți o relație care să îți aducă împlinire ție și soției tale/soțului tău, îți recomand să citești această carte.

Cartea este de mare ajutor și părinților care doresc să își ajute copiii, liderilor de tineret în lucrarea lor în biserici și totodată este un material ce trebuie luat în considerare în lucrarea de consiliere premaritală.

Sper că aceste cuvinte să te determine să citești la timp această carte. Mă rog să fie pentru tine o mare binecuvântare, iar tu, la rândul tău, să fii o binecuvântare pentru actualul sau viitorul tău partener de viață.

– pastor Nelu Mureșan
Turda

În cursul slujirii mele ca pastor am resimțit din plin lipsa unui manual de consiliere premaritală pe care să îl folosesc în vederea așezării unei temelii trainice pentru familiile care se întemeiază în biserică. Cartea pastorului Marius Govor vine să suplinească această lipsă, fiind un ajutor pentru pastori și totodată pentru tinerii aflați în pragul căsătoriei.

Scrisă într-un stil pastoral care lasă să transpară preocuparea pentru o viață de familie reușită, *Căsnicia construită corect* caută să dea răspunsuri esențiale celor care își doresc cu adevărat fericirea în familie. Autorul așază primele și cele mai importante pietre de temelie ale vieții de familie, ajutându-i pe cei ce vor să se căsătorească să afle voia lui Dumnezeu pentru ei, dar și să-și clarifice motivația din spatele dorinței de a se căsători.

Zidirea pe această temelie sănătoasă obligă la o bună cunoaștere a celui cu care te căsătorești, de aceea autorul avertizează în mod realist cu privire la provocările pe care le ridică viața de familie și omul cu care ai ales să te căsătorești. Diferențele dintre cei doi soți trebuie privite nu ca un impediment în calea fericirii, ci ca surse de împlinire atunci când sunt corect înțelese. Dragostea care îi leagă în mod statornic pe cei care se căsătoresc trebuie înțeleasă nu doar la nivelul unor fiori vremelnici, ci prin prisma realismului și a profilului durabil al dragostei – așa cum ne-o prezintă Scriptura. Familiile din care se desprind cei doi – și de care sunt legați fiecare cu un cordon ombilical nevăzut – nu trebuie să fie niciodată o sursă de conflict și de neînțelegeri între cei doi parteneri de legământ. Față în față cu inevitabilele conflicte familiale, conflicte generate de circumstanțe, de diferențele de opinie sau de detaliile vieții de zi cu zi, soluțiile biblice pe care le propune autorul sunt întotdeauna aducătoare de pace și armonie.

În viziunea pastorului Marius Govor, fericirea familiei nu poate fi ruptă de relația cu Dumnezeu, cu Biserica și cu Scriptura, pentru că fiecare dintre acestea ne sunt date spre a cimentea relațiile și mai ales pentru a consolida familia.

Cartea *Căsnicia construită corect* trebuie să fie prezentă pe biroul fiecărui pastor și cred că nu ar trebui să lipsească din biblioteca niciunei familii creștine. Este o lectură obligatorie, de care vor beneficia din plin tinerele familii în căutarea fericirii.

– pastor Nelu Filip

Lucrarea lui Marius Govor, *Căsnicia construită corect*, tratează un subiect extrem de important și de relevant pentru viața de familie, și anume consilierea premaritală. O căsnicie poate fi un edificiu trainic doar dacă este construită pe o temelie solidă. Și exact acest lucru și l-a propus autorul – să pună bazele unei înțelegeri corecte a căsătoriei, a vieții de familie și a relației de respect reciproc, slujire și dragoste între soți.

Dintre contribuțiile pozitive ale cărții de față la sfera consilierii premaritale aş dori să evidențiez, foarte pe scurt, trei aspecte. În primul rând, seriozitatea (mai bine spus sacralitatea) căsătoriei ca punct de plecare în viața de familie. Autorul dorește să-i ajute pe cei aflați în fața deciziei de a se căsători să înțeleagă cât mai bine importanța și motivația corectă a căsătoriei și să evalueze cu toată atenția implicațiile deciziei de a întemeia o familie. În al doilea rând, autorul pune un accent deosebit pe ideea de altruism, dăruire, dragoste adevărată în familie, care se manifestă prin preocuparea constantă a fiecăruia dintre soți de a-l face fericit pe celălalt. Soțul/soția nu trebuie să aștepte să fie servit/ă, ci fiecare să caute să-l slujească și să-l îndeplinească pe celălalt. Un ultim aspect pe care aş dori să-l evidențiez este cel legat de ideea consilierii atunci când apar probleme în familie. În contextul în care observăm o atitudine de reținere, ba chiar de rușine, care îi împiedică pe mulți să caute ajutor, insistența autorului de a arăta normalitatea unui asemenea gest este bine-venită. Mai mult, sunt descrise chiar situații concrete din dinamica vieții de familie care indică nevoia de a consulta un consilier. Toate acestea și multe alte aspecte importante în consilierea premaritală analizate de autor reprezintă premisele unei căsnicii construite corect!

Personal, salut cu bucurie apariția unei lucrări de consiliere premaritală – un domeniu foarte important dar, din păcate, destul de neglijat în societatea zilelor noastre. De aceea recomand cu toată căldura cartea lui Marius Govor, *Căsnicia construită corect*.

– conf. univ. dr. Corneliu Constantineanu

Pregătirea pentru căsătorie este adesea lăsată în seama mass-mediei seculare. Prin cartea de față, pastorul Marius Govor aduce în atenția tinerilor, a părinților și a pastorilor câteva aspecte practice ale pregătirii pentru viața de familie în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. O putem numi „manual de cateheză” în vederea căsătoriei. Predica din ziua nunții nu este suficientă pentru a acorda sprijinul didactic necesar celor doi, ci e nevoie de o astfel de carte, care pune împreună toate aspectele legate de cel mai frumos eveniment din viața omului – căsătoria.

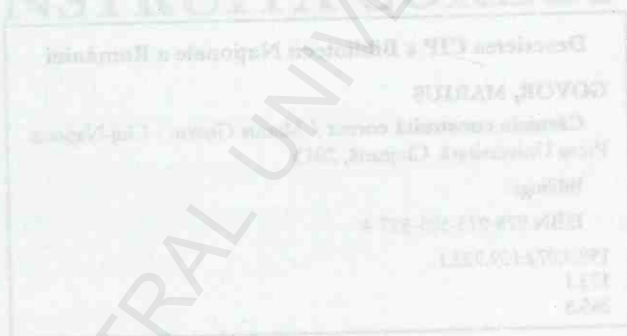
– pastor Marius Livanu

Această carte este scrisă cu multă înțelepciune practică, discernământ, bun simț și este bine ancorată în învățătura Sfințelor Scripturi. O recomand cu bucurie oricui.

– evanghelist drd. Gabi Floruț

MARIUS GOVOR

CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

© 2012 Autorul volumului. Toate drepturile rezervate. Este permisă reproducerea integrală sau parțială a conținutului prin orice mijloc, electronic sau mecanic, fără a se plăti drepturi de autor. Pentru mai multe informații, vizitați site-ul: <http://www.ediția.ro>

Universitatea Babeș-Bolyai
Facultatea de Psihologie
Căminul 1
Str. Bolyai nr. 11
400169 Cluj-Napoca, România
Tel: 0264-591200, 0264-591201
E-mail: editions@editions.ro
<http://www.editions.ro>

Referenți științifici:

Prof. univ. dr. Buzogány Desideriu

Conf. univ. dr. Corneliu Constantineanu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GOVOR, MARIUS

**Căsnicia construită corect / Marius Govor. - Cluj-Napoca:
Presa Universitară Clujeană, 2013**

Bibliogr.

ISBN 978-973-595-527-4

159.9.072:159.922.1

173.1

265.5

© 2013 Autorul volumului. Toate drepturile rezervate. Reproducerea integrală sau parțială a textului, prin orice mijloace, fără acordul autorului, este interzisă și se pedepsește conform legii.

Universitatea Babeș-Bolyai

Presa Universitară Clujeană

Director: Codruța Săcelean

Str. Hasdeu nr. 51

400371 Cluj-Napoca, România

Tel./fax: (+40)-264-597.401

E-mail: editura@editura.ubbcluj.ro

http://www.editura.ubbcluj.ro/

MARIUS GOVOR

#32 #42

CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

0 000010 46744

BCU IASI

PRESA UNIVERSITARĂ CLUJEANĂ

2013

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MARTIN GOTOV

1911-1912

IASINICIA

CONSTITUTIA CORECT

1911-1912

18 NOV. 2015

Cuprins

<i>Mulțumiri</i>	11
<i>Prefață</i>	13
<i>Introducere</i>	15

Partea I – Două întrebări directe înainte de a vorbi despre persoana cu care te căsătorești

1 Ești sigur că aceasta este voia lui Dumnezeu pentru tine? ..	19
2 De ce te căsătorești?	33

Partea a II-a – Persoana cu care te căsătorești este ...

3 Mai mult decât de sex opus	51
4 Ființa fără de care nu poți trăi	67
5 Parte a unei familii	85
6 Ființa care te va jigni cel mai mult	99
7 Un dar de la Domnul	119
8 Ființa cu care îți construiești viitorul	135
9 Din familia lui Dumnezeu	157

Partea a III-a – Familia ca unitate relațională

10 Relația familiei cu Creatorul, Cartea, comunitatea, cărțile și consilierul	177
<i>Încheiere</i>	195
<i>Note</i>	199

Mulțumiri

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru călăuzirea Lui
și pentru:

soția mea, Angela,

care mi-a fost alături, dându-mi curaj în lucrare;

copiii noștri: Rut, Ema, Marisia și Paul;

colectivul editurii Societății Biblice din România;

colegii de slujire cu care am lucrat ani de zile.

*Dedic cartea aceasta tinerilor
care urmează să se căsătorească
și consilierilor lor.*

Prefață

Această carte face parte din categoria lucrărilor care se adresează în primul rând tinerilor. Ea este rezultatul multor ani de învățare, predicare și aprofundare a unui subiect de actualitate la fel de vital pentru viața spirituală și pentru relațiile interumane precum aerul pentru corpurile noastre. Gândindu-mă la viitoarele familii creștine din România acestui frământat început de mileniu, sper ca această carte să le ajute să descopere principiile biblice care au stat dintotdeauna la temelia zidirii unei căsnicii fericite.

În fața greutăților vieții, tinerii lipsiți de experiență au întotdeauna aceeași reacție: „Nu am știut că va fi atât de greu!” Poate fi puțin mai ușor și mult mai satisfăcător dacă își construiesc corect așteptările pe care le au de la viața de familie.

Folosind cuvinte clare, simple și bazându-se pe anii de experiență în slujirea pastorală și în creșterea propriilor copii, pastorul Marius Govor vrea să te ajute să-ți creezi o temelie biblică puternică pentru cea mai mare provocare a vieții.

Cuprinsul acestei cărți justifică titlul prin tematica bogată, prezentată sistematic și riguros. Autorul face parte din categoria mesagerilor consacrați în slujba de predicare a Evangheliei, care poartă în conștiința lor responsabilitatea de a face bine celor mulți, prin transmiterea de cunoștințe structurate, de sfaturi și experiențe personale.

Cred că această carte are doi autori: Unul în cer (Duhul Sfânt), care a inspirat fiecare mesaj al ei, și unul pe pământ, pastorul Marius

14 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

Govor, care a păstrat în inima lui și apoi a așternut pe hârtie ceea ce Duhul Sfânt i-a dat. Ea reprezintă o „descărcare” a bagajului spiritual cu care Dumnezeu l-a „încărcat”, iar modul cel mai util de a face acest lucru a fost să pună totul în pagină, spre a fi dăruit tuturor.

Căsnicia construită corect nu este un tratat de teologie, ci un manual de real folos în școala vieții. Valoarea academică a cărții este dată de valoarea ei practică, învățăturile ei putând fi aplicate cu ușurință în viața de zi cu zi.

Îl felicit pe autor și mă rog ca Dumnezeu să folosească mesajul acestei cărți pentru zidirea Bisericii Lui prin familiile sănătoase din adunările noastre.

– dr. Pavel Riviș Tipei,

Președintele Cultului Creștin Penticostal din România

Introducere

Dacă ești în pragul căsătoriei, această carte este în mod special pentru tine. Dacă ești tânăr și vrei să te căsătorești la un moment dat, această carte ți se potrivește, deoarece despre viața de familie nu trebuie să învățăm cu doar câteva luni înainte de căsătorie, ci cu câțiva ani înainte. Ceea ce se întâmplă în rândul tinerilor din zilele noastre și în familiile tinere de români de pretutindeni este tot mai alarmant. Căsătoria nu mai este privită cu seriozitatea cu care ar trebui privită, și acest lucru se datorează în special mijloacelor de comunicare în masă, care ne asaltează cu informații nefaste în fiecare zi. Atacul agresiv asupra familiei dă rezultate: avem tot mai multe divorțuri și recăsătoriri, tot mai multe avorturi, tot mai mulți copii crescuți de un singur părinte sau de instituțiile statului și tot mai multe familii nefericite. De aceea este foarte important ca familiile credincioase care pornesc pe drumul căsniciei să știe ce trebuie să facă pentru a avea o viață de familie binecuvântată. Dumnezeu ne-a dat instituția familiei pentru a ne face fericiți și împliniți în viața de fiecare zi. Familia are rolul de a ne da putere atunci când ne simțim slabi, de a ne primi cu brațele deschise atunci când am fost răniți în lupte, de a ne ajuta să mergem mai departe atunci când nu mai avem resurse. Familia este unul din modurile prin care Dumnezeu ne spune în fiecare zi cât de mult ne iubește. Obiectivul acestei cărți este să îi ajute pe tinerii care vor să își întemeieze o familie. Cele mai importante lucruri pe care aș vrea să le realizezi după ce citești această carte sunt acestea:

16 CĂȘNICIA CONSTRUITĂ CORECT

- ▶ să iubești și să citești cu mult interes Cuvântul lui Dumnezeu.
- ▶ să te apropii de un consilier spiritual matur, căruia să-i poți împărtăși bucuriile și luptele tale spirituale, și de la care să primești ajutor spiritual.
- ▶ să citești cât mai multe cărți și să participi la conferințe care au drept subiect familia creștină.
- ▶ să te implici în slujire în biserica locală în care ești membru.
- ▶ să fii binecuvântat cu o familie fericită, pentru care să merite să trăiești.

PARTEA I

Două întrebări directe înainte de a vorbi despre persoana cu care te căsătorești

Ești sigur că aceasta este voia lui Dumnezeu pentru tine?

Înainte de a vorbi despre orice altceva, aș vrea să vorbim puțin despre tine. Sper că ai răspuns „Da” la întrebarea: „Ești convins(ă) că alegerea pe care ai făcut-o cu privire la căsătorie este și voia lui Dumnezeu pentru tine?” Aș vrea să știi că trebuie să dai dovadă de responsabilitate în alegere, deoarece „familiile fericite nu apar pur și simplu. Ele sunt dezvoltate și întreținute cu grijă”. Și pentru că vrei o familie fericită, cred că deja ai trecut prin câteva chei de verificare și ai ajuns la concluzia că persoana de care ești îndrăgostit(ă) este persoana cu care Dumnezeu vrea să te căsătorești. Dacă încă nu ți-ai pus această întrebare, vreau să te avertizez că este una dintre cele mai importante întrebări din viața ta, și de răspunsul pe care îl vei da în următorii ani depinde fericirea familiei tale. Ți-am adresat această întrebare pentru că sunt mulți cei care după o perioadă de căsnicie, când dau de probleme în viață, se întreabă: „Oare chiar a fost voia lui Dumnezeu să mă căsătoresc cu ea/el?” Și foarte mulți răspund: „Cred că nu a fost voia Domnului.” Și încearcă să „repare greșeala” pe care au făcut-o atunci când s-au căsătorit. De unde știu că sunt mulți tineri de felul acesta? Pentru că văd multe familii nefericite în care cei doi ajung la divorț și apoi la recăsătorie, supărându-L astfel pe Domnul și atrăgând asupra lor mânia lui Dumnezeu și nefericirea.

20 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

CHEI DE VERIFICARE A RELAȚIEI

Cred că deja ți-ai verificat relația cu viitoarea ta soție/viitorul tău soț. Cred că ești unul dintre tinerii bisericii care și-a luat viața în serios și nu a căzut victimă sentimentelor, ci înainte de a decide să se căsătorească s-a gândit bine la ceea ce vrea să facă.

„Dar de unde știu că Dumnezeu nu mi-a pregătit pe altcineva pentru căsătorie și eu m-am grăbit? Oare nu ar trebui să mai aștept? Oare nu va veni altcineva mai potrivit pentru mine?” Acestea sunt întrebările care s-ar putea să te frământă astăzi, dar nu numai astăzi, ci și în anii ce vor urma – mai ales în perioadele de încercare din viață. Cum poți fi sigur că Dumnezeu este de acord cu planul tău? Cum poți porni pe drumul căsniciei cu siguranță maximă? Este posibil să ai această siguranță? Este necesară această siguranță? Sau se poate trăi și fără ea? Eu cred că este absolut necesar să ai convingerea că Dumnezeu este de acord cu căsătoria ta. Trebuie să ai siguranță totală că pe drumul căsniciei pornești împreună cu Dumnezeu. Iată cum poți ști că Dumnezeu este de acord cu alegerea ta:

Nu poți trăi fără persoana cu care vrei să te căsătorești.

Băieții pot căuta dragostea la multe fete frumoase, iar fetele se pot îndrăgosti de mai multe ori înainte de a decide cu cine se vor căsători. Orice tânăr și tânără este liber/ă să caute pe cineva de care să se îndrăgostească și să își dorească să întemeieze o familie. Aceste relații de simpatie și de dragoste între tinerii credincioși sunt normale și ar trebui să fie în conformitate cu Biblia, nu cu instinctele umane. Însă când vine vremea să te căsătorești, nu e suficient să iubești. Poți iubi mai multe persoane în același timp – și unii tineri nu sunt deloc serioși în modul în care se pregătesc pentru căsătorie. Tu trebuie să te căsătorești nu cu persoana pe care o poți iubi, ci cu persoana fără de care nu poți trăi. Iubești persoana cu care vrei să te căsătorești? Nu te

întreb dacă te iubește, ci dacă tu o iubești? Dacă o iubești cu adevărat, atunci nu îi ceri mereu să se sacrifice pentru tine, ci tu însuși/însăși, din proprie inițiativă, te sacrifici de dragul persoanei iubite. Nu îi ceri să facă compromisuri, ci aștepți ca toate lucrurile să se întâmple la vremea lor, căci Biblia zice că „orice lucru” – asta însemnând că și căsătoria – „El îl face frumos la vremea lui” (Ecl. 3:11).

Când ceri – sau ți se cer – anumite lucruri înainte de vreme, să știi că acolo nu e vorba de iubirea aproapelui, de iubirea biblică, ci de iubirea de sine și de jertfirea aproapelui, ceea ce nu reprezintă un început bun pentru viața de familie.

Părinții sunt de acord cu alegerea făcută.

Când un băiat curtează o fată, după ce o cere de soție și ea acceptă, în mod normal primii care ar trebui să afle acest lucru sunt părinții. Băiatul cere apoi fata de la părinții ei. Ce zic părinții voștri? Și-au dat binecuvântarea peste planurile voastre? Sunt de acord cu căsătoria? Nu întotdeauna părerea părinților este decisivă, dar de cele mai multe ori când părinții sunt oameni credincioși, tinerii pot găsi voia lui Dumnezeu în vocea lor. Biblia spune că, dacă vrem viață lungă și fericită, suntem datori să ne cinstim părinții:

Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău, ca să ai zile multe și să fii fericit în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău. (Dt. 5:16)

Cum poți să îți cinstești mai bine părinții la vârsta căsătoriei decât consultându-i cu privire la alegerea ta? Dacă părinții spun „Da”, înseamnă că nu au observat nimic nepotrivit în comportamentul iubitei/iubitului copilului lor. Însă dacă părinții nu sunt de acord cu căsătoria, trebuie să analizezi bine motivele pentru care ei spun „Nu” planurilor tale. S-ar putea ca Dumnezeu însuși să vrea să spună „Nu”

prin vocea părinților. Indiferent care pereche de părinți nu este de acord cu căsătoria, situația trebuie analizată cu atenție și abia apoi să treceți într-un fel sau altul de acest obstacol.

Cei din biserică te încurajează.

Atunci când plănuiești să te căsătorești, frații din biserică aud despre acest lucru și vorbesc despre eveniment. În discuțiile lor vă vorbesc de bine sau spun că nu vă potriviți. S-ar putea ca în acest context să iasă la iveală lucruri pe care nu le-ai știut niciodată. În orice biserică locală sunt și oameni care mereu vorbesc de rău, fără niciun motiv. Sunt și unii invidioși, cărora niciodată nu le convine cine cu cine se căsătorește. Dar, lăsând la o parte comentariile acestor oameni imaturi din punct de vedere spiritual, ar trebui să analizăm în modul cel mai serios reacțiile prietenilor și ale rudeniilor noastre. Uneori se întâmplă ca doi tineri să se îndrăgostească și un frate din biserică, o rudenie sau un prieten credincios să îi spună unuia dintre ei că nu sunt potriviți, să aducă motive întemeiate și totuși niciunul dintre cei doi să nu ia seama la avertisment. Se poate întâmpla apoi ca după nuntă cel puțin unul dintre cei doi să regrete că nu a luat în serios avertismentul. Însă atunci e prea târziu.

În cele mai multe cazuri, când doi tineri se potrivesc și căsătoria lor este după voia lui Dumnezeu, ceilalți tineri îi încurajează spunându-le cuvinte de genul: „Ce fată bună ai găsit! Este un dar de la Domnul!”, sau „Ești un om binecuvântat să ai o asemenea viitoare soție!” Și tot astfel de cuvinte îi adresează oamenii și fetei. Iar cei mai vârstnici din biserică dau din cap cu bucurie și spun: „Ce bine se potrivesc tinerii aceștia! Am știut noi mai de mult că ăștia doi într-o zi vor face nuntă. Și iată că nu ne-am înșelat. Ce bine se potrivesc!”

Dar nu întotdeauna vorbesc oamenii în felul acesta. Uneori ei se întreabă: „Cum de nu o/îl vede? Cum de nu le spune nimeni că nu se potrivesc?” Când se spun astfel de lucruri despre doi tineri care

urmează să se căsătorească, viitorii miri ar trebui să țină cont de ceea ce se spune, și să ia măsurile necesare după ce analizează bine situația.

Ai pace în suflet în urma deciziei tale.

Înainte de a spune „Da” pentru căsătorie, oamenii sunt deosebit de frământați. Și foarte bine fac că se frământă cu această problemă importantă, pentru că „viața de familie nu e ceva ce se mărginește la generația în care trăim. Urmările ei ajung în generațiile viitoare și celor mai mulți ea le influențează veșnicia”². Ei se întreabă dacă au găsit într-adevăr persoana potrivită pentru viața lor, pentru calitățile și defectele lor, pentru starea lor de sănătate sau de boală, pentru statutul lor social și spiritual. Nu au convingerea deplină că au găsit cea mai potrivită persoană. Dar în momentul în care spune „Da”, persoana aceea trebuie să primească pace interioară și siguranța că a făcut alegerea corectă. Dacă nu ai primit încă pace în suflet și nu ai convingerea că ai ales persoana potrivită pentru căsătorie, nu ar trebui să te grăbești cu pregătirile de nuntă, ci ar fi bine să te rogi în continuare ca Dumnezeu să îți descopere în mod clar, pe înțelesul tău, care este voia Lui pentru tine. Dacă acum, la început de drum, nu ai pace, oare ce se va întâmpla pe parcursul vieții, când sufletul îți va fi asaltat de tot felul de îndoieli cu privire la alegerea făcută? Poate ești gata să te căsătorești, mai ai puțin până în ziua nunții, dar nu ai pace în suflet, ești frământat(ă) de tot felul de gânduri, nu știi dacă să renunți sau nu și nu ți-ai împărtășit frământările nimănui. Vreau să-ți dau un sfat: du-te IMEDIAT și vorbește cu părinții tăi despre dilema ta și ei te vor sfătui ce trebuie să faci în situația dată. În cazuri speciale, când nu te poți înțelege cu părinții, poți cere sfatul pastorului tău sau al liderului spiritual care te cunoaște cel mai bine – oricare dintre ei te-ar putea ajuta cu un sfat biblic și din experiența lui personală. Oprește-te din orice activitate până îți vei redobândi pacea sufletului.

24 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

Dumnezeu îți spune „Da” în mod supranatural.

Nu puțini sunt cei care doresc călăuzire supranaturală de la Dumnezeu. Tinerii își doresc ca Dumnezeu să Se implice în mod personal și să le vorbească privitor la alegerea pe care au făcut-o sau urmează să o facă. Această dorință este una bună, este pe placul Domnului, și El onorează asemenea dorințe – cu câteva condiții.

CONDIȚII PENTRU CA DUMNEZEU SĂ ÎȚI VORBEASCĂ

O viață continuă de credincioșie

Tinerii trebuie să trăiască o viață continuă de credincioșie și de dedicare față de Dumnezeu.

Credincioșia este productivă pentru dezvoltarea noastră personală. Cei care se străduiesc să fie în mod continuu credincioși vor avea parte de o creștere spirituală vizibilă în umblarea lor cu Dumnezeu.³

De credincioșie nu avem nevoie doar pentru căsătorie. Altfel spus, pe Dumnezeu nu Îl putem păcăli. Sunt tineri care vor să-L păcălească pe Dumnezeu. Ei cred că este suficient să cauți voia Domnului și un răspuns supranatural de la Dumnezeu doar înainte de a te căsători. Ei cred că tinerețea ți-o poți trăi oricum: poți avea câte prietene vrei, poți promite căsătorie mai multor fete sau mai multor băieți – pe rând sau în același timp, poți încerca chiar să ai relații intime cu unele din ele sau cu unii din ei – și chiar să reușești, poți să nu fii om de caracter, poți înșela pe toată lumea și oamenii să te creadă cuminte, iar tu să fii fără frică de Dumnezeu și fără rușine de oameni. Unii cred că pot trăi o asemenea viață și, dacă înainte de a se căsători caută voia lui Dumnezeu, El este obligat să le dea o soție sau un soț exact așa cum el sau ea nu a trăit înaintea Domnului. Vreau să îți spun că Dumnezeu nu Se lasă batjocorit și ceea ce seamănă omul, aceea va și secera. Așa ne învață Cuvântul Domnului:

Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. (Gal. 6:7)

Dacă vrei ca Dumnezeu să îți vorbească în mod supranatural, trebuie să trăiești o viață curată înaintea Lui în fiecare zi și abia apoi să te aștepți ca Dumnezeu să te călăuzească. De foarte multe ori se întâmplă ca în biserici să vină tineri care nu au umblat cu Dumnezeu decât de ochii lumii, iar în ascuns au trăit în nelegiuire. „Mă duc la biserică”, spun ei, „pentru că acolo voi găsi o fată bună sau un băiat bun!” Vin la biserică, se căsătoresc și află apoi că soția sau soțul este exact ca el sau ca ea. Și se întreabă: „Cum de m-am căsătorit cu o asemenea persoană? Și totul s-a întâmplat în biserică?” Răspunsul este simplu: cum ai trăit, așa ai primit, pentru că la biserică vin și tineri și tinere care vor să trișeze, să înșele aparențele. Și pentru orice om există o pereche. Să nu te aștepți ca unui băiat credincios lui Dumnezeu sau unei fete curate la trup și la suflet Dumnezeu să îi dea o soție sau un soț lipsit de caracter, dar care vine la părtășiile frățesti. Când cauți voia lui Dumnezeu pentru căsătorie, asigură-te că nu vrei să înșeli pe nimeni – nici pe Dumnezeu și nici pe oameni.

Căutare autentică a voii Domnului

Tinerii trebuie să caute cu adevărat voia Domnului. Se întâmplă de multe ori să nu poată accepta ca Dumnezeu să spună „Nu” la ceea ce ei cred că este bine. Și astfel confundă căutarea voii lui Dumnezeu cu dorința de a forța mâna Domnului. Și atâta Îl tot întreabă pe Domnul, până când li se pare că Domnul a spus „Da”, dar de fapt nu este deloc voia Lui, ci închipuirea lor, născută din dorința puternică de a se căsători cu o anumită persoană.

Călăuzirea verificată cu Biblia

Tinerii trebuie să știe că orice călăuzire personală am avea, o verificăm cu Biblia.

Eu am găsit că Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, este veșnic adevărat și în întregime demn de încredere. Culturile se schimbă; stilurile de viață oscilează; modurile de gândire vin și se duc odată cu trecerea timpului. Dar principiile lui Dumnezeu nu se schimbă.⁴

De aceea, descoperirile supranaturale pe care le avem nu au voie să fie împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Nu poți, de pildă, să ai o descoperire de la Domnul prin care să primești dezlegare pentru căsătorie cu o femeie căsătorită sau cu un bărbat căsătorit. Se mai întâmplă în lumea în care trăim să avem surprize de genul acesta. Domnul nu poate încuviința o asemenea relație, pe care Biblia o numește „preacurvie”.

Mediul în care se descoperă voia Domnului

Tinerii trebuie să trăiască într-un mediu spiritual deosebit: de rugăciune, post, dărnicie, citirea Bibliei, ascultare de părinți, mulțumire la adresa lui Dumnezeu. Nu poți căuta voia lui Dumnezeu și să fii într-o stare de tulburare continuă. Nu te poți aștepta să ți se descopere voia lui Dumnezeu dacă gândurile tale sunt gânduri de răzbunare sau de neascultare față de lucrurile poruncite de Domnul.

Disponibilitatea de a face voia Domnului

Tinerii trebuie să fie dispuși să asculte de Domnul când El le vorbește. Când stăm înaintea Domnului cu dorința de a primi un răspuns de la El și îl primim, acest răspuns nu are caracter consultativ, ci trebuie respectat întocmai, ca și cuvânt al Domnului. Chiar dacă de

multe ori voia Domnului nu este în acord cu sentimentele și așteptările noastre, suntem chemați să facem nu voia noastră, ci voia lui Dumnezeu, așa cum ne-a fost ea revelată. Să nu uităm că până și Domnul Isus avea voia Lui, diferită de voia Tatălui din ceruri, și în rugăciune a cerut să se facă voia Tatălui. Iată ce scrie în Luca 22:41-42:

Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenunchat și a început să Se roage, zicând: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși facă-se **nu voia Mea, ci a Ta.**”

Ar fi bine ca atunci când cauți voia lui Dumnezeu să le ceri și celor apropiați să te susțină în rugăciune înaintea Domnului. Și nu uita că Dumnezeu continuă să le vorbească oamenilor în multe feluri.

CÂTEVA MODURI ÎN CARE DUMNEZEU VORBEȘTE ÎN MOD SUPRANATURAL

Prin vise

Nu o dată s-a întâmplat ca Dumnezeu să dea oamenilor vise cu privire la ceea ce trebuie să facă într-un anumit moment din viață. În urma unui vis primit de la Dumnezeu ar trebui să știi exact ce ai de făcut și să nu mai fii confuz cu privire la alegerea ce îți stă înaintea. Deși multe vise se nasc doar din mulțimea gândurilor, sunt și vise prin care Dumnezeu însuși ne vorbește.

Prin vedenii

Sunt oameni care au acest dar al vedeniilor. Când persoana prin care primim o vedenie ne spune ce vedenie a avut de la Dumnezeu, acest mesaj trebuie să fie clar pentru tânărul sau tânăra care primește călăuzirea de la Domnul. Uneori persoana prin care primești vedenia nu înțelege nimic din acea vedenie, dar persoana pentru care este vedenia înțelege totul și știe ce are de făcut în continuare.

Prin prorocie

Biblia ne vorbește despre prorocii care au existat în vechime. Dar și astăzi mai există persoane prin care Dumnezeu transmite mesaje profetice oamenilor, persoane pe care noi le numim proroci. Prin acești oameni Dumnezeu Și-a transmis nu o dată voia cu privire la căsătorie. Când tinerii nu au pace în suflet din pricina alegerii pe care trebuie să o facă, de multe ori ei apelează pe această cale la Dumnezeu, iar Dumnezeu le arată încotro trebuie să apuce.

CÂND DUMNEZEU NU VORBEȘTE ÎN NICIUN FEL

Sunt cazuri în care, deși tinerii își doresc din toată inima un cuvânt de la Dumnezeu, care să le vină în mod supranatural, acest cuvânt nu mai vine. Ce e de făcut? Cum să faci ca să nu îți pară rău mai târziu că ai ales să te căsătorești sau că ai ales să nu te căsătorești la un moment dat în viață? Eu cred că nu trebuie întotdeauna să Îi cerem lui Dumnezeu să ne vorbească în mod supranatural. Cred că Dumnezeu ne-a spus atât de multe lucruri prin Biblie și prin frați, încât dacă am împlini ceea ce știm, nu am mai ajunge în criză înainte de căsătorie, ci am ști exact ce avem de făcut.

Dacă Dumnezeu nu te-a oprit de la căsătorie în mod expres și clar, cred că poți considera că Dumnezeu este de acord cu alegerea pe care ai făcut-o. „Și dacă greșesc în alegerea pe care am făcut-o? Și dacă sunt pe un drum greșit? Ce se va întâmpla cu viața mea? Pot fi pe un drum greșit și totuși Dumnezeu să nu îmi dea niciun semn?” – sunt întrebări legitime pe care și le poate pune orice persoană aflată în prag de căsătorie. Răspunsul meu este următorul: dacă ești copilul Domnului și Dumnezeu nu te-a oprit de la ceea ce vrei să faci, înseamnă că El este de acord cu ceea ce faci. Dacă nu ar fi de acord, te-ar anunța într-unul din numeroasele moduri pe care le are la dispoziție.

Exemplu. Voi da un exemplu nu de călăuzire în vederea căsătoriei, ci un exemplu biblic de călăuzire care se aplică și în cazul căsătoriei. În Faptele apostolilor Biblia ne spune că apostolul Pavel era un om care știa unde vrea să ajungă, dar a fost împiedicat de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia. Când se pregătea să intre în Bitinia, Duhul lui Isus nu i-a dat voie. Observăm că Pavel avea un plan de lucru: să vestească Cuvântul în Asia. Când Dumnezeu nu a fost de acord cu planul lui, i-a ieșit înaintea, l-a oprit din drum și l-a direcționat în altă parte.

Fiindcă **au fost opriți** de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și Galatiei. Ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus **nu le-a dat voie**. Au trecut atunci prin Misia și s-au coborât la Troa. Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia stătea în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: „Treci în Macedonia și ajută-ne!” După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, **căci înțelegeam că Domnul ne cheamă** să le vestim Evanghelia. (Fa. 16:6-10)

Aplicația acestui pasaj este următoarea: când vine vorba de căsătorie, ar trebui să ai un plan bine pus la punct, să știi ce ai de făcut și să începi să-l duci la îndeplinire. Dacă ai respectat Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la căsătorie și Dumnezeu nu ți-a vorbit nimic, înseamnă că El este de acord cu planul tău și cu alegerea pe care ai făcut-o. Dacă nu este de acord, te asigur că El va găsi o modalitate prin care să-ți descopere voia Lui în așa fel încât să înțelegi acest lucru, și El îți va schimba planul care părea atât de bun și de biblic.

CONCLUZIE

Sunt tineri care cred că până nu se întâmplă toate aceste lucruri în viața lor, nu se pot căsători. Este o abordare greșită. Este foarte bine ca toate aceste lucruri să se întâmple în viața fiecărui tânăr, însă nu este neapărat nevoie ca toate aceste chei de verificare să se regăsească în toate cazurile. Sunt situații excepționale în care unele dintre aceste lucruri nu se întâmplă, și totuși cei doi sunt în voia Domnului cu căsătoria lor.

Sunt cazuri speciale când un părinte pur și simplu este împotriva planului lui Dumnezeu, de multe ori fără să realizeze acest lucru. Sunt situații în care circulă minciuni despre anumite persoane, și uneori chiar și slujitorii bisericii sunt înșelați de lupii răpitori care pătrund în biserică și se dau drept oițe neajutorate. Sunt cazuri când cuvântul profetic nu este transmis sau înțeles așa cum ar trebui, ceea ce dă naștere la mari confuzii. Dacă ești într-o asemenea situație de confuzie, sfatul meu este să te duci la părinți și apoi la unul dintre slujitorii bisericii, la un om duhovnicesc, și să îi împărtășești fără rușine neclaritățile pe care le ai. Vei fi surprins să vezi câtă lumină vei primi de la Dumnezeu prin oamenii pe care El i-a rânduit să păstorească turma lui Sa. Nu îi disprețui niciodată pe acești slujitori, chiar dacă sunt mai vârstnici și nu au studii superioare sau teologice, ci respectă-i, pentru binele tău. Apropie-te de ei cu o atitudine corectă și înțeleaptă, și vei descoperi că sunt oameni deosebiți, pe care nu i-ai cunoscut cu adevărat. Dar mai ales vei descoperi că Dumnezeu lucrează prin ei, iar tu ai nevoie de un sfat de la Domnul.

Acestea sunt întrebări pe care ai dreptul și obligația să ți le pui numai înainte de căsătorie. După ziua nunții, trebuie să le dai la o parte și să privești cu mare seriozitate versetele care afirmă că Dumnezeu este împotriva despărțirii în căsătorie:

Matei 19:6 – Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, **ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.**

Maleahi 2:16 – Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie – zice Domnul, Dumnezeul lui Israel – și pe cel ce își acoperă haina cu silnicie – zice Domnul oștirilor. De aceea, luați seama în mintea voastră și **nu fiți necredincioși!**

Maleahi 2:14 – Și dacă întrebați: „Pentru ce?”... Pentru că **Domnul a fost martor între tine și nevasta din tinerețea ta, căreia acum nu-i ești credincios, măcar că este tovarășa și nevasta cu care ai încheiat legământ!**

De ce te căsătorești?

Toate lucrurile pe care le fac oamenii sub soare au o motivație. Faptele și acțiunile noastre au în spatele lor o motivație. Nimic din ceea ce este în lumea aceasta nu a apărut fără o motivație. Ar fi foarte greșit să credem că oamenii se căsătoresc fără ca în spatele acestei decizii să stea o motivație puternică. În continuare aș vrea să te analizezi și să identifici cât se poate de clar și corect care sunt motivele pentru care dorești să te căsătorești. Deoarece căsătoria este

angajamentul deplin a doi oameni față de persoana lui Isus Cristos și a unuia față de celălalt. Este un angajament fără rezerve. Căsnicia este un legământ al fidelității reciproce; este un parteneriat de subordonare reciprocă. Căsnicia creștină este asemănătoare unui dizolvant, este o eliberare a bărbatului și a femeii de a fi ei înșiși, pentru a deveni astfel tot ceea ce Dumnezeu intenționează ca ei să devină. Căsnicia este un proces de șlefuire prin care Dumnezeu ne trece pentru a ne face să devenim bărbatul sau femeia pe care El îi vrea.⁵

De ce te căsătorești? Întrebarea capătă și mai multă importanță când îți dai seama că există oameni care după mai mulți ani de căsnicie își pun cât se poate de serios întrebarea: „Chiar așa, eu de ce m-am căsătorit? Puteam să stau la mama acasă și să nu am atâtea bătăi de cap și probleme pe care nu mai știu cum să le rezolv.” Și dacă întrebarea ar fi pusă în glumă, nu ar fi chiar atât de rău. Dar problema este atât de

34 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

serioasă, încât unii chiar decid să divorțeze după mulți ani de căsnicie, ba chiar după ce copiii le-au crescut și au plecat de acasă și și-au întemeiat propriile familii.

Deci, tu de ce te căsătorești? Aș vrea să analizăm în continuare două categorii de motive pentru căsătorie: motive greșite și motive corecte.

MOTIVE GREȘITE PENTRU CĂSĂTORIE

Dacă nu ar exista motive greșite pentru căsătorie, eu cred că nu ar fi posibil ca jumătate din căsnicii să sfârșească în divorț. Una dintre cele mai întâlnite cauze ale divorțului în toate timpurile este faptul că oamenii pornesc în viața de familie cu motivații greșite. Ei înțeleg greșit conceptul de familie și de aceea nu pot avea o relație corectă cu soțiile/soții lor. Iată câteva dintre aceste motivații greșite pentru a întemeia o familie:

Teama de a nu rămâne necăsătorit

Sunt foarte mulți tineri care se tem că vor rămâne necăsătoriți. Se uită în jur și văd că toți cei de vârsta lor s-au căsătorit, așa că se întreabă dacă nu cumva ei sunt de vină că au rămas singuri și intră în panică. Este o situație cu care se confruntă mai ales fetele. Și așa aleg să se căsătorească doar de dragul de a nu rămâne singuri. Se căsătoresc cu prima venită/primul venit, chiar dacă persoana respectivă este necredincioasă. Este o mare greșeală să crezi că trebuie neapărat să te căsătorești, fără să te intereseze statutul spiritual al viitorului tău partener de viață. Apostolul Pavel ne îndeamnă să nu ne înjugăm la un jug nepotrivit cu cei necredincioși:

Nu vă înjuțați la un **jug nepotrivit cu cei necredincioși**. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? (2 Cor. 6:14)

Această secțiune din 2 Corinteni este unul din pasajele cheie din tot Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la tema separației. Este o învățătură clară asupra faptului că un credincios trebuie să se separe de **necredincioși**, de fărădelege, de întuneric, de Belial și de idoli. Desigur, textul se referă la relația căsătoriei. Un creștin nu are voie să se căsătorească cu o persoană nemântuită. Dar în cazurile în care un credincios este *deja* căsătorit cu un necredincios, textul de față nu constituie nicidecum o justificare a despărțirii sau a divorțului.⁶

Cred că una dintre cele mai nepotrivite asocieri între un credincios și un necredincios este în domeniul căsătoriei. Cred că e mai bine să rămâi necăsătorit toată viața decât să te căsătorești cu un om necredincios, lângă care vei avea de suferit toată viața. „Prietenă mea/prietenul meu este mai de treabă decât o pocăită/un pocăit!” spun tinerii care își găsesc prieteni în afara bisericii. După căsătorie însă lucrurile se schimbă radical, și atunci descoperă ei ce înseamnă să încalci poruncile Bibliei.

Dorința de răzbunare

Mulți tineri pornesc în viața de familie nu din dragoste pentru soție/soț, ci din dorința de a se răzbuna. Sunt tineri pe care părinții nu i-au lăsat să se căsătorească la un moment dat cu cine au dorit ei. Alții au fost părăsiți de iubita/iubitul lor, care s-a căsătorit sau nu. Aceste evenimente i-au rănit profund, mai ales dacă persoana iubită s-a căsătorit cu altcineva. Și atunci aleg să se căsătorească numai pentru a se răzbuna pe cineva: pe părinți, pe fosta iubită, pe fostul iubit, pe un prieten, pe o cunoștință. Ce mare greșală este să îți faci singur rău cu gândul de a te răzbuna pe cineva! Se spune că răzbunarea cea mai cruntă este când dușmanul tău e silit să admită că tu ești bun, iar el e rău. Dacă un tânăr/o tânără este supărat(ă) pe cineva, soluția este nu

să se căsătorească, ci să ierte, să se vindece și abia după aceea să se gândească la căsătorie.

Complexul de inferioritate

Foarte mulți oameni trăiesc cu un profund sentiment de inferioritate. Li se pare că au defecte mari în felul în care au fost făcuți de Dumnezeu. Li se pare că au nasul prea mare sau prea mic; urechile prea mari sau prea mici; vocea prea groasă sau prea subțire; culoarea pielii prea deschisă sau prea închisă; și lista ar putea continua cu multe alte lucruri care lor li se par defecte fizice. Alții au impresia că nimeni nu îi bagă în seamă din pricina familiei din care provin, a studiilor pe care le au sau nu le au, a talentelor pe care le au sau nu le au și așa mai departe. Sunt atâtea motive pentru care tinerii se simt inferiori altora. Dar mai grav este faptul că unii se simt inferiori altora pentru că nu sunt căsătoriți. Și se căsătoresc pentru a nu se mai simți inferiori. Dar căsătoria nu îi scapă pe oameni de complexul de inferioritate. Ei se vor simți inferiori și după căsătorie. Soluția pentru complexul de inferioritate este să te autoanalizezi din perspectiva lui Dumnezeu și să realizezi că ești o făptură minunată, creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Nu uita: Dumnezeu nu face rebuturi, ci ești unic înaintea Lui și El are un plan cu viața ta.

Teama de a spune „Nu”

Am întâlnit mulți tineri, și mai ales tinere, care nu au curajul să spună „Nu” unei relații pe care nu și-o doresc. Ei amână mereu să își spună în mod deschis și direct punctul de vedere. Cu cât amâni mai mult să refuzi o relație pe care nu o dorești, cu atât îți va fi mai greu mai târziu. Cei care vor să refuze se tem de foarte multe ori de reacția persoanei care urmează să fie refuzată. Sigur că ar fi fost mai bine să nu înceapă o asemenea relație, de aceea vreau să subliniez că este

deosebit de important ca tinerii să nu se grăbească să intre într-o relație de prietenie dacă nu își doresc ca aceasta să se încheie cu o căsătorie. Dar poate că ai început o relație de prietenie din lipsă de ocupație, iar acum nu știi cum să scapi din această relație. Nu îți va fi ușor. Dar trebuie să găsești puterea să spui „Nu”, dacă nu iubești cu adevărat persoana respectivă. Chiar dacă persoana părăsită amenință cu sinuciderea, nu este recomandat să rămâi lângă ea din milă și să întemeiați o familie. De aceea, cel mai bine este să eviți să te joci cu sentimentele unei persoane pe care nu o iubești cu adevărat. Căsătoria din milă nu este biblică și nu poate avea sorti de izbândă, decât ca o excepție de la regulă.

Frica de independență

Singurătatea este una dintre cele mai mari poveri pe care le poartă oamenii. Nu este ușor să fii singur și să îți porți singur de grijă. De aceea doresc mulți tineri să se căsătorească: vor plăti mai puțin la chirie și la întreținere, pentru că toate cheltuielile se vor împărți la doi. Cineva va găti în familie și nu vor mai cheltui atât de mult pe mesele luate la restaurant. Când oamenii se așază la casele lor, nu își mai doresc atât de mult să îi impresioneze pe ceilalți prin ținută, coafură și alte accesorii costisitoare, și în felul acesta se face economie. Toate aceste lucruri sunt adevărate, și dorința de a economisi este bună, însă motivul principal pentru căsătorie trebuie să fie dragostea, nu fuga de independență și de autogospodărire. Dacă te temi atât de mult de independență, încât să vrei să te căsătorești, ai o mare problemă, pe care nu o vei rezolva prin căsătorie. Sfatul meu este să le împărtășești părinților tăi aceste temeri, sau unui lider spiritual din biserica ta, și să renunți pentru o vreme la gândul căsătoriei, până vei înțelege mult mai bine ce înseamnă căsnicia și responsabilitățile pe care le implică întemeierea unei familii.

Relațiile sexuale premaritale

Înainte Domnului este un mare păcat ca doi tineri care se iubesc și sunt hotărâți să întemeieze o familie să nu aștepte până în noaptea nunții pentru prima lor relație intimă. Să nu mai vorbim despre vina pe care o au înaintea Domnului tinerii care își permit tot felul de relații sexuale pasagere, considerând că viața trebuie trăită fără a respecta principiile Cuvântului lui Dumnezeu. Să nu uităm că Biblia poruncește înfrânarea poftelor atât înainte de căsătorie, cât și după. Înainte de căsătorie relațiile intime sunt interzise cu desăvârșire, iar după căsătorie ele sunt permise doar între soț și soție. Sunt tineri care din diferite motive au început să aibă relații intime și se simt vinovați de acest păcat. Este grav dacă un tânăr sau o tânără este într-o asemenea situație, dar și mai grav este să creadă că modul cel mai bun de a ieși din ea este căsătoria. Nu este normal să te căsătorești cu o persoană doar pentru că ai avut relații intime cu ea. Soluția este mărturisirea păcatelor și întoarcerea la Dumnezeu cu pocăință, și abia după aceea se poate vorbi împreună cu părinții și cu un slujitor al bisericii despre ce trebuie făcut cu privire la căsătorie – conform cu Exod 22:16-17. Relațiile sexuale premaritale sunt interzise de Biblie și nu pot sta la baza formării unei familii, pentru că nu o pot face să reziste la toate furtunile și încercările ce se abat peste orice familie.

Sarcinile nedorite

Tinerii ar trebui să își impună să nu aibă relații intime înainte de căsătorie nu numai din pricina faptului că L-ar supăra pe Dumnezeu, ci și din pricina posibilității apariției unei sarcini nedorite. Aici mai ales fetele trebuie să fie foarte ferme și să evite orice încercare și orice posibilitate de a se întâmpla asemenea lucruri. Însă viața este altfel decât ne cere Cuvântul lui Dumnezeu și logica bunului simț, și nu o dată s-a întâmplat să ne pomenim cu tinere care au rămas însărcinate

fără să fie căsătorite. Ce poate face o tânără în această situație? Primul gând este să se căsătorească și să întemeieze o familie împreună cu tatăl copilului. Și la prima vedere pare o soluție corectă și biblică. Însă întrebarea de la care ar trebui să pornim este următoarea: „Se iubesc oare acești doi tineri? Vor putea ei să formeze o familie care să reziste în timp? Sau se vor căsători, vor mai avea și alți copii, și apoi vor sfârși în divorț?”

Deși cazurile acestea sunt deosebit de dificile, cred că tinerii care au greșit înaintea Domnului în felul acesta atât de grav ar trebui să se sfătuiască și să ceară consiliere pas cu pas de la părinți și de la un slujitor al bisericii, și abia apoi să discute despre căsătorie. O sarcină nedorită nu ar trebui să împingă o tânără sau un tânăr spre o altă greșală: după ce a avut relații intime cu o persoană nepotrivită și așteaptă un copil, să întemeieze o familie cu acea persoană nepotrivită. Lucrurile ar trebui judecate biblic de către familie și biserică, și abia după aceea să se discute despre căsătorie. O sarcină nedorită nu ar trebui să reprezinte niciodată fundamentul pe care să se întemeieze o familie.

Dorința de evanghelizare

Sunt o mulțime de tineri care nu țin cont de statutul spiritual al persoanei de care se îndrăgostesc. Se lasă purtați de sentimente și la un moment dat se îndrăgostesc de oameni care nu merg la nicio biserică – ateii în convingeri – sau de oameni de altă credință – creștină sau nu. Și apoi vin cu următoarea scuză: „Prietena mea/prietenul meu este mai bună/bun decât o pocăită/un pocăit.” Sau: „Poate că Domnul m-a ales pe mine să-i vestesc Evanghelia.”

S-ar putea ca tinerii să mai creadă în scuze de felul acesta, scuze care nu sunt nicidecum biblice. Privind în Cuvântul lui Dumnezeu descoperim că propovăduirea Evangheliei este ceva cu totul deosebit

de lucrarea căsătoriei. Nicăieri nu găsim ca Dumnezeu să fi trimis pe cineva să se căsătorească pentru a mântui un suflet prin căsătorie. Mântuirea sufletului nu începe cu căsătoria, ci cu credința în jertfa Domnului Isus. Căsătoria a fost întotdeauna interzisă între cei din poporul lui Dumnezeu și cetățenii altor popoare, care nu trăiau în frică de Domnul.

Geneza 24:3 – Și te voi pune să juri pe Domnul, Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului, că **nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele canaaniților**, în mijlocul cărora locuiesc.

Exodul 34:15-16 – Ferește-te să faci legământ cu locuitorii țării [...] și astfel, **fetele lor**, curvind înaintea dumnezeilor lor, să **tărasească și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor**.

Judecători 14:3 – Tatăl său și mama sa i-au zis: „Nu este nicio femeie între **fetele fraților tăi** și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei **nevastă de la filistenii, care sunt netăiați împrejur?**”

Neemia 13:25 – I-am muștrat și i-am blestemat; am lovit pe unii din ei, le-am smuls părul și i-am pus să jure în Numele lui Dumnezeu, zicând: „**Să nu vă dați fetele după fiii lor și să nu luați fetele lor de neveste nici pentru fiii voștri, nici pentru voi.**”

Acestea sunt doar câteva din numeroasele versete vechi-testamentare ce interzice căsătoria cu oameni care au alți dumnezei decât Dumnezeul lui Israel. Există o prevedere clară și în Noul Testament, care, chiar dacă este scrisă în mod expres cu privire la recăsătorire, cred că se poate aplica și cu privire la căsătorie. Iată ce scrie în 1 Corinteni 7:39b: „Să se mărite cu cine vrea; **numai în Domnul.**”

Una dintre cele mai mari greșeli pe care le poate comite un tânăr/o tânără este să se îndrăgostească de o tânără/un tânăr pe care nu o/îl interesează Dumnezeu și principiile biblice. Într-o căsnicie întemeiată între două persoane care au valori atât de diferite nu se va putea realiza unitatea pe care Biblia o cere și o promite unei familii creștine.

Evangelizarea este o lucrare a bisericii, realizată de oameni maturi în Cristos, iar căsătoria este o altă lucrare în sânul bisericii și în niciun caz nu ar trebui să fie unul din mijloacele de evangelizare. Pocăința nu vine prin căsătorie, ci prin credință.

Dorința evadării de acasă

Orice persoană care se căsătorește pleacă de acasă și este absolut normal să se întâmple așa. Pornind de la această realitate, sunt mulți tineri care își doresc să scape de acasă, practic să evadeze de acasă, din motive justificate sau nu. Unii, deși au părinți foarte buni și un mediu familial binecuvântat, se satură de liniștea din sânul familiei și vor să plece de acasă – nu contează unde, doar să fie plecați. Este cazul din pilda fiului risipitor, spusă de Domnul Isus. Sunt alți tineri care au acasă un mediu dificil: un părinte bolnav ori dependent de alcool sau droguri, unul sau mai mulți frați care îi tulbură pacea și liniștea în fiecare zi, probleme financiare sau alte probleme de care ar vrea să scape. Nu este un lucru rău să îți dorești schimbarea unui mediu care nu îți place cu un mediu în care să ai liniște și pace. Dar această schimbare nu ar trebui să constituie motivul căsătoriei. Pentru o asemenea schimbare nu este neapărat nevoie să te căsătorești, ci poți pur și simplu să te muți de acasă. Căsnicia implică o dragoste care se sacrifică în folosul celuilalt și presupune întemeierea unei noi familii, a unui alt „acasă”, care trebuie să fie un colț de rai pentru cei doi. Să vrei să te căsătorești doar pentru a evada de acasă e cât se poate de greșit.

42 CĂȘNICKIA CONȘTRUITĂ CORECT

Dorința de îmbogățire

Întotdeauna banii au jucat un rol important în societatea umană. În zilele noastre însă lucrurile au degenerat atât de mult, încât parcă niciodată banii nu au părut atât de importanți. Sunt din ce în ce mai mulți oameni care visează să se îmbogățească repede și fără niciun efort. Și aceștia au observat că uneori tinerii săraci devin foarte bogați prin căsătorie. De aceea sunt astăzi mulți tineri care ar vrea să facă o afacere din căsătorie, dar mai ales mulți părinți care ar vrea să facă o afacere din căsătoria copiilor lor. Este o mare greșeală ca o persoană să își dorească să se căsătorească doar pentru bani, pentru a se îmbogăți. O familie care se întemeiază pe iubirea de bani nu poate avea binecuvântarea lui Dumnezeu. Și să nu uităm că, dacă banii sunt o necesitate în lumea în care trăim, iubirea de bani este o mare capcană.

Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri. (1 Tim. 6:10)

Iată ce zice și această cugetare frumoasă despre puterea banilor:

Cu bani poți cumpăra

Un pat confortabil, dar nu odihnă.

Cărți bune, dar nu înțelepciune.

Mâncăruri scumpe, dar nu poftă de mâncare.

Produse cosmetice, dar nu frumusețe.

O casă frumoasă, dar nu o familie.

Medicamente bune, dar nu sănătate.

Articole de lux, dar nu cultură generală.

Filme distractive și amuzament, dar nu fericire.

Un crucifix scump, dar nu un Mântuitor.

Un loc confortabil în biserică, dar nu un loc în ceruri.

Se pare că cele mai importante lucruri nu pot fi cumpărate cu bani, ci sunt de natură spirituală și vin de la Dumnezeu, prin credință.

Când vorbim despre dorința de îmbogățire, trebuie să mai menționăm un risc pe care și-l asumă oamenii: deși pare ceva foarte stabil, Biblia spune că bogăția este foarte nesigură și acest lucru se poate vedea cu ochiul liber, mai ales în ultimii ani. Iată ce zice înțeleptul Solomon:

Proverbe 23:5 – Abia ți-ai aruncat ochii spre ea și nu mai este; căci **bogăția își face aripi și, ca vulturul, își ia zborul spre ceruri.**

Eclesiastul 5:10a – Cine iubește argintul nu se satură niciodată de argint, și **cine iubește bogăția multă nu trage folos din ea.**

Nu este normal ca dorința de îmbogățire să fie cauza principală pentru căsătorie. Toate lucrurile vin de la Dumnezeu și El este Cel care îi binecuvântează pe cei ce se tem de El și își pun încrederea în Dumnezeu în toate aspectele vieții lor.

MOTIVE CORECTE PENTRU CĂSĂTORIE

Acum, după ce am amintit mai multe motive greșite pentru căsătorie, vreau să menționez și câteva motive corecte. Pregătirea pentru o viață binecuvântată de familie începe cu mult timp înainte de căsătorie. Mediul în care ai crescut, predicile pe care le-ai ascultat, obiceiurile pe care le-ai văzut în familia în care ai crescut, școala pe care ai urmat-o, cărțile pe care le-ai citit de-a lungul timpului, pocăința pe care ai trăit-o până acum și multe alte elemente care au participat la formarea ta de până acum îți vor influența viața de familie. Pregătirea pentru viața de familie nu începe doar cu câteva luni înainte de ziua nunții, ci cu ani de zile înaintea acestui eveniment. Atunci când doi tineri vor să se căsătorească, ei ar trebui să știe despre căsătorie că este

44 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

un angajament față de relație. Relația este vitală în sine și trebuie hrănită ca să crească. Angajamentul lui Iahve față de Israel, așa cum este descris în cartea lui Osea, oferă un exemplu minunat de angajament care durează, reînnoiește, iartă și restaurează.⁷

Așa ar trebui înțeleasă căsătoria. Iată acum câteva motive corecte pentru căsătorie:

Dorința de a fi cu persoana iubită

Când iubești cu adevărat pe cineva, este normal să îți dorești să petreci cât mai mult timp cu persoana respectivă. Dragostea adevărată cere să petreceți timp împreună – și timp mult, nu puțin. Este un motiv corect să îți dorești să fii mereu în preajma persoanei iubite, pentru că aveți atâtea lucruri de povestit. Timpul se scurge atât de repede când sunteți doar voi doi și așa ar trebui să fie și după căsătorie. Soțul și soția trebuie să rămână pentru totdeauna cei mai buni prieteni. Orice persoană care iubește dorește să fie cât mai mult timp în compania celui iubit, și această dorință se materializează cel mai bine în căsnicie.

Dorința de a avea copii

Cei mai mulți oameni își doresc să aibă copii, moștenitori, să lase ceva în urma lor după ce pleacă din lumea aceasta. Este normal să ne dorim să avem copii. Bărbații de regulă își doresc băieți, iar mamele își doresc fete. Cadrul normal și biblic în care se naște și se crește un copil este familia, căminul părintesc, unde crește alături de o mamă și de un tată care îl iubesc din toată inima. Este adevărat că lumea în care trăim este într-un război continuu cu familia. Multe tinere consideră că nu este neapărat nevoie să te căsătorești pentru a avea un copil. Dacă îți dorești un copil, poți avea unul și fără căsătorie, ca rezultat al păcatului pe care Biblia îl numește curvie. Este corect și biblic să îți

dorești căsătoria pentru a avea copii, pentru că această dorință este în acord cu porunca dată de Dumnezeu omului, în Geneza 1:27-28.

Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Dorința de a face fericită persoana iubită

Pentru a dori acest lucru este nevoie de autodisciplinare. Unul din marile păcate ale oamenilor este egoismul. Omul se iubește doar pe sine, și pentru a obține ceea ce dorește sacrifică tot ce îi stă în cale, fără a ține cont de părerile sau de dorințele altora. Viața de familie nu este scutită de egoism. Dorințele păcătoase ale omului îl fac ca și în viața de familie să își dorească doar împlinirea personală. Însă scopul biblic al familiei este nu să te faci fericit pe tine însuși, ci să faci toate eforturile pentru ca persoana pe care o iubești să fie fericită alături de tine. Trebuie să faci eforturi pentru a-ți face soția/soțul fericită/fericit în fiecare zi. Când ea/el este fericită/fericit, această fericire se va întoarce și peste tine din belșug. Dacă până acum te-ai gândit să te căsătorești doar pentru fericirea ta, de acum înainte trebuie să înțelegi că întemeierea unei familii înseamnă să faci fericită persoana pe care o iubești și cu care te vei căsători.

Dorința împlinirii nevoilor fizice

Creatorul omului și al relațiilor intime este Dumnezeu. Putem observa cu ușurință că, pe măsură ce un copil se maturizează, el simte dorința de a-și împlini nevoile intime. Nu el creează aceste dorințe în trupul lui și nici nu este ceva păcătos să ai asemenea dorințe. Ba

dimpotrivă, dacă un copil ajunge la vârsta adolescenței și nu manifestă interes față de persoanele de sex opus, înseamnă că poate avea probleme de sănătate sau altceva și mai rău. Aceste nevoi nu sunt mai vinovate decât foamea și setea. Ele există în organismul nostru. Dar ce facem cu ele? Dacă îți este foame sau sete și nu ai bani, nu te duci să furi pentru a-ți astâmpăra foamea și setea, ci aștepti până vei avea banii necesari pentru a-ți împlini aceste nevoi. Tot așa este și cu intimitatea. De pe la vârsta de 13-14 ani copiii au nevoi intime. Ce vor face cu aceste nevoi? Vor apela la abținere până la căsătorie! Relațiile intime sunt permise doar între soț și soție, iar dacă sunt practicate în afara acestui perimetru, aduc multe probleme și necazuri oamenilor. Scopul căsătoriei este să îplinească aceste nevoi ale oamenilor și apostolul Pavel atinge și acest subiect în 1 Corinteni 7:5.

Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decât doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea; apoi să vă împreunați iarăși, ca să nu vă ispitească Satana, din pricina nestăpânirii voastre.

Dorința împlinirii nevoilor emoționale

Cele mai mari nevoi ale oamenilor sunt de ordin spiritual și emoțional, nu material. Oamenii au nevoie să se simtă importanți, iubiți, apreciați, doriți de semenii lor. Aceste nevoi pot fi cel mai bine împlinite în viața de familie. Înainte de căsătorie, în perioada curții, când tânărul încearcă să o cucerească pe viitoarea lui soție, cuvintele pe care le folosește sunt extrem de dulci. El vorbește numai de calitățile ei, despre frumusețea și hărnicia ei, și nu are niciun cuvânt rău despre ea. Nu disprețuiește familia din care provine ea, nici localitatea în care a crescut, nu vorbește de rău școala pe care a terminat-o și nu are decât laude la adresa aspectului ei fizic. Și nici ea nu se lasă mai prejos. Au numai cuvinte de laudă unul la adresa celuilalt. Se simt atât de bine

când sunt împreună, și nu știu de ce. Cum să nu te simți bine când ești laudat și apreciat? Atunci toate nevoile tale emoționale sunt împlinite și nu te mai interesează spusele altora. Însă ceea ce nu știu tinerii când se căsătoresc este că toate cuvintele de apreciere se cam termină după nuntă. După ziua nunții, celor doi li se pare că nu mai e nevoie să spună cuvinte dulci, ci doar să aștepte să primească astfel de cuvinte. Dar cine să spună cuvinte dulci dacă amândoi tac? Și dacă nu spui cuvinte dulci, ai de făcut observații: toate lucrurile despre care ai vorbit la superlativ începi să le pomenesti în bătaie de joc. Și răspunsul vine pe măsură. Și te întrebi apoi cine e de vină. Nevoile emoționale pot fi împlinite numai auzind și spunând cuvinte de apreciere, cuvinte dulci; și locul cel mai potrivit pentru asemenea cuvinte este în familie.

Dorința împlinirii Cuvântului lui Dumnezeu

Lumea în care trăim este o lume a căsătoriilor de probă, a relațiilor intime nepermise, o lume în care oamenii vor să consume tot ce se poate consuma și să nu plătească nimic pentru ceea ce consumă. Vor să fie tot mai iresponsabili de faptele lor, dar să o ducă tot mai bine. O asemenea gândire nu este în armonie cu Biblia. Biblia nu este împotriva dragostei, căci Dumnezeu este dragoste, și nu este împotriva relațiilor intime între oameni, căci Dumnezeu a creat aceste nevoi umane și tot El a făcut ca oamenii să se înmulțească pe planetă pe această cale. Dar Dumnezeu a stabilit și modul în care trebuie să fie ele explorate: doar în interiorul familiei, între un bărbat și o femeie căsătoriți cu acte în regulă. Dumnezeu este împotriva tuturor păcatelor sexuale, care nu sunt puține la număr și care sunt tot mai prezente în societatea contemporană.

Când doi tineri de sex opus se îndrăgostesc unul de altul, pentru ca relația lor să nu se transforme într-o relație vinovată înaintea Domnului, ei trebuie să își dorească să împlinească poruncile Domnului

scrise în Biblie. Căsătoria este poruncită de Dumnezeu în Cuvântul Lui și este un lucru normal în viața oamenilor.

CONCLUZIE

Deci te căsătorești. Dar care este motivul pentru care te căsătorești? Cred că te-ai gândit bine la motivul care stă în spatele acestei decizii. Poate e un motiv pe care nu l-am menționat în lista de mai sus. Nu e nicio problemă. Ceea ce te rog însă este să verifici singur(ă) dacă motivul tău poate fi pus pe lista motivelor corecte pentru căsătorie sau pe lista motivelor greșite. Dacă ai o motivație greșită pentru căsătorie, acum este momentul să reevaluezi relația în care ești implicat(ă). Acum este momentul să ceri la modul cel mai serios o întâlnire cu unul din slujitorii bisericii tale și să nu intri în viața de familie cu o motivație greșită. Nu uita că familia pe care o vei întemeia va fi susținută de-a lungul timpului și de motivul pentru care te căsătorești acum. Familia ta poate fi una puternică. Ai la dispoziție toate resursele necesare pentru construirea unei familii de succes. Dumnezeu ți-a dat totul din belșug. Iată ce spune Charles Swindoll:

Cercetarea mea confirmă două descoperiri: (1) o familie împlinită și fericită este la fel de puternică astăzi cum era cu cincizeci de ani în urmă – poate chiar mai puternică și (2) viața efectivă de familie nu există de la sine; este rezultatul unei intenții deliberate, al hotărârii și al practicii. De fapt, există multe familii puternice și fericite în întreaga țară, dar din nefericire nu ele fac obiectul capetelor de afiș ale ziarelor. Mai mult chiar, nu se face prea mult studiu asupra familiilor puternice, fericite. Cele mai multe instituții de profil își focalizează atenția asupra familiilor dezbinat de lupte interne.⁸

PARTEA A II-A

*Persoana cu care
te căsătorești
este ...*

Mai mult decât de sex opus

Sunt mulți tineri care pornesc în viața de familie cu falsa impresie că singura diferență dintre soț și soție este faptul că sunt persoane de sex diferit. Nu există nicio altă diferență, cred ei, și se tratează unul pe celălalt ca atare. Apoi sunt foarte mirați când lucrurile încep să meargă prost între ei. Nu se mai înțeleg, se ceartă tot mai des, și unii chiar încep să vorbească despre despărțire și divorț. Aceste lucruri se întâmplă pentru că oamenii nu știu cât de diferiți am fost creați ca bărbați și femei. Soția ta/soțul tău este o persoană cât se poate de diferită de tine, și dacă ai reuși să înțelegi diferențele dintre voi, ai avea cu adevărat o viață de familie binecuvântată, cu multă armonie și bună înțelegere.

Vom analiza în continuare câteva diferențe majore dintre soț și soție, diferențe care nu țin de cultură, nici de educație, nici de bogăția materială, nici de etnia din care provine o persoană, ci de modul diferit în care ne-a creat Dumnezeu ca bărbați și femei.

POVESTEA A DOI TINERI CĂSĂTORIȚI

Aș vrea să privim acum la o poveste preluată și adaptată din cartea *Creierul lui, creierul ei*, de Walt și Barb Larimore⁹, ale cărei personaje și detalii, deși imaginare, au corespondent în scene reale din viața de familie. Iată povestea a doi tineri căsătoriți care nu știu cât de diferiți sunt:

Dan și Ana s-au căsătorit de câteva luni. Pentru că sunt prieteni buni cu unul din slujitorii bisericii, Marcel, și cu soția acestuia, îi vizitează din când în când. Ieșiseră împreună de mai multe ori în perioada de dinainte de căsătorie, pe când erau doar logodiți, și Marcel le spunea încă de pe atunci că ei doi sunt foarte diferiți. Dar nu au luat seama la cuvintele lui. Iată-i, așadar, câteva luni mai târziu, acasă la Marcel și la Simona. Doamnele stăteau de vorbă în bucătărie în timp ce pregăteau cina, iar Dan și Marcel se așezară confortabil în sufragerie, cu câte o cană de ceai de fructe de pădure în față, și Dan începu o discuție ca între bărbați:

— Marcel, când eu și Ana v-am cunoscut pe tine și pe Simona, înainte de a ne căsători, ne-ai atras atenția asupra faptului că suntem foarte diferiți. Am înțeles ce ne-ai spus atunci, dar nu mi-am dat seama cât de important era acel subiect pentru viața noastră de familie.

— Adică? Nu prea înțeleg ce vrei să spui, zise Marcel, puțin nedumerit.

— Stai să îți explic. Eu și Ana suntem diferiți. Foarte diferiți. Nici nu îți dai seama cât de diferiți suntem. Și noi n-am știut acest lucru. De exemplu, când îi scriu un bilețel Anei, îi scriu lucrurile esențiale – adică exact ceea ce trebuie să știe. Când ea îmi scrie mie un bilețel, țin-te bine: folosește hârtie colorată și parfumată, desenează câte o inimioară în loc de punctul de pe „i”, mă critică aproape întotdeauna, dar își încheie bilețelul cu un zâmbilici. Mă scot din sărite chestiile astea! Și știi ce e cel mai rău în toată povestea asta? Că ar vrea să îi scriu și eu la fel! E de neconceput! Să-ți mai zic?

— Bineînțeles. Sunt aici să ascult tot ce ai de spus, zise Marcel.

— Când suntem în dormitor, înainte de relația intimă, Ana vrea un preluu și leeeent. În ceea ce mă privește, crede-mă că e mult dacă zic că îmi trebuie un minut. Când ne uităm la televizor, se lasă cu scandal aproape de fiecare dată: eu vreau să mă uit la

meciurile de fotbal, iar ea vrea telenovele și povești de adormit copii. Să vezi ce e la noi în baie. Eu am cel mult șapte obiecte personale în baie: aparatul de bărbierit, spuma de ras, periuța și pasta de dinți, gelul de duș, șamponul și deodorantul. Ana are cel puțin 60, dintre care eu nu cunosc mai mult de zece ... hai să zicem 15. Celelalte habar nu am pentru ce sunt, dar e plină baia cu ele.

Luă o înghițitură de ceai și continuă:

— Hai să-ți mai spun o chestie care mă roade. Când avem de mers undeva și eu spun că sunt gata de plecare, în acel moment sunt gata să ies pe ușă. Să o vezi însă pe Ana! Când ea spune că e gata, asta înseamnă că mai trebuie doar să-și aranjeze părul, să se machieze și să își mai schimbe de două ori ținuta. Ceea ce înseamnă cel puțin o oră. Și în tot acest timp eu trebuie să aștept în picioare la ușă, pentru că ea e gata și nu e cazul să comentez atâta, că doar e și ea femeie și are nevoie de susținere, nu de critici. Și încă o chestie: spune tu, Marcel, telefonul mobil nu e un instrument de comunicare? Eu pentru asta îl folosesc pe al meu: pentru a primi și a transmite informații prin apeluri sau mesaje. Ana? Ea folosește telefonul mobil pentru a povesti cel puțin două ore cu o colegă de serviciu, cu care îmi spune că a și luat prânzul în aceeași zi!

— Și ce înseamnă toate aceste lucruri pentru tine?, îl întrebă Marcel.

— Înseamnă că aveai dreptate când ai spus că suntem diferiți. Dar nu mi-am închipuit că putem fi chiar atât de diferiți.

AM FOST CREAȚI DE DUMNEZEU ÎN MOD DIFERIT

Când vorbim despre diferențele dintre bărbat și femeie, aceste diferențe apar încă de la Creație, din momentul în care a fost creat primul bărbat și prima femeie din lume. În cartea începuturilor descoperim că omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; **parte bărbătească și parte femeiască** i-a făcut. (Gen. 1:27)

Biblia vorbește despre două părți: parte bărbătească și parte femeiască. Aceste două părți sunt mult mai diferite decât au crezut oamenii vreodată. Studiile recente descoperă tot mai multe deosebiri între bărbați și femei, deosebiri independente de voința lor. Ei nu sunt întrebați dacă își doresc aceste diferențe între ei, ci pur și simplu se confruntă cu realitatea lor în viața de familie, și de multe ori nu știu cum să reacționeze la ele. Deși au trecut mii de ani de la Creație, aceste diferențe dintre bărbați și femei nu au putut fi anulate de necunoașterea lor; și nici cei care au cunoscut aceste diferențe și au vrut să le anuleze nu au reușit, deoarece omul poartă în cele mai ascunse aspecte ale ființei lui amprenta Creatorului. Omul nu a evoluat la starea de acum, ci a fost creat de Dumnezeu, așa cum recunoaște și David în Psalmul 139:13-16:

Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai ȣesut în pântecul mamei mele: Te laud că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta! Trupul meu nu era ascuns de Tine, când **am fost făcut într-un loc tainic, ȣesut în chip ciudat**, în adâncimile pământului. Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.

Cu toate că David a trăit cu aproximativ 1.000 de ani înainte de Cristos și nu a avut studii în domeniul biologiei, microbiologiei sau geneticii, el a știut că omul nu a apărut la întâmplare pe pământ, ci are un Creator și acesta este Dumnezeu.

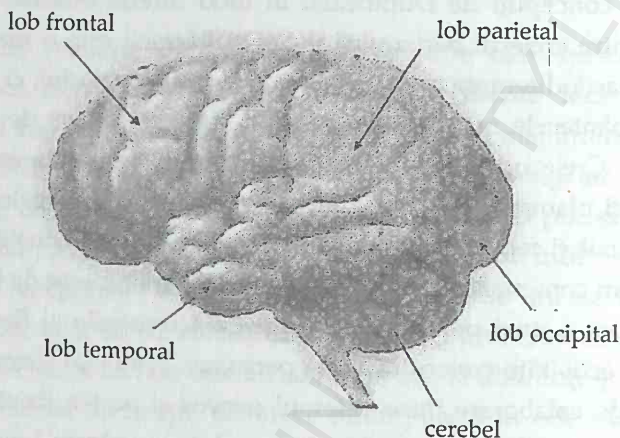
Creierul femeii a fost creat diferit de creierul bărbatului

De ce este așa de mare diferența dintre bărbați și femei? Pentru că ei au fost concepuți de Dumnezeu în mod diferit. Studiile recente arată că între creierul bărbatului și creierul femeii este o mare diferență. Această diferență nu apare după nașterea copilului, ci înainte; încă din pânțele mamei, creierul unei fete este diferit de creierul unui băiat. Creierul omului funcționează ca un computer pentru toate mișcările și planurile pe care le face o persoană. Diferențele majore dintre bărbat și femeie nu provin în primul rând din constituția lor fizică, ci din comenzile pe care organismul lor le primește de la creier. Forma fizică a unei persoane, cu toate caracteristicile ei fizice, este rezultatul activității creierului acelei persoane. Printr-un sistem foarte complex de colaborare între sistemul nervos și partea fizică a unei persoane, creierul dă comenzi organismului, spunându-i foarte clar care trebuie să fie culoarea ochilor, a părului, a pielii, lungimea membrilor corpului, înălțimea și toate celelalte detalii specifice dezvoltării unui organism. Corpul se dezvoltă în funcție de comenzile pe care le primește de la creier, și nu în mod haotic, așa cum vrea fiecare mădular în parte. S-a demonstrat în ultimii ani că creierul femeii și creierul bărbatului sunt foarte diferiți și această diferență este responsabilă de cele mai multe neînțelegeri dintre bărbați și femei în viața de familie.

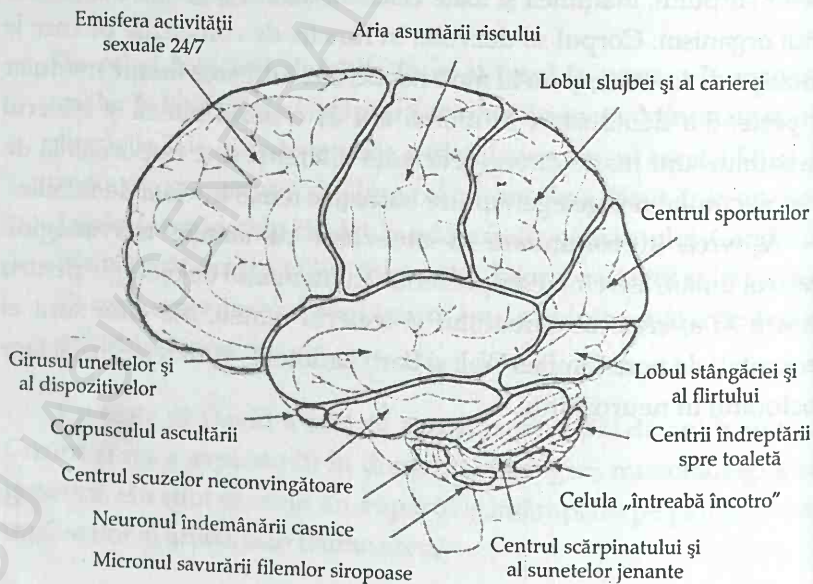
Aș vrea în continuare să observăm cu atenție trei imagini: creierul uman, așa cum este prezentat în manualul de biologie pentru clasa a XI-a; creierul bărbatului și creierul femeii, așa cum sunt ei prezentați de nora familiei Walt și Barb Latimore, Jennifer, care își face doctoratul în neuroștiințe.

56 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

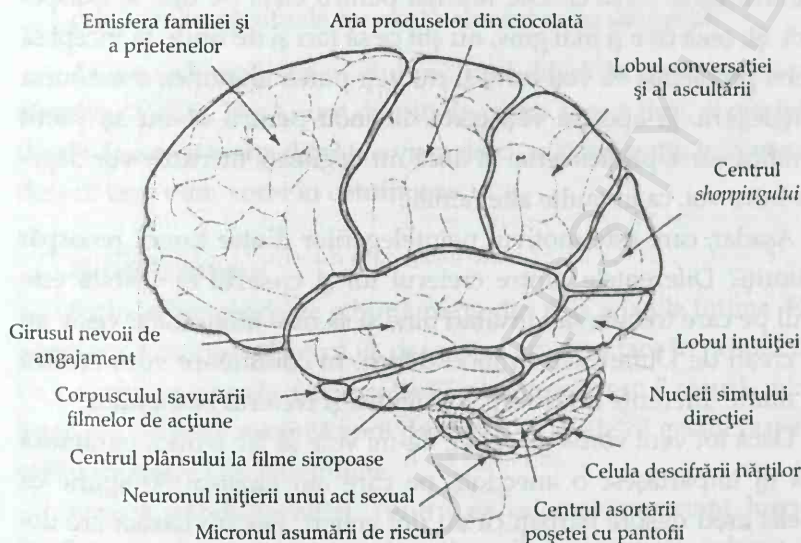
Imaginea 1. Creierul uman, prezentat în cartea de biologie. Emisferele cerebrale – creierul mare¹⁰

Imaginea 2. Creierul lui, prezentat în cartea *Creierul lui, creierul ei*¹¹

Imaginea 3. Creierul ei, prezentat în cartea *Creierul lui, creierul ei*¹²

Diferențe între creierul femeii și cel al bărbatului

Pornești în viața de familie cu mari speranțe și așteptări, deși știi că peste 50% din familii sfârșesc în divorț. Visul tău e să construiești o familie puternică și cu ajutorul lui Dumnezeu vrei să te bucuri de tot ce înseamnă viața lângă persoana iubită. Domnul să îți împlinească și acest gând bun, care poate fi realizat cu ușurință dacă vei ține cont și de diferențele dintre voi. Nu la mult timp după ziua nunții vei descoperi că persoana cu care te-ai căsătorit din dragoste te scoate din sărite în asemenea măsură, încât ești gata să spui și să faci lucruri pe care le-ai condamnat la alții și ai zis că în viața ta nu se vor întâmpla niciodată.

Știi de ce te scoate din sărite soția ta/soțul tău? Știi cine este de vină pentru că te superi de moarte pe ea/el? Tu, tu, tu și numai tu! Dar știi de ce? Pentru că tu crezi că ea/el trebuie să se comporte exact ca tine. Tu nu înțelegi că soția ta/soțul tău este construită/construit altfel.

Funcționați altfel. Ce este normal pentru tine nu este la fel de normal și pentru ea/el. Ceea ce este normal pentru ea/el pe tine te exasperează. Și, ceea ce e și mai grav, nu știi ce să faci și de unde să începi să rezolvi problema. Vă veți certa și nu veți putea identifica exact sursa neînțelegerii. Și apoi vă veți certa din nou pentru că nu ați putut identifica sursa primei certe. Și dacă nu vegheați, lucrurile vor degenera între voi, ca în multe alte familii.

Așadar, care este motivul neînțelegerilor dintre tinerii proaspăt căsătoriți? Diferențele dintre creierul lui și creierul ei. Acesta este lucrul pe care trebuie să-l învățați bine și să nu-l uitați toată viața: ați fost creați de Dumnezeu în mod diferit. În continuare vom analiza mai multe diferențe dintre creierul femeii și creierul bărbatului.

Dacă tot veni vorba de creier, dă-mi voie să fac o mică paranteză și să îți împărtășesc o anecdotă pe care am auzit-o: Se spune că femeile cred despre bărbați că au doi creieri. Fiecare bărbat are doi creieri: pe primul, printr-o întâmplare nefericită, l-a pierdut. Iar al doilea creier s-a dus să îl caute pe primul, dar nu știe unde să-l caute și îi este rușine să întrebe pe cineva unde l-ar putea găsi.

DOMENII ÎN CARE BĂRBATUL ȘI FEMEIA GÂNDESC DIFERIT

Soțul și soția gândesc foarte diferit unul de celălalt, deși ei sunt una în Cristos, iar din punct de vedere spiritual se bucură de aceleași privilegii.

Toți credincioșii, fără excepție, sunt „una în Cristos Isus”. Dumnezeu asigură binecuvântările, resursele și promisiunile Sale spirituale în mod egal tuturor celor care cred. Recunoscând că femeile credincioase erau într-un tot egale spiritual bărbaților credincioși, creștinismul a înălțat femeile la un statut pe care nu-l cunoscuseră niciodată până atunci în lumea antică. În

problemele de conducere a căminului și a bisericii, Dumnezeu l-a așezat pe bărbat ca și cap, dar în dimensiunea posesiunilor și privilegiilor spirituale nu există absolut nicio diferență.¹³

Aș vrea să subliniez modul profund diferit în care soțul și soția abordează viața. Ei nu sunt diferiți doar sub aspect fizic, ci modul lor de gândire este foarte diferit în viața de zi cu zi, cel puțin în domeniile despre care vom vorbi în continuare.

Relațiile intime

Bărbatul se gândește o bună parte din zi la relațiile intime. El de aceea se căsătorește. Pentru el, dragostea are de-a face în primul rând cu intimitatea sexuală. Când soția îl îmbrățișează sau îl sărută, mintea lui fuge cu viteză maximă spre dormitor. El crede că gestul respectiv este o chemare la relații intime.

Femeia gândește altfel. Pentru ea cel mai important lucru în familie este siguranța, prietenia, atingerile nonsexuale, iubirea care nu cere intimitate sexuală la fiecare îmbrățișare. Dorința femeii este să aibă prietene și soțul să fie cel mai bun prieten al ei.

Bărbatul este stimulat prin vedere și el – impulsiv și natural – dorește o satisfacție imediată. Femeia este stimulată mai mult prin atingere și prin cuvinte tandre, prin cuvinte de dragoste și prin întreaga atmosferă încărcată de iubire. Bărbatul este atras de trupul femeii. Femeia este atrasă mai mult de personalitatea bărbatului. Ea așteaptă prietenia și înțelegerea, și admirația soțului. Bărbatul nu are nevoie de nicio pregătire pentru actul unirii intime. Femeia, dimpotrivă, are nevoie de timp de pregătire emoțională, mintală și fizică. Neatenția bărbatului în acest domeniu, graba lui egoistă, brutalitatea lui pot cauza traume psihice și fizice grave, care au ca rezultat îndepărtarea

sentimentală a soției și frigiditate fizică. Când sentimentele sau emoțiile femeii nu sunt luate în considerare sau sunt călcate în picioare, orice avansuri ulterioare ale soțului îi vor stârni repulsie sau, cel puțin, o vor lăsa indiferentă.¹⁴

Asumarea riscurilor

În viața de familie cei doi soți urmează să își asume o mulțime de riscuri. Fiecare decizie pe care o iau presupune și un anumit risc – mai mic sau mai mare, în funcție de importanța deciziei. Cel mai dispus să își asume riscul în familie este de regulă bărbatul. El nu se teme de viitor și nici de eșecuri, așa cum se teme soția. Ei îi vine greu să se înhame la proiecte mari. Bărbatul însă a fost construit de Dumnezeu să fie capul familiei, așa cum spune Pavel în 1 Corinteni 11:3.

Dar vreau să știți că Cristos este Capul oricărui bărbat; că **bărbatul este capul femeii** și că Dumnezeu este Capul lui Cristos.

Statutul de cap al bărbatului înseamnă responsabilitate și în asumarea riscurilor pentru deciziile luate împreună cu soția, nu atitudine de șef iresponsabil, cum vedem atâția astăzi. Ambii soți își asumă riscurile împreună, dar mai ales bărbatul.

Cariera sau locul de muncă

Pentru bărbat, locul de muncă este viața lui. Acolo se simte împlinit, acolo este locul lui de competiție, acolo întâmpină provocările cele mai mari. Un bărbat care își pierde locul de muncă va suferi mult mai mult decât o femeie aflată în aceeași situație. Soțul trebuie privit din această perspectivă atunci când vorbește despre locul lui de muncă. Femeia are alte frământări: ea are nevoie de conversație, este dispusă să asculte o prietenă, vrea să stabilească relații de prietenie cu alte familii și va lupta pentru menținerea prieteniei cu alte familii.

Cumpărăturile

Femeile au o plăcere fantastică să meargă la cumpărături, deși nu își propun să cumpere ceva anume. Ele merg pur și simplu ca să viziteze un magazin și să vadă ce mai este nou pe la raionul de rochii, poșete, ciorapi, costume, produse cosmetice, veselă de bucătărie și multe, multe altele.

Bărbații sunt altfel. Ei intră în magazin doar dacă trebuie neapărat să își cumpere ceva – să zicem o cămașă. Intră în magazin în goană, nu văd nicio reducere la vreun alt raion din magazin, înșfacă o cămașă, o plătesc și în aceeași goană se întorc la mașină, aruncând cămașa pe bancheta din spate. Apoi se îndreaptă spre următorul obiectiv al zilei. Uneori se întâmplă ca bărbații să trateze în același mod și căsătoria – să confunde alegerea unei soții cu alegerea unei cămăși. Bărbatul trebuie să se disciplineze – și mai ales să treacă ani buni de căsnicie peste viața lui – pentru a-și însoți cu bucurie soția la cumpărături.

Intuiția

Bărbații sunt mult mai ușor de păcălit decât femeile. Bărbatul este foarte impresionat de ceea ce vede și de ceea ce aude. Imaginile pe care le vede un bărbat pe stradă îl fac deseori să întoarcă privirea după persoane de sex opus îmbrăcate sumar. Soțul este mereu tentat de ceea ce vede, și pe măsură ce înaintează în vârstă are de luptat cu înfrânarea poftelor. Ispita sexuală nu se termină odată cu căsătoria, și acest lucru îl recunoaște și apostolul Pavel, care îi spune în mod expres lui Timotei, bărbat dedicat lui Dumnezeu și slujitor al bisericii, următoarele cuvinte: „Fugi de poftele tinereții” (2 Tim. 2:22).

Femeile au o intuiție fantastică. Așa au fost ele create de Dumnezeu. Ele simt de departe pericolul care se apropie de familie. Dacă te vei implica vreodată în afaceri și vei încheia înțelegeri cu diferite persoane, cunoscute sau necunoscute, vreau să îți dau un sfat de

multe milioane de dolari (sau euro): ascultă de intuiția soției. Dacă ești pe cale să închei o afacere care pare grozavă din toate punctele de vedere, dar soția simte că acea înțelegere nu ar trebui încheiată, anulează tot. Te vei scuti singur de o mulțime de necazuri pe viitor. Femeile spun cam așa: „Ceva nu mi se pare în regulă cu această înțelegere sau cu această persoană. Nu știu ce anume nu e în regulă, dar simt că nu ar trebui să intrăm în această lucrare.” Bărbații de regulă cer dovezi în fața intuiției feminine, și spun: „Dar ce nu e în regulă, dragă? Care sunt argumentele tale logice? De ce spui acest lucru?” Și soția nu are argumente, dar are intuiție. Nu merge pe argumente în asemenea cazuri, ci ascultă vocea lui Dumnezeu, care în asemenea cazuri vorbește deseori prin intuiția feminină.

Orientarea după hartă

Femeile întâmpină dificultăți când trebuie să citească o hartă. Nu le este la îndemână să se orienteze în felul acesta. Bărbații, pe de altă parte, pot descifra cu ușurință hărțile, dar dacă se întâmplă să nu se descurce, refuză cu încăpățănare să ceară indicații. Acesta este motivul pentru care, atunci când merg în vizită într-un cartier în care nu au mai fost, soția nici măcar nu se uită la hartă, iar soțul este în stare să dea zece ture cu mașina pe aceleași străduțe, cu harta în mână, și să nu asculte de soția lui care îl roagă insistent: „Oprește, te rog, mașina și să întrebăm pe cineva unde este blocul pe care îl căutăm, pentru că am dat deja ocol zonei de vreo trei-patru ori.” El se ambiționează și mai tare să nu întrebe pe nimeni și mai caută o jumătate de oră adresa pe care ar fi găsit-o în două minute dacă ar fi întrebat o persoană care locuiește în zonă.

Văzul și auzul

Deși bărbații și femeile văd aceleași lucruri, ei procesează și înțeleg diferit ceea ce au văzut și auzit. Spre exemplu, Walt Larimore spune că cercetătorii de la Universitatea McMaster au descoperit că

femeile posedă o densitate mult mai mare de nervi într-o arie a creierului asociată cu procesarea și cu înțelegerea limbajului. De exemplu, un studiu al imagisticii cerebrale a demonstrat faptul că bărbații ascultă doar cu o parte a creierului, pe când femeile își folosesc ambele emisfere cerebrale. Un studiu asupra creierului a demonstrat că femeile pot asculta, înțelege și procesa nici mai mult, nici mai puțin decât șapte inputuri auditive distincte (cum ar fi conversațiile) în același timp, pe când bărbații cu greu pot urmări unul singur.¹⁵

Se pare că și la capitolul vedere există diferențe: femeile disting mai multe culori decât bărbații. Când se uită la un curcubeu, bărbații văd șapte culori, pe când femeile zece. Și dacă bărbații văd mai bine la lumină puternică, femeile văd mai bine de aproape. Și vei constata în viața de familie că, în timp ce soția poate găsi cu ochii închiși orice în frigider, soțul nu găsește nici măcar untul dacă a fost mutat zece centimetri la stânga sau la dreapta pe același raft al frigiderului. Și la fel se întâmplă cu toate lucrurile bărbatului: peria de dinți, aparatul de bărbierit, cheile de la mașină, agenda de lucru, uneltele ș.a.m.d.

Concentrarea și emoția

Femeia se poate concentra la mai multe lucruri în același timp. Așa a fost construită ea. Vei descoperi că soția poate face mai multe lucruri deodată fără să se sinchisească. Ea este în stare să facă temele cu un copil, să urmărească știrile, să îi răspundă soțului care nu găsește mâncarea în frigider, să răspundă unei prietene la telefonul fix

și în același timp să lege cu piciorul căruciorul celui mic care plânge sau să curețe cartofii pentru ciorbă. Toate aceste lucruri le face în mod natural, fără să i se pară ceva ieșit din comun. Însă când soțul trebuie să răspundă la telefon, strigă cât îl ține gura: „Opriți televizorul că eu am de lucru, trebuie să răspund la telefon!” Bărbatul nu se poate concentra decât asupra unui singur lucru în orice moment dat.

În ce privește emoțiile, femeile sunt mult mai sensibile decât bărbații în toate împrejurările vieții. În timp ce femeile plâng și suferă de multe ori, bărbații aproape că nu știu ce înseamnă să ai lacrimi.

Întreaga lume a spectacolului și divertismentului se adresează interesului feminin pentru ideile romantice și poveștile de dragoste. Fiind o făptură emoțională, acest lucru îi dă ocazia să se identifice cu personajele. Cu toate că ceea ce se petrece este ficțiune, identificarea îi oferă femeii un mijloc de defulare. Am auzit femei care se plâneau că soților lor nu le pasă de copii. Obiectiv vorbind, acest lucru nu e neapărat adevărat, fiindcă bărbatul – echilibrat din fire – nu are sentimente exagerate față de copiii săi. Deși îi iubește, rațiunea și logica îl opresc să se poarte ca soția lui cu ei. Un bărbat se uită la băiețelul său care s-a tăiat la deget și-i spune: „Nu-i nimic, curge un pic de sânge, dar o să-ți treacă.” În schimb, mama îl ia în brațe și-l alină zicându-i: „Săracul meu băiețuș!” Amândoi reacționează de fapt așa cum trebuie, fiindcă sunt alcătuiți în așa fel încât să satisfacă nevoile copilului.¹⁶

CONCLUZIE

Din pricina acestor diferențe, soțul și soția nu se înțeleg deloc. Unii nu știu nimic despre aceste diferențe, iar alții nu țin cont de ele. Când înțelegi aceste diferențe dintre modul în care a creat Dumnezeu

bărbatul și femeia, se vor încheia o mulțime de neazuri în viața ta de familie.

Cu cât veți cunoaște mai bine aceste diferențe – și multe altele pe care nu le-am amintit aici – cu atât vă veți înțelege mai bine unul pe altul și veți avea o comunicare mai bună. Diferențele au rolul nu de a ne despărți, ci de a ne împlini și de a ne completa: acolo unde unul nu se pricepe, celălalt îi vine în ajutor. Aceste diferențe pot fi depășite doar într-un singur fel: prin dragoste.

Albert Einstein a petrecut ultimii 30 de ani ai vieții sale într-o îndrăzneță încercare de a formula o teorie unificatoare care să poată explica toate fenomenele fizice, dar nu a reușit. La fel stau lucrurile și cu personalitatea umană: mă îndoiesc că ea poate fi redusă la o simplă formulă. Suntem mult prea complecși ca să putem fi simplificați astfel. Totuși, dintr-un alt punct de vedere, există o „formulă” care se aplică tuturor relațiilor umane. Mă refer la cuvântul [...] *dragoste*. Se pare că toate conflictele se topesc atunci când oamenii trăiesc conform capitolului 13 din 1 Corinteni (unde suntem sfătuiți să evităm mândria, certurile, enervările, supărările, egoismul, gelozia, nerăbdarea, duritatea etc.). Rețeta finală a unei vieți trăite în armonie cu ceilalți se găsește în acest capitol al Bibliei și mă îndoiesc că vreo „nouă descoperire” o va putea îmbunătăți.¹⁷

SUNTEȚI DIFERIȚI!

ÎNȚELEGEȚI-VĂ DIFERENȚELE ȘI APREȚIAȚI-VĂ ÎN CIUDA LOR!

Ființa fără de care nu poți trăi

Cine este persoana cu care urmează să te căsătorești? Nu este doar o persoană pe care o iubești, ci este persoana fără de care nu poți trăi.

Adam umbla prin grădină și vorbea cu Dumnezeu și totuși aceasta nu îi era de ajuns. Prezența lui Dumnezeu nu-i împlinea singurătatea lui Adam. El trăia cu Dumnezeu în mijlocul perfecțiunii și totuși se simțea singur.¹⁸

Dacă Adam se simțea singur, deși era în raiul lui Dumnezeu, nu e de mirare că de o vreme încoace și tu simți că te-a cuprins singurătatea. Îți poți imagina viața fără persoana pe care o iubești și cu care urmează să te căsătorești? Nu, pentru că iubești cu adevărat. Ființa cu care te căsătorești are mare valoare pentru tine și de aceea trebuie să o iubești mai ales după căsătorie.

Lumea în care trăim confundă dragostea adevărată cu sentimentele trecătoare. Ne-am obișnuit să auzim personajele de pe scena politică și socială a lumii spunând că „nimeni nu poate porunci iubirii”, „cu dragostea nu te poți juca” sau „niciodată nu știi nici când vine, și nici când pleacă, de aceea e foarte important să profiți de momentele în care ești îndrăgostit, pentru că nu știi când și cu cine ți se va întâmpla data viitoare”. Să fie oare adevărat? Este posibil ca dragostea să vină și să plece fără să te anunțe și să fii toată viața rob unor sentimente cărora nu le poți porunci? Categorie nu. Lumea în care trăim, și în special mass-media, interpretează într-un mod cât se poate de greșit conceptul pe care Biblia îl numește „dragoste”. Termenul acesta a fost pervertit în

așa măsură de cei care au încercat să-l explice, încât astăzi vorbim despre „poftă” și o numim „dragoste”. Aș vrea să facem o diferențiere între acești doi termeni și să observăm că o viață de familie împlinită nu are la bază pofta, ci dragostea.

CARACTERISTICILE POFTEI

Foarte mulți oameni vorbesc despre dragostea adevărată, dar se gândesc de fapt la pofta trupească. Confundă acești doi termeni și nu e de mirare că bărbați și femei din societatea în care trăim spun că nu au fericire în familie și încearcă să formeze o nouă familie, dar fericirea parcă se îndepărtează tot mai mult de ei. De ce? Pentru că nu cunosc diferența dintre poftă și dragoste. Iată care sunt caracteristicile poftei:

Se gândește doar la sine

Pofta urmărește fericirea unei singure persoane: *EU*. Pofta nu se gândește deloc la sentimentele și la nevoile aproapelui, ci vrea doar ca *EU* să se simtă bine. Nu contează cine suferă, nu contează cine plânge în urma sa, nu are importanță inima zdrobită a celor folosiți, ci important este ca *EU* să primească împlinirea poftelor *ACUM*.

Ai fost vreodată flămând? Singurul lucru pe care îl dorești este să mănânci – *acum*. Nu ai răbdare. Dacă se întâmplă să fii în oraș și să treci pe lângă o plăcintărie, te oprești și mănânci una, pentru că ți s-a făcut poftă. Pofta cere o acțiune imediată, ea nu poate să aștepte până când are voie să facă lucrurile pe care și le dorește. Când cineva este într-o relație frumoasă de prietenie și este presat ca înainte de căsătorie să aibă relații intime, această presiune nu este o dovadă de dragoste, ci o manifestare a poftelor trupești și nu ar trebui să cedeze în fața acestei tentații. Nu poate exista fericire în familie dacă fiecare se gândește doar la binele său și nu are răbdare după celălalt. De aceea pofta, deși se gândește doar la sine, nu reușește să aducă fericirea dorită.

Nu este responsabilă

În urma împlinirii poftei sexuale uneori rămân sarcini nedorite. Dar pe omul plin de pofte nu îl interesează acest lucru. Pentru a cuceri o tânără, un băiat face o mulțime de promisiuni, pentru care nu simte nici măcar o urmă de responsabilitate. Nu îi pasă nici de ceea ce a promis și nici de urmările faptelor lui. Cum să fie fericire într-o familie în care guvernează pofa și nu dragostea? Cum să fie fericire când vorbești fără să te gândești că trebuie să îndeplinești fiecare promisiune pe care o faci? Pentru a fi fericit în viața de familie este mare nevoie de responsabilitate în toate acțiunile celor doi.

Pune accent pe sentimente

Pofa se bazează pe sentimente, nu pe minte, nici pe gândire. Am întâlnit oameni care spun că, dacă nu mai simți fluturi în stomac și dacă nu te mai trec fiori ca la 20 de ani, trebuie neapărat să îți schimbi soția/soțul, pentru că ceva nu e în regulă cu familia ta. Ei spun că soluția este să te îndrăgostești din nou, dar nu de soția ta/soțul tău, ci de o altă persoană. Și după ce te sature și de acea persoană, să cauți o alta – și tot așa, să îți petreci toată viața în relații de „dragoste”, spun ei. Nu uita că asta nu este viață de dragoste, ci este o viață trăită în pofte și plăceri, cât se poate de departe de dragoste.

Produce vinovăție

Deși viața trăită împlinindu-ți poftele trupești pare una plină de fericire și de satisfacere continuă și variată a nevoilor sexuale, acest stil de viață produce vinovăție. Persoana care trăiește o asemenea viață are profunde sentimente de vinovăție și nemulțumire față de propriul comportament și își dorește dragostea adevărată. Nu de puține ori aceste sentimente duc la depresie și apoi la dependență de medicamente, alcool sau droguri. Oamenii încearcă să scape cumva de realitatea mizerabilă în care trăiesc, dar puterea păcatului nu îi lasă.

Riscă îmbolnăvire fizică

Un suflet bolnav, care are drept principal obiectiv în viață împlinirea poftelor trupești, riscă să își îmbolnăvească și trupul. Dacă un astfel de om s-ar gândi măcar puțin la riscurile pe care și le asumă atunci când sare din relație în relație, cu siguranță s-ar opri. De mulți ani nu mai este un secret faptul că există o mulțime de boli cu transmitere sexuală și un soț bolnav poate îmbolnăvi o mulțime de oameni tăinuindu-și boala. Deși implicarea în relații intime nepermise este atât de riscantă, sunt multe persoane care confundă dragostea adevărată cu pofta și își periclitează sănătatea fizică.

Este trecătoare

Pofta trupească este ceva trecător în viața oamenilor. Pofta nu durează atât de mult pe cât pare. Specialiștii în domeniu au descoperit că, de regulă, relațiile extraconjugale durează maxim trei ani, apoi „dragostea” aceea moare. Pofta nu durează, deși are o mare intensitate emoțională, și sacrifică uneori tot ceea ce are o persoană: valori morale, materiale și spirituale. Pofta este asemenea unui călător care este doar în trecere prin viața cuiva, dar care poate lăsa în urmă pagube ireparabile. Numai dragostea este veșnică, numai dragostea durează, pentru că dragostea este Dumnezeu.

Atrage pedeapsa lui Dumnezeu

Cea mai mare problemă cu pofta este că, dacă i se dă frâu liber, atrage după sine pedeapsa lui Dumnezeu și ruina celui ce păcătuiește. Unii oameni, care par foarte neprihăniți, spun că despre asemenea lucruri nu ar trebui să vorbim, pentru că ele nu se întâmplă între cei credincioși. În ciuda părerii lor, viața a demonstrat că sunt oameni care merg la biserică și totuși cad pradă poftelor trupești din pricina nevegherii. Și mai mult decât experiența noastră, observăm că

Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, nu evită acest subiect, dimpotrivă, îl amintește în mai multe cazuri. Iată câteva versete biblice care vorbesc despre acest pericol în viața credinciosului:

2 Timotei 2:22 – **Fugi de poftele tinereții** și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată.

Observăm că deși apostolul Pavel vorbește cu un slujitor destoinic al Evangheliei, cu un om neprihănit și respectat de comunitate, este inspirat de Duhul lui Dumnezeu să îi dea și acest sfat lui Timotei. Nici Timotei și nici apostolul Pavel nu se simt ofensați de această exprimare: „Fugi de poftele tinereții.” Oare astăzi nouă nu ni se potrivesc aceste cuvinte? Eu cred din toată inima că da.

Iov 31:7-12 – De mi s-a abătut pasul de pe calea cea dreaptă, **de mi-a urmat inima ochii**, de s-a lipit vreo întinăciune de mâinile mele, atunci eu să semăn și altul să secere, și odraslele mele să fie dezrădăcinate! **Dacă mi-a fost amăgită inima de vreo femeie**, dacă am pândit la ușa aproapelui meu, atunci nevasta mea să macine pentru altul și s-o necinstească alții! Căci **aceasta ar fi fost o nelegiuire**, o fărădelege vrednică să fie pedepsită de judecători, **un foc care mistuie până la nimicire** și care mi-ar fi prăpădit toată bogăția.

Prin aceste cuvinte, neprihănitul Iov recunoaște existența posibilității de a fi amăgit de ochii și de inima lui. Dar el făcuse un jurământ cu ochii lui, și de aceea se poate lăuda că a ieșit biruitor în această luptă cu nelegiuirea. Iov spune că împlinirea acestei pofte trupesti este o nelegiuire care trebuie pedepsită de judecători și, mai mult decât atât, spune că este un foc care mistuie totul, până la nimicire.

72 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

2 Samuel 12:9-10 – Pentru ce, dar, ai **disprețuit tu cuvântul Domnului**, făcând ce este rău înaintea Lui? Ai lovit cu sabia pe Urie, hetitul; ai luat de nevastă pe nevasta sa, și pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon. Acum, **niciodată nu se va depărta sabia din casa ta, pentru că M-ai disprețuit și pentru că ai luat de nevastă pe nevasta lui Urie, hetitul.**

Aceste cuvinte i-au fost spuse de Dumnezeu lui David prin prorocul Natan, după ce David a păcătuit cu Bat-Șeba și l-a ucis pe Urie hetitul. David, deși era omul lui Dumnezeu, nu s-a știut înfrâna când a văzut-o de pe acoperișul palatului împărătesc pe Bat-Șeba scâldându-se. A poruncit ca Bat-Șeba să fie adusă la el și apoi știm cu toții ce a urmat. Cum reacționează Dumnezeu la păcatul lui? Îi spune lui David că a disprețuit cuvântul Domnului. Apoi îi spune că s-a terminat cu liniștea pentru el și că din acel moment nenorocirea nu se va depărta niciodată de casa lui. Oare nu tot așa pedepsește Dumnezeu păcatul și astăzi? Oare este Dumnezeu mai îngăduitor cu păcatele noastre azi? Nicidecum. El vrea să fim sfinți și să nu confundăm dragostea adevărată cu poftele trupești.

1 Împărați 11:3-4a – A avut de neveste șapte sute de crăiese împărătești și trei sute de țăitoare; și **nevestele i-au abătut inima**. Când a îmbătrânit Solomon, **nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei.**

Aceste versete vorbesc despre marele împărat Solomon. Deși Solomon primise înțelepciune de la Dumnezeu și a fost cel mai înțelept om, deși Legea lui Moise interzicea împăraților să aibă multe neveste și deși ajunsese un om în vârstă, el era supus poftelor trupești. Acest mod de viață l-a făcut pe Solomon să-și abată inima de la Domnul. Trebuie să înțelegem din acest pasaj că lupta cu poftele

trupului nu se termină când oamenii îmbătrânesc. De ce e nevoie de atâta luptă cu poftele trupului? Pentru că

oamenii sunt mai mult decât niște trupuri fizice. Biblia ne învață clar că pielea noastră și oasele și părul și organele constituie o casă în care locuiește temporar esența ființei noastre umane. Când inimile noastre încetează să mai bată și trupurile noastre se descompun, acea entitate identificabilă pe care eu o cunosc ca „Eu” continuă să aibă o existență conștientă și personală.¹⁹

CARACTERISTICILE DRAGOSTEI

Fiecare om – bărbat sau femeie – a fost creat de Dumnezeu cu dorința adânc înrădăcinată de a fi iubit și acceptat de către cei din jurul lui. Dacă te-ai căsătorit cu persoana fără de care nu poți trăi și dacă vrei să ai o familie binecuvântată, în mijlocul căreia să fii fericit(ă), atunci trebuie neapărat să iubești. Trebuie să dorești să iubești mai mult decât dorești să fii iubit(ă). Dacă iubești, cu siguranță vei fi iubit(ă). Dacă nu vrei să iubești sau nu știi că asta este datoria ta din momentul în care te căsătorești, s-ar putea să nu ai parte de iubire așa cum îți dorești. Când într-o familie există dragoste – dragostea adevărată, dragostea agape – toate lucrurile sunt în ordine, iar acea familie este un colț de rai, în care domnesc fericirea și bucuria. Soțul își iubește soția cum Și-a iubit Cristos Biserica, soția este supusă soțului ei așa cum Biserica Îi este supusă lui Cristos, iar copiii sunt ascultători de părinți, așa cum se cuvine în Domnul.

Termenii grecești pentru „dragoste”

În limba greacă se foloseau patru termeni pentru ideea de „dragoste”. Deși fiecare din ei descrie un aspect al relației de dragoste dintre soț și soție și trebuie să se regăsească în relația celor doi, un

74 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

singur aspect al acestei iubiri se poate numi temelia familiei, și anume dragostea *agape*. Fără acest aspect al dragostei, celelalte sensuri nu se mai pot concretiza în relația de familie. Iată cei patru termeni:

Eros

Acest termen descrie iubirea pasională, plină de dorință puternică și de pasiune. Este asociată de cele mai multe ori cu dorința sexuală și cu sentimentele care stau la baza căsătoriei. Această iubire este plină de dorința de împlinire personală și de multe ori riscă să-l considere pe celălalt un simplu obiect pentru împlinirea nevoilor personale. Familia are nevoie de această iubire plină de pasiune între cei doi soți.

Philia

Este vorba despre iubirea prietenească, neinteresată de atingeri fizice, care se bazează pe afecțiune interioară. Această iubire înseamnă loialitate față de prieteni, virtute și dragoste reciprocă. În orice familie este nevoie ca soții să fie și buni prieteni, nu numai iubiți.

Storge

Aici vorbim despre iubirea dintre membrii familiei, care este un sentiment natural între părinți și copii sau între frați. Este cea mai naturală dintre iubiri, pentru că se bazează pe relațiile de familie pe care Dumnezeu le-a dat oamenilor fără să-i întrebe. În viața unei familii nou formate trebuie să existe și această dragoste de familie, în care vor crește copiii. Cei doi nu sunt doar iubiți și prieteni, ci și o familie, soț și soție, care așteaptă să aibă și copii.

Agape

Este dragostea care se sacrifică pe sine pentru celălalt. Este dăruire de sine nu de dragul a ceea ce poate oferi celălalt, ci de dragul a ceea

ce este celălalt. Este o decizie fermă a celui ce iubește, independentă de calitățile sau defectele persoanei iubite. Această dragoste

se deosebește radical de dragostea omenească obișnuită. Dragostea omenească obișnuită este o reacție a inimii; este ceva care are loc pur și simplu. Noi folosim expresia „a te îndrăgosti”. Dragostea umană obișnuită este ceva în al cărui răsărit și apus noi nu avem nicio contribuție. Dar *agape*, dragostea creștină, este *un exercițiu al întregii personalități*. Ea este o stare nu numai a inimii, ci și a minții; este o stare nu numai a sentimentelor și a emoțiilor, ci și a voinței. Nu este un fenomen care are loc pur și simplu și la care noi nu putem să ne opunem; este ceva în care trebuie să ne exersăm voința. Ea nu este ceva cu care noi nu avem de a face; este o cucerire și o realizare.²⁰

Când vorbim despre dragostea care trebuie să domnească în familie, vorbim despre dragostea *agape*. Acest termen era folosit în limba greacă pentru a descrie dragostea care se jertfește pe sine pentru binele celui alt. Când apostolul Pavel vorbește în cartea Efeseni despre dragostea din sânul familiei, el nu folosește decât termenul *agape*. În alte locuri în Biblie găsim vorbindu-se și despre dragostea *eros* în familie. Și aceasta este necesară. Dar în Efeseni, pentru a pune baze solide vieții de familie, Pavel vorbește despre dragostea *agape*. Aș vrea să vedem câteva caracteristici ale acestui tip de dragoste.

Este sacrificială

În viața de fiecare zi observăm că în relațiile dintre oameni este ceva obișnuit să se sacrifice unii pe alții. Fiecare încearcă să tragă focul sub oala lui, și deși este bun de gură, când vine vorba de sacrificiu, se așteaptă ca alții să se sacrifice pentru bunul mers al societății, al firmei, al școlii, al bisericii ș.a.m.d. Alții să se sacrifice sau să fie sacrificați, dar

eu nu. Când vorbim despre familie, fiecare ar trebui să spună: „Dacă trebuie făcut ceva în familia noastră, eu sunt dispus să fac acel lucru, indiferent cât mă va costa.” Și să se apuce de lucru, investind în familie timp, putere fizică, inteligență, bani și tot ceea ce este nevoie. Dragostea *agape* nu se dă înapoi de la niciun efort și de la niciun sacrificiu personal.

Se spune că într-o zi, mergând împreună pe stradă, un purcel și o găină văzură o cantină pentru oameni nevoiași. Găina îi zise purcelului: „Vino să dăm și noi o mână de ajutor. Să donăm și noi ceva.” Purcelul răspunse: „Dar ce donații am putea face noi?” Găina zise: „Eu donez un ou și ceva pene, iar dacă e nevoie dai și tu niște șuncă.” La această propunere, purcelul se înfurie de-a binelea și zise: „Cu așa ceva eu nu sunt de acord. Dacă tu dai un ou și ceva pene, asta se numește donație. Dar dacă eu trebuie să dau șunca, asta se numește jertfă, iar eu nu vreau să mor pentru această cantină a săracilor.”

Mulți nu ajung să guste fericirea în viața de familie pentru că, deși declară că se iubesc unul pe altul, niciunul din ei nu este dispus să facă lucrurile care cer sacrificii în familia lor. Fiecare strigă cât îl ține gura: „Numai eu să fac? Numai eu mănânc în casa asta? Mai fă și tu!” Când într-o familie există dragostea *agape*, acolo nu se aud reproșuri și fiecare ar vrea să-l scutească pe celălalt de efort și să facă el/ea totul, sacrificându-se de dragul celuilalt. În Epistola către efeseni, apostolul Pavel vorbește despre nevoia ca soția să se supună și ca soțul să iubească.

Ce înseamnă să te „supui”? Înseamnă să te dăruiești pe tine însuși cuiva. Ce înseamnă să „iubești”? Înseamnă să te dăruiești pe tine însuși pentru cineva, după cum și Cristos „S-a dat pe Sine Însuși” pentru Biserică. Astfel „supunere” și „iubire” sunt două aspecte ale aceluiași lucru, și anume ale dăruirii de sine totale și benevole, care este temelia unei căsnicii durabile și care se dezvoltă mereu.²¹

Este smerită

Unul din motivele pentru care oamenii nu se pot suporta unul pe celălalt este aroganța. Nimănui nu îi place să stea în preajma unui om arogant. Omul arogant vorbește doar despre sine și despre calitățile lui, care de cele mai multe ori sunt imaginare. În viața de familie, unul dintre cele mai rele obiceiuri este să te lauzi pe tine însuși fără pic de rușine. Dragostea *agape* nu se laudă niciodată pe sine, ci pe aproapele, iar în cadrul familiei, soțul trebuie să-și laude soția și soția trebuie să-și laude soțul. Oricine își dorește să fie în preajma unor oameni smeriți, modești. Modestia este considerată astăzi în multe locuri o dovadă de mare slăbiciune. „Fii cu gura mare! Laudă-te singur, nu lăsa pe nimeni altcineva să vorbească în jurul tău și vei vedea ce trecere vei avea printre oameni!”, spune societatea în care trăim. Însă dacă vrem bucurie și fericire în familie, trebuie să fim smeriți. A fi smerit nu înseamnă să fii papă-lapte, nici să fii analfabet, nici să nu știi de unde vii și încotro mergi. A fi smerit înseamnă să știi să respecti și părerile altora, să asculți și ce spune persoana de lângă tine, să nu-l întrerupi pe cel care vorbește cu tine, ci să asculți ce are de spus fără să presupui că deja știi ce va zice. Iată o cheie de verificare: dacă vorbești mai mult decât asculți, indiferent ce profesie ai, nu ești un om smerit. Dacă în familie vorbești mai mult decât asculți, nu spune că iubești cu adevărat. Când l-a creat pe om, Dumnezeu i-a dat o gură pentru a vorbi și două urechi pentru a auzi. Asta probabil pentru că ar trebui să vorbim doar pe jumătate cât ascultăm. Dacă nu știi să îți asculți viitoarea soție/viitorul soț, începe se exersezi această artă pentru a avea o familie binecuvântată.

Este răbdătoare

Dragostea *agape* are răbdare. Să nu uităm că trăim într-o lume care este într-o alergare continuă. Nimănui nu-i mai ajunge timpul. Este la

modă să fii grăbit. Dacă nu ești grăbit, înseamnă că nu ești important. Dar sunt atâția oameni care, deși sunt foarte grăbiți, nu sunt chiar atât de importanți cum vor să pară. Marea problemă este că am adus această grabă și în viața de familie. Atât de mulți tineri se grăbesc să își înceapă viața intimă înainte de vreme, spunându-și unul altuia că se iubesc, când de fapt nu e vorba decât de poftă trupească și lipsă de înfrânare. După căsătorie soții nu mai au răbdare unul cu altul. Nu au răbdare nici să își comunice unul altuia lucrurile care trebuie făcute în familie, lucruri simple și banale. Cum să aibă atunci răbdare să se învețe unul pe altul lucrurile importante din Cuvântul lui Dumnezeu? Cum să mai aibă răbdare cu slăbiciunile și eșecurile celuilalt? Cum să mai rabde greșelile celuilalt? Și apoi se miră de ce dispare dragostea. Știi de ce? Pentru că nu este răbdare. Dragostea *agape* este răbdătoare. Ea are răbdare după slăbiciunile celuilalt. Ea nu este într-o grabă continuă. Ea știe că lucrurile importante se realizează cu efort susținut și nu pe fugă. Dragostea *agape* are timp pentru lucrurile importante și știe să facă diferența între paie și grâu. Dacă vrei ca în familia ta să domnească bucuria, niciodată să nu îți pierzi răbdarea, ci fii îndelung răbdător, cum ne învață Cuvântul Domnului. Când vrei să îi comunicii ceva soției tale/soțului tău, este nevoie de multă răbdare ca să poți comunica idei și gânduri. Relația de dragoste dintre soț și soție nu se poate realiza decât dacă amândoi comunică între ei cu multă răbdare, nu grăbiți și surprinși de neputința celuilalt de a înțelege lucrurile.

Dă dovadă de bunătate

Nu poți construi o familie doar cu sentimente, fără să fii bun, fără să arăți bunătate. Trăim într-o lume flămândă după bunătate. Dragostea *agape* este însoțită mereu de bunătate. Biblia spune că un om are farmec nu dacă are frumusețe fizică, ci dacă are bunătate:

Ceea ce face farmecul unui om este bunătatea lui. (Pr. 19:22a)

O persoană lipsită de bunătate în relațiile cu soția/soțul nu are dreptul să spună că este plină de dragoste. Niciun om plin de bunătate nu face lucruri care să-l jignească pe aproapele său, mai ales în viața de familie. Unde este bunătate nu putem vorbi de răzbunare. Cum ar arăta familia modernă dacă niciunul dintre soți nu ar dori să se răzbune pentru ceea ce i-a făcut – sau i se pare că i-a făcut – celălalt? Din păcate însă în atât de multe familii fiecare dintre soți încearcă să se răzbune pe celălalt pentru răul care i s-a făcut. Și de multe ori acel mare rău care crede că i s-a făcut nu este decât o greșală nevinovată a celui alt, comisă fără cea mai mică intenție. Orice lucru care se face în viața de familie trebuie făcut cu bunătate. Și nici măcar la mânie nu ar trebui să uităm că pentru a avea o familie fericită trebuie să arătăm în permanență bunătate: întâi în viața de familie și apoi în toate relațiile noastre.

Dă dovadă de bun simț

Bunul simț este ceva ce se învață în copilărie. Când vedem pe cineva că nu se comportă frumos, deși are o anumită vârstă, spunem: „Nu are cei șapte ani de acasă.” Educația pe care am primit-o acasă ne urmărește toată viața. Pretutindeni unde te duci, oamenii vor să demonstreze că au bun simț. Prin tot ceea ce fac și spun, vor să îi convingă pe semenii lor că sunt bine crescuți și ar trebui să fie respectați ca atare. De aceea își salută politicos cunoscuții, dacă sunt călcați pe picior în autobuz nu răspund urât, ci sunt îngăduitori, și oriunde s-ar găsi printre oameni, își controlează vorbele și faptele pentru a demonstra că au bun simț. Însă în momentul în care intră în casă, cu oamenii aceștia se întâmplă ceva de neînțeles. Se metamorfozează. Nu îți vine să crezi, dar după ce închid ușa după ei, în casa lor ei sunt alți oameni. Parcă bunul simț le-a rămas în curte, pe prag sau în casa scării. Cum intră în casă, acest om începe să strige la soția sa, la femeia cu care s-a căsătorit cu doar câteva luni de zile în urmă și căreia

i-a promis dragoste până la moarte. Motivele pentru care se enervează și strigă cât îl ține gura sunt dintre cele mai mărunte: în casă nu e curat ca în farmacie, mâncarea nu e chiar gata sau soția nu a pregătit mâncarea la care el s-a gândit pe drum fără să îi spună ei ceva, și alte asemenea. Când îl vezi cum se comportă, ești sigur că este total lipsit de bun simț. De ce oare familiștii sunt de atâtea ori foarte politicoși și cu bun simț cu necunoscuții și atât de lipsiți de îngăduință cu cei din familia lor? Dacă vrei respect și apreciere în familie, și dacă îți dorești fericire, cum intri în casă asigură-te că nu ți-ai lăsat bunul simț dincolo de ușa de la intrare. Vei vedea ce rezultate extraordinare produce bunul simț în interiorul familiei. Dragostea *agape* dă dovadă de mult bun simț.

Vorbește de bine

Vorbirea este darul pe care Dumnezeu l-a dat doar oamenilor, nu și animalelor. Copilul, când începe să vorbească, transmite celor de lângă el gândurile pe care le are. Vorbește despre nevoile și bucuriile lui, și apoi despre idealurile lui. Dar vine vremea când copilul se maturizează și își schimbă ideile despre vorbire. Deși la un moment dat credea că vorbirea este darul prin care poți să-ți comunici gândurile, își dă seama că vorbirea este un dar cu ajutorul căruia poți să îți ascunzi gândurile și să fii fățarnic. Cât de mulți adulți îi vorbesc de bine doar pe cei prezenți! Te laudă atâta timp cât participi la discuție, iar când ai plecat, intri în rândul celor vorbiți de rău. Dragostea *agape* vorbește întotdeauna numai de bine. În viața de familie ar trebui să existe obiceiul vorbirii de bine. Cum vorbește soțul cu soția despre familia soției? Înainte de nuntă sunt numai cuvinte de laudă. Nimeni nu aude ce vorbesc, iar ei nu vorbesc decât lucruri bune. După căsătorie, uneori soțul nici nu așteaptă ca familia soției să iasă din casă că și începe să vorbească urât cu ei. Ce spune oare un asemenea om

despre familia soției când rămâne numai cu ea? Dacă îți dorești fericire și bucurie în familie, fă-ți un obicei din a vorbi de bine – mai ales în situațiile în care nu cunoști toate detaliile. Oamenii vorbesc în familie despre multe subiecte: biserică, rudenii, sport, agricultură, politică, relații interumane, viitorul familiei și multe altele. Cum vorbim noi de obicei? Vorbim de bine? Sau mereu suntem pesimiști și critici, găsim toate defectele celor despre care vorbim, fără să apreciem ceva la ei. Biblia ne învață să nu ne vorbim de rău. Iată un verset pe care Iacov îl scrie în epistola sa și care ar trebui să se aplice în primul rând în viața de familie:

Iacov 4:11a – Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților!

Vorbirea de rău nu aduce decât amărăciune și frustrare în viața celui care vorbește și în viața celui care ascultă, pe când vorbirea de bine zidește. Dacă vrei să fii iubit(ă) și dacă vrei să ai pe cine iubi, în relația soț-soție nu fi critic, acid și plin de amărăciune, ci fii persoana care vorbește întotdeauna numai de bine.

Este veșnică

Dacă pofta este trecătoare și uneori nu ține mai mult decât aburii alcoolului, dragostea durează mult mai mult; ea este veșnică, deoarece dragostea este Dumnezeu. Dragostea *agape* nu este doar un sentiment care apare și dispare, ci are profunzime și durează veșnic. Tinerii care doresc să se căsătorească nu ar trebui să creadă că după nuntă dragostea se va sfârși. Nu, dragostea nu se sfârșește, ci se maturizează, și pe măsură ce trec anii devine tot mai frumoasă și mai profundă. Din izvorul dragostei oricât ai scoate, nu seacă, ci apa este parcă mai curată și mai proaspătă. Dragostea este veșnică, pentru că vine din Dumnezeu și dragostea este Dumnezeu.

1 Corinteni 13:8a – Dragostea nu va pieri niciodată.

1 Ioan 4:8, 16 – Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că **Dumnezeu este dragoste**. [...] Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. **Dumnezeu este dragoste**; și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.

Aduce împlinire sufletească

Trăim într-o lume în care tot mai mulți specialiști în biologie, în medicină, în științe sociale și politice, și mai ales în mass-media ne spun că viața este cu atât mai împlinită cu cât ai mai multe relații intime. Satisfacerea poftelor trupești este pentru cei mai mulți oameni semnul împlinirii și al mulțumirii sufletești după care aleargă orice muritor. Vreau să afirm cu tărie că nu satisfacerea poftelor trupești aduce împlinire, ci dragostea consumată în sânul familiei. Dragostea *agape*, deși se sacrifică pe sine, aduce împlinire și mulțumire. Când iubești pe cineva cu adevărat și faci tot ce depinde de tine ca acea persoană să fie mulțumită, devii cu adevărat un om împlinit. Pe când atunci când ți se împlinesc dorințele, știi ce se întâmplă? Nu simți împlinire, ci apar noi dorințe și pretenții ce se cer satisfăcute. Iar poftele și dorințele omenești nu se termină niciodată. Pentru a fi împlinit sufletește, trebuie să pui accentul pe slujirea aproapelui, nu pe satisfacerea mofturilor personale.

Aduce binecuvântare

Cel mai important lucru cu privire la dragostea *agape* este că aduce binecuvântarea lui Dumnezeu peste cei care o practică. Orice familie are nevoie ca Dumnezeu să Se îndure de ea și să o binecuvânteze. Viața în doi, deși pare să nu mai aibă nevoie de nimeni și de nimic, are nevoie de binecuvântarea lui Dumnezeu pentru a nu sfârși în nefericire și divorț. Poftele firii pământești trebuie înfrânate,

nu împlinite, și acest lucru este posibil doar prin binecuvântare divină. Încă din vechime, evreii știau că familia are nevoie de binecuvântarea lui Dumnezeu și știau că fără această binecuvântare viața nu poate cunoaște împlinirea.

Geneza 1:27-28 – Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. **Dumnezeu i-a binecuvântat** și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Psalmul 127:1-3 – Dacă nu **zidește Domnul** o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu **păzește Domnul** o cetate, degeaba veghează cei ce o păzește. Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu, ca să mâncați o pâine câștigată cu durere; căci **preaiubiților Lui El le dă pâine ca în somn. Iată, fiii sunt o moștenire de la Domnul**, rodul pântecului este o răsplată dată de El.

Când soțul și soția decid să își slujească unul altuia în viața de familie și amândoi lui Dumnezeu, binecuvântarea Domnului nu întârzie să apară în viața lor.

CONCLUZIE

În viața de familie, cei doi soți au nevoie de dragoste în toate sensurile cuvântului: de dragostea erotică, de dragostea prietenească, de dragostea naturală familială și mai ales de dragostea *agape*. Pentru că viața de familie nu se poate construi și nu se poate susține în timp fără dragostea *agape*. De aceea, în pasajele biblice care vorbesc despre

84 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

iubirea și dragostea din familie, întotdeauna este folosit termenul ce denotă dragostea *agape*. Exemplul cel mai frumos îl constituie 1 Corintheni 13:4-8, unde apostolul Pavel descrie calitățile dragostei *agape*. Fie ca acolo unde scrie „dragoste” să poți pune numele tău și să nu fie o minciună, ci un adevăr. Dacă aceste lucruri vor fi adevărate cu privire la tine, ai toate șansele să fii fericit și binecuvântat în viața de familie.

Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit.

Toate darurile sunt legate de zidirea Bisericii pentru atingerea maturității ... până la desăvârșirea Bisericii. Când se va atinge perfecțiunea, darurile își vor fi încheiat misiunea și nu vor mai fi necesare. Dar acest lucru nu se va întâmpla cu dragostea.²²

Parte a unei familii

Știi cine este persoana cu care te căsătorești? Este parte a unei familii. Și tu ești parte a unei familii. Fiecare din voi are un trecut și a crescut într-o familie. Cele două familii în care ați crescut sunt diferite una de cealaltă. Acum este momentul să înțelegeți că trebuie să lăsați familia în care ați crescut și să vă formați propria voastră familie, așa cum zice Cuvântul lui Dumnezeu în Geneza 2:24:

De aceea **va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa**, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.

Dumnezeu a despărțit mai întâi femeia de bărbat atunci când a făcut-o pe Eva. Dar acum le poruncește să se unească din nou împreună ca un singur trup. În acest scurt moment de consiliere, chiar înainte ca vreun păcat și egoismul rezultat să fi intrat în rasa umană, găsim trei porunci fundamentale: În primul rând, când ne căsătorim, trebuie să încetăm să mai fim dependenți de părinții noștri sau de socrii noștri. Noi trebuie să devenim total dependenți de soții/soți în satisfacerea tuturor nevoilor noastre. În al doilea rând, bărbatul este cel care este responsabil de menținerea coeziunii familiei prin „lipirea” de soția sa. Lipirea în sensul acesta înseamnă a fi sudat inseparabil, astfel încât fiecare să devină o parte a celuilalt. De aceea, bărbatul trebuie să fie pe deplin credincios unicei sale soții. În al treilea rând, ni se poruncește să fim uniți prin unirea sexuală, să fim un singur trup.²³

În acest capitol aş vrea să analizăm ce înseamnă să îţi laşi părinţii şi să te lipeşti de soţia ta/soţul tău. Sunt familii în care soţul sau soţia nu şi-au lăsat părinţii nici după zeci de ani de căsnicie. O asemenea familie este condamnată la nemulţumire, frustrare şi neîmplinire, din pricina nerespectării unui principiu biblic atât de simplu: să îţi laşi părinţii şi să te lipeşti de soţia ta/soţul tău. Vom analiza în continuare următoarele aspecte: De ce trebuie să îţi laşi părinţii? Ce nu înseamnă să îţi laşi părinţii? Ce înseamnă să îţi laşi părinţii?

DE CE TREBUIE SĂ ÎŢI LAŞI PĂRINŢII?

Una dintre cele mai puternice legături umane este cea dintre mamă şi copilul ei nou-născut. Orice copil, la începutul existenţei lui, are nevoie de mama lui ca de nimic altceva. Să nu mai vorbim despre faptul că mama este cea care îl poartă în pântec timp de nouă luni înainte de a-l naşte. Ce legătură profundă se stabileşte între mamă şi copilul ei! Dar odată ajuns la vârsta maturităţii, când are serviciul şi locuinţa lui, adică nu mai stă sub acelaşi acoperiş cu părinţii, vedem cum copilul se descurcă şi singur. Tu eşti unul dintre copiii ajunşi la maturitate, care acum descoperă că între oameni există o relaţie mai puternică decât relaţia părinte-copil; este relaţia soţ-soţie. Eşti pe punctul de a te căsători şi ai descoperit că Biblia spune că trebuie să îi laşi pe mama şi pe tata şi să te lipeşti de viitoarea ta soţie/viitorul tău soţ. De ce o asemenea poruncă? De ce să îi laşi? Ei te iubesc în continuare şi vor să-ţi fie de ajutor. Sunteţi în relaţii bune şi nu ţi-ai propus să te certî cu ei. Atunci de ce să îi laşi?

Pentru că a venit vremea

Niciodată nu te-ai simţit singur(ă) când erai în preajma părinţilor tăi. Întotdeauna ţi-a plăcut acasă şi abia aşteptai să îi vezi. Nu ştii însă ce se întâmplă de o vreme încoace, de te simţi tot singur(ă). Parcă nu

mai poți povesti cu ei cum povesteai înainte și nu știi de ce. Simți că părinții tăi nu mai pot înțelege ceea ce le spui și te simți la fel de singur(ă) ca odinioară Adam în grădina Edenului. Este semnul că ai devenit matur și a venit vremea să te căsătorești. Și când vine vremea căsătoriei, vine și vremea lăsării părinților.

Pentru că te vei uni cu soția ta/soțul tău

Întemeierea unei noi familii este un proces mult mai complex decât pare. Nu este un lucru simplu ca doi tineri, din două familii diferite, să se unească în așa măsură încât ei înșiși să devină o nouă familie.

Astfel, dezlipirea soților de familiile primare este o consecință a intrării într-un nou legământ de loialitate între cei doi. Pentru ca legământul acesta să fie cât mai puternic, este obligatorie ieșirea din legământul de loialitate a fiecăruia dintre soți cu familiile primare din care au provenit cei doi.²⁴

Sunt multe piedici în formarea unei noi familii. Știi care pare a fi prima piedică în acest proces al unirii celor doi? Ai dreptate: legăturile greșite cu părinții. Dacă Dumnezeu repetă de mai multe ori în Biblie porunca de a lăsa pe tată și pe mamă înainte de căsătorie, cred că nu greșesc dacă spun că nerespectarea acestei porunci poate fi una dintre cele mai mari greșeli pe care le pot comite doi tineri la început de drum. Nu te poți uni cu viitoarea soție/viitorul soț dacă nu îi lași pe mama și pe tata. Nu poți fi parte a unei noi familii dacă nu vrei să lași familia în care ai crescut.

CE NU ÎNSEAMNĂ SĂ ÎȚI LAȘI PĂRINȚII?

Mulți tineri care se căsătoresc și mulți părinți nu înțeleg corect această poruncă biblică – „va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa” –

88 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

ce apare de mai multe ori pe paginile Sfintelor Scripturi, drept dovadă că este deosebit de importantă. Iată ce NU înseamnă să lași pe mama și pe tata:

Nu înseamnă să nu vorbești cu ei

Este greșit să crezi că după căsătorie nu mai ai voie să vorbești cu părinții tăi. Acest lucru Biblia nu îl cere nicăieri de la nimeni. Cu părinții trebuie să vorbești mereu cu respect și cu atitudinea creștinească pe care Dumnezeu o cere fiecărui credincios. Cu cât vorbim mai mult cu părinții, cu atât relația dintre noi trebuie să devină mai bună și mai ziditoare. Așadar, a-ți lăsa părinții nu înseamnă să nu mai vorbești cu ei, dimpotrivă, trebuie să vorbești cu ei.

Nu înseamnă să nu îi respecti

Cei care nu își respectă părinții greșesc, mai ales dacă cred că asta le cere Dumnezeu. Nu numai că Biblia ne cere să ne respectăm părinții toată viața, dar părinții noștri au responsabilitatea de a-i învăța până și pe copiii noștri legile și poruncile Domnului. Părinții sunt responsabili nu numai față de copiii lor, ci și față de nepoții lor.

Iată poruncile, legile și rânduielile pe care a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire; ca să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău și fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe care ți le dau, și să ai zile multe. (Dt. 6:1-2)

Cum am putea crede că Dumnezeu ne interzice să ne respectăm părinții când acest verset arată clar că părintele trebuie să păzească poruncile Domnului, el, fiul lui și fiul fiului lui?! Această responsabilitate a părintelui cere respect din partea fiului căsătorit.

Nu înseamnă să nu îi îngrijești

Este obligația oricărui copil ca, în caz de nevoie, să aibă grijă de părinții lui, indiferent dacă sunt credincioși sau nu. Este de neconceput ca o familie nou formată să creadă că Biblia le cere să nu își îngrijească părinții. Avem versete biblice care vorbesc clar despre această responsabilitate a credincioșilor.

Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios. (2 Tim. 5:8)

Din acest verset eu înțeleg că, dacă cineva nu poartă de grijă părinților săi, acea persoană s-a lepădat de credință și este mai rea decât un necredincios. Deși tinerii care se căsătoresc sunt chemați să își lase părinții, ei sunt îndemnați să îi îngrijească. Pe vremea Domnului Isus, fariseii și cărturarii vremii instituiseră o lege care spunea că, dacă cineva decide să își dea toată averea lui Dumnezeu, să o declare *Corban*, poate să nu mai aibă grijă de părinții lui. Știi care a fost atitudinea Domnului Isus față de această lege?

Căci Moise a zis: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”; și: „Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea.” **Voi, dimpotrivă, ziceți:** „Dacă un om va spune tatălui său sau mamei sale: «Ori cu ce te-aș putea ajuta este 'Corban', adică dat lui Dumnezeu», face bine”; **și nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau pentru mama sa. Și așa, ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu, prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!** (Mc. 7:10-13)

Observăm din acest pasaj supărarea Domnului Isus pe liderii religioși ai vremii, care nu își respectau părinții, ba mai mult, spuneau că aceasta este voia lui Dumnezeu, ceea ce era o mare minciună.

Astfel, tradițiile omului, nu adevărul lui Dumnezeu, ne controlează viețile. Fariseii reușiseră să se eschiveze de ajutorul datorat propriilor lor părinți, ascunzându-se în spatele tradițiilor lor!²⁵

CE ÎNSEAMNĂ SĂ ÎȚI LAȘI PĂRINȚII?

Am văzut ce nu înseamnă să îți lași părinții. Dar lăsarea părinților este o cerință biblică și ea trebuie realizată dacă vrei să ai o familie binecuvântată de Domnul cu multă împlinire și bucurie. Iată, așadar, ce înseamnă să îți lași părinții:

Să locuiești separat de ei

În multe situații despărțirea de părinți după căsătorie este dificilă. Sunt părinți care insistă cu toată puterea ca tânăra familie să stea cu ei după nuntă și prezintă avantajele unui asemenea aranjament. De exemplu: mama ar putea să gătească pentru tinerii căsătoriți și cei doi ar putea merge la serviciu fără să aibă această grijă. Apoi, s-ar reduce și timpul necesar pentru curățenie. De ce să se încălzească iarna două locuințe? Și de ce nu s-ar putea întâlni mereu cele două familii în aceeași locuință? De ce trebuie să se mute tinerii căsătoriți într-o locuință a lor? Și lista poate continua. Cred însă că tinerii căsătoriți ar trebui să stea separat de părinți chiar dacă e nevoie să își ia o locuință cu chirie. Este deosebit de important ca tânăra familie să aibă un loc care să fie doar al lor. În vremurile biblice societatea era patriarhală, adică tatăl era liderul familiei. Când unul dintre fii se căsătorea, el nu se îndepărta prea mult de familia tatălui. De foarte multe ori lucra împreună cu soția și mai apoi cu copiii lui pe moșia tatălui său. Însă deși era atât de aproape de tatăl lui, fiul își întindea cortul lui și al familiei lui undeva în apropierea cortului tatălui. Nu locuiau în același cort cu tatăl și cu familia acestuia. Și cred că era un lucru foarte bun.

În zilele noastre este bine ca tinerii care se căsătoresc să nu planifice să locuiască împreună cu părinții. Eu cred că este adevărat proverbul care zice: „Niciun acoperiș nu este suficient de mare pentru a adăposti două familii.” Cred că nicio bucătărie nu este suficient de mare pentru două femei, chiar dacă sunt mamă și fiică. Atunci când locuiești separat, eviți o mulțime de discuții aprinse care se nasc din dragoste față de cei din casa ta. Niciodată două familii nu vor gândi la fel despre viață. Pentru a evita tot felul de discuții despre lucruri minore, familia nou formată ar trebui să stea singură. Iată doar câteva întrebări banale care produc tulburări în familiile care locuiesc sub același acoperiș: Cine gătește azi? Cine face curat în curte sau pe casa scării? Cine aduce apă? Cine merge la cumpărături? Voi doar folosiți mașina, sau o mai și întrețineți din când în când? Cine merge să plătească cheltuielile de întreținere? Sunt doar câteva întrebări, pe care nu le considerăm importante. Însă când două familii stau sub același acoperiș, aceste întrebări devin motivul principal pentru care membrii lor ajung uneori să nici nu se mai salute. Dacă vreți să aveți liniște în familia voastră și să aveți o relație bună cu părinții, lucrul cel mai înțelept este să vă mutați la casa voastră, oricât de mică și de săracăcioasă ar fi ea. A lăsa părinții înseamnă a locui separat de ei.

Să te desparti emoțional de ei

Până la vârsta căsătoriei, părinții sunt principalul sprijin emoțional pentru copii lor. Copiii vorbesc toate nimicurile cu părinții lor. Părinții sunt cei care își consolează copiii în problemele prin care trec, iar copiii simt nevoia de a le împărtăși părinților lucrurile importante și mai puțin importante cu care se confruntă. Și este un lucru deosebit de bun și de benefic ca într-o familie să existe armonie între părinți și copii. Dar în viața oricărei familii normale intervine un eveniment care schimbă lucrurile: căsătoria copilului. Când copilul se căsătorește, totul

se schimbă. Copilul trebuie să se alipească emoțional de viitoarea soție/viitorul soț. Nu se poate lipi de soția lui/soțul ei decât dacă s-a despărțit emoțional de părinții săi. Asta nu înseamnă că nu va mai simți nimic pentru părinți sau că nu va mai avea nicio discuție cu ei. Asta înseamnă că accentul va cădea de acum înainte nu pe discuțiile cu părinții, ci pe discuțiile cu soția/soțul. Să presupunem, de exemplu, că o soție proaspăt căsătorită are o problemă la locul de muncă. Este profesoară și dirigintă, și are în clasă niște copii tare neastâmpărați, iar directoarea școlii este o femeie aspră și neînțelegătoare cu profesorii. Din pricina acestei situații, din când în când are discuții dure atât cu copiii neastâmpărați din clasa ei, cât și cu directoarea școlii, care primește reclamații din partea părinților. Înainte de căsătorie, mama ei știa despre toate momentele tensionate prin care trecea fiica ei. Însă acum, după căsătorie, cine ar trebui să afle primul despre problemele pe care le are ea la serviciu: tot mama, sau soțul ei? Răspunsul corect este unul singur: soțul ei. Știi ce se întâmplă dacă o sună mai întâi pe mama și nu pe soțul ei? S-ar putea întâmpla ca pe soțul ei să nu-l mai sune deloc, să uite, și asta nu ar fi deloc sănătos pentru familia lor. S-ar putea ca soțul să afle ce se întâmplă cu soția lui de la soacră sau numai după ce află soacra, și cu siguranță nu ar fi încântat.

De aceea este important să știm că după căsătorie toate lucrurile le discutăm întâi cu soția/soțul, și nu cu mama, tata sau altcineva drag din familie. Dacă înainte de căsătorie pentru orice lucru mic sunai la mama și la tata, după căsătorie telefonul trebuie să sune mai întâi la soția ta/soțul tău și abia apoi la mama și la tata. Asta înseamnă să lași pe mama și pe tata.

Să nu mai contezi pe banii lor

Înainte de căsătorie puțini tineri sunt în postura de a se descurca din banii lor. Deși unii au serviciul lor și salariul lor, încă se mai bucură

de banii părinților. Dacă locuiesc împreună cu părinții, nu dau niciun ban pentru chirie și nu plătesc nimic pentru mâncarea pe care o face mama în fiecare zi. Uneori chiar primesc de la părinți bani pentru un telefon performant, pentru un laptop sau pentru îmbrăcăminte și încălțăminte. În cazul în care nu locuiesc cu părinții, dar aceștia au o situație materială care le permite să își ajute financiar copiii, odraslele profită din plin de bunăstarea părinților, care le plătesc chiria sau le cumpără apartament în diferite centre universitare și le creează toate condițiile pentru a urma o facultate. Chiar dacă părinții nu au o situație materială foarte bună, ei fac tot ce pot pentru a-și ajuta copiii, care studiază sau muncesc mai aproape sau mai departe de casă. Și sprijinul acesta este un lucru bun și un mare ajutor pentru copii.

După căsătorie însă lucrurile ar trebui să se schimbe. Cei doi care au format propria lor familie nu ar trebui să mai conteze pe ajutorul financiar al părinților. Ar trebui să se descurce singuri. Nu spun prin aceasta că părinții nu ar mai trebui să îi ajute deloc. Nici nu vreau să sugerez că tânăra familie ar trebui să refuze orice ajutor financiar de la părinți. Nu. Ci ceea ce vreau să le spun tinerilor este că după căsătorie nu ar mai trebui să se aștepte ca părinții să le dea bani. Dacă părinții pot și vor să îi ajute cu bani sau cu alte bunuri materiale, să le primească și să mulțumească pentru ajutorul primit. Dar niciodată să nu considere că părinții lor sunt datori să îi ajute cu bani. Este datoria oricărei noi familii să se întrețină singură, chiar și în cazul în care unul dintre soți sau amândoi își continuă studiile după căsătorie.

A lăsa pe tata și pe mama înseamnă, așadar, să nu mai contezi pe banii lor, pe care înainte de căsătorie simțeai că sunt datori să ți-i dea. După căsătorie tânăra familie trebuie să stea pe propriile picioare și din punct de vedere financiar.

94 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

Să nu mai iei decizii împreună cu ei

Una din cele mai mari probleme după căsătorie este legată de deciziile din sânul familiei. Cine ia decizii în familia mea? Care este procesul decizional corect în familie?

Înainte de căsătorie, tinerii au avut de luat o mulțime de decizii: ce liceu să urmeze, la ce facultate să se înscrie, ce haine să poarte, în ce activitate de slujire să se implice în biserică, împreună cu ce grup să slujească și alte decizii mai mult sau mai puțin importante. Tu cum ai decis? Poate de unul singur. Poate ești din categoria oamenilor pe care nu îi interesează ce zic alții, important este să le placă lor. Așa că ai decis singur. Sau poate ai vrut să faci o alegere corectă și de aceea ai decis de fiecare dată împreună cu părinții sau cu un prieten/o prietenă. Ai ascultat ce a zis mama sau o altă persoană pe care o prețuiești mult. Și ai decis împreună cu ea. Vreau să îți spun că această practică ar trebui să se schimbe după căsătorie. La căsătorie lași părinții. Ce înseamnă acest lucru? Că atunci când ai de luat o decizie, mai mult sau mai puțin importantă, ceri sfatul mai multor persoane. Este bine să cunoști cât mai multe lucruri despre domeniul în care ai de luat decizii. Apoi, după ce cunoști și aspectele pozitive și pe cele negative ale problemei, te duci la soția ta/soțul tău și luați împreună decizia cea mai bună pentru voi. Odată cu decizia, vă asumați și riscurile în problema respectivă. Dar nu părinții decid ce trebuie să faceți, ci doar voi doi.

Imaginează-ți o familie proaspăt căsătorită care decide că ar trebui să își cumpere fiecare haine noi pentru un eveniment în familie. La scurt timp după ce iau salariul, fiecare vine acasă cu un rând nou de haine. El s-a sfătuit cu un coleg de serviciu ce costum să-și cumpere, iar ea a mers cu mama ei în oraș la cumpărături. Nu-i așa că nu sună bine? Ar fi trebuit să meargă împreună și să decidă doar ei doi asupra detaliilor: culoare, croială, preț și altele. Nu părinții și nu prietenii ar trebui să decidă în dreptul casei voastre.

Să lași pe mama și pe tata înseamnă și că ei nu mai iau decizii împreună cu voi. Ei pot da sfaturi, dar deciziile le luați doar voi doi.

Să nu iei asupra ta problemele lor

Familiile în care au crescut tinerii ajunși la vârsta căsătoriei pot întâmpina diferite probleme. Sunt familii în care unul dintre părinți a plecat de acasă de mulți ani. În alte familii există dependență de alcool sau de alte substanțe interzise. În alte familii unul dintre părinți este bolnav, sau chiar amândoi sunt în suferință. În alte familii sunt alte probleme și dificultăți, cu care copiii au trăit până în momentul căsătoriei. După căsătorie, mulți dintre ei consideră că este de datoria lor să aibă grijă de familia din care provin și rămân în continuare implicați în problemele acesteia. Un asemenea comportament este deosebit de distructiv, deoarece nicio persoană nu poate aparține în același timp de două familii și nu poate purta problemele a două familii. Care este soluția? Lasă problemele acelea în familia în care ai crescut și nu le aduce în familia pe care vrei să o întemeiezi.

Nu vreau să spun că, dacă ai posibilitatea să îți ajuți într-un fel sau altul părinții, să nu îi ajuți. Dimpotrivă, dacă poți să îi ajuți, ajută-i. Dar trebuie să înțelegi că asta nu este responsabilitatea ta, nu este povara ta, ci a familiei în care ai crescut. Datoria și responsabilitatea ta este să ai grijă de familia pe care vrei să o întemeiezi. Nu vei putea fi responsabil și de familia ta și de familia părinților tăi. De aceea, nu lua asupra ta problemele altora. Doar unul singur ia asupra Lui toate problemele oamenilor, și Acela nu este un om, ci este însuși Fiul lui Dumnezeu, Omul Isus Cristos. Ajută-ți părinții și frații dacă poți, dar nu lua asupra ta problemele lor. Dacă le iei, oricum nu le vei putea rezolva, dar ele te vor epuiza și vor strica relațiile din sânul familiei tale. A lăsa pe tatăl tău și pe mama ta înseamnă și să nu iei asupra ta problemele lor, ci să te rogi Domnului să le poți rezolva pe ale tale.

96 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

CUVÂNT PENTRU PĂRINȚI

Acum te rog să dai părinților această carte, pentru a citi aceste două pagini care li se adresează lor.

Felicitări! Sunteți părinții unui tânăr care vrea să se căsătorească. Bun venit în rândul socrilor și mult succes în a deveni cât mai curând bunic. Mă bucur să vă pot adresa câteva cuvinte pe această cale.

Știu că vă iubiți copilul mai mult decât orice pe lume, dar știu și că

bucuria părinților atunci când își văd propriul copil căsătorit se împletește întotdeauna cu sentimentul că l-au pierdut. După douăzeci de ani sau mai mult de iubire și sacrificiu, îți vine greu să dai libertatea celui drag. Una din marile contribuții ale părinților la căsătoria copilului lor este să-l ajute cu dragoste și înțelegere să se elibereze de ei.²⁶

Cred că doriți fericirea celor doi din toată inima. De aceea vreau să vă vorbesc despre câteva lucruri pe care ar trebui să le faceți ca părinți pentru fericirea și reușita familiei copilului dumneavoastră. Iată patru lucruri foarte importante:

Lăsați-l să plece!

Acest copil v-a fost încredințat de Dumnezeu doar pentru o vreme. Acum vremea aceea s-a terminat. El/ea îi aparține de acum înainte soției/soțului. Dacă vreme de câțiva ani acest copil a fost al dumneavoastră, de acum înainte el/ea este al soției lui/soțului ei. Respectați acest legământ pe care Dumnezeu l-a poruncit, așa cum spune Biblia.

De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup. (Gen. 2:24)

Lăsați-i să ia singuri deciziile!

Dacă ați fost apropiați de copilul dumneavoastră până acum, știu că l-ați influențat în cele mai multe decizii pe care le-a luat. Și ați făcut un lucru bun. Însă de acum înainte vă rog să nu mai participați la luarea deciziilor în familia care se întemeiază. Chiar dacă nu vă convin deciziile pe care le iau, lăsați-i să le ia și să își asume responsabilitatea alegerilor lor. Știu că nu este ușor să faceți acest lucru, dar se poate. Domnul să vă ajute la aceasta.

Nu îl primiți cu plângeri acasă!

Poate copilul dumneavoastră nu va veni niciodată să se plângă de soție/soț. Ce bine ar fi să se întâmple așa! Dar dacă va veni vreodată să vă spună lucruri rele din noua sa familie, faceți-i un bine fiului/fiicei dumneavoastră și nu îi permiteți acest lucru. Familia lui/ei nu mai este familia mamei și a tatălui, ci este o nouă familie: el și ea. Nu îl/o lăsați să își vorbească de rău soția/soțul – acesta este unul dintre cele mai bune lucruri pe care îl puteți face pentru cei tineri.

Încurajați-l să se încreadă în Dumnezeu pentru familia sa!

Tinerii nu știu că viața este plină de necazuri și de probleme, dar dumneavoastră știți. Încurajați-i să vorbească mereu despre nevoia ajutorului divin în familia lor. Nu îi lăsați să se descurajeze unul pe altul, ci încurajați-i cât puteți de mult. Atât pentru binele lor, cât și pentru binele dumneavoastră ca părinți, îndreptați-le privirile spre Dumnezeu. Numai El este ajutorul nostru în toate problemele și dificultățile vieții.

Felicitări încă o dată pentru că veți deveni socri! Domnul să vă binecuvânteze familia și în mod deosebit pe cei doi tineri care pornesc la drum. Vă mulțumesc pentru că v-ați făcut timp să citiți aceste rânduri. Știu că nu este ușor, dar **LĂSAȚI-L SĂ PLECE!**

CONCLUZIE

Persoana cu care te căsătorești este parte a unei familii. Dacă vrei să vă puteți uni unul cu celălalt, porunca Domnului este să vă lăsați părinții. Deși nu este ușor să îi lași pe mama și pe tata, Biblia ne spune să ne lăsăm părinții pentru ca apoi să putem avea o familie fericită, unită și binecuvântată de Domnul. Dacă vrei binecuvântare de la Domnul, oricât de dificil ar fi, lasă-ți părinții și lipește-te tare de soția ta/soțul tău și amândoi de Domnul.

Capitolul 6

Ființa care te va jigni cel mai mult

Ești pe punctul de a te căsători. Știi că persoana pe care o iubești cel mai mult este persoana cu care te vei căsători în curând. Dar am câteva întrebări: Știi că toate supărările nu dispar odată cu căsătoria? Știi că și după nuntă vei fi din când în când supărat(ă) și mânios/mânioasă? Și lucrul cel mai interesant: Știi cine este persoana care te va supăra și te va jigni cel mai mult? Ai ghicit, este tocmai persoana cu care urmează să te căsătorești. De ce?

Căsătoria, potrivit definițiilor date de cei cărora le-am luat interviu, este un adevărat atentat la dragoste. Fiecare din cei întrebați doresc (și chiar o fac) să contopească două lumi distincte: lumea lui și lumea ei, în loc să renunțe la ele pentru a naște un nou univers.²⁷

Și acest lucru produce multă supărare și multă durere. Știu că nu are nicio logică, dar acesta este adevărul gol-goluț. După căsătorie, cel mai mult pentru tine va conta ceea ce zice soția ta/soțul tău. Chiar dacă toți te vor acuza pentru o decizie luată, dacă soția/soțul te va aprecia, vei fi mulțumit(ă) de decizia pe care ai luat-o. Dacă însă vei fi lăudat(ă) de toți pentru ceea ce faci, dar soția/soțul te va acuza, vei fi supărat(ă), pentru că așa funcționează viața de familie. De aceea, persoana care te va jigni cel mai mult de acum înainte este în același timp persoana care te va face să te bucuri cel mai mult – persoana cu care te căsătorești.

Aș vrea ca în acest capitol să analizăm câteva aspecte deosebit de importante pentru viața oricărei familii. Vom vorbi despre responsabilități în familie și despre mânie în viața de familie.

RESPONSABILITĂȚI ÎN FAMILIE

Viața de familie, după cum cred că ai remarcat deja, nu înseamnă doar sentimente și fericire, ci și muncă. Încă din grădina Edenului oamenilor li s-a poruncit să muncească, și această poruncă este valabilă și astăzi. Viața de familie presupune și muncă, nu numai la locul de muncă, ci și acasă. O locuință nu se ține decât cu multă muncă. După ce tinerii se stabilesc la casa lor, realizează că sunt multe lucruri care trebuie făcute într-o gospodărie, ca de pildă: gătitul, curățenia, îngrijirea grădinii, curățenia în curte sau pe casa scării, spălatul rufelor, reparatul ușilor și al robinetelor, mersul la cumpărături, plata întreținerii și multe, multe altele. Una din primele întrebări pe care și le pun cei doi este: Cine ce face în casa asta? Este o întrebare legitimă, la care trebuie să răspundă cu multă responsabilitate. Iată trei răspunsuri greșite la această întrebare corectă:

„Fiecare face ce știe”

În această situație, cei doi nu vorbesc nimic despre responsabilități. Totul decurge în mod tacit. Cel mai simțit lucrează cel mai mult, iar celălalt profită din plin de bunătatea soției/soțului. Cel care profită se ascunde mereu în spatele scuzei că „nu știe”. Nu știe să gătească, nu știe să aspire, nu știe ce trebuie să cumpere, nu se pricepe la prețuri, nu este agricultor, nu este mecanic și așa mai departe. În acest caz doar unul muncește, iar celălalt critică.

O asemenea atitudine într-o problemă atât de importantă în familie nu este permisă. Cei doi ar trebui să discute la momentul potrivit despre fiecare nouă responsabilitate în parte și să știe clar cine ce face. Acest lucru aduce multă liniște și pace în familie.

„Eu nu fac nimic”

Există cazuri în care unul din cei doi spune: „Eu m-am căsătorit. Toată viața am de gând să nu mai fac nimic pe lângă casă, pentru că asta este datoria soției mele/soțului meu. M-am căsătorit ca să mă facă fericit(ă).” Ce greșeală! Nu te-ai căsătorit ca să te facă cineva fericit(ă), ci ca tu să faci fericit(ă) pe cineva. Când vrei să faci fericit pe cineva, te sacrifici și faci tot ce poți pentru persoana iubită. Nu poți să îți dorești fericire în familie și în același timp să decizi să nu faci nimic în gospodăria ta.

„La noi acasă așa era”

În multe familii tinere, soțul și soția au obiceiul să spună: „Dragă, tu faci cutare și cutare, pentru că la noi acasă mama (sau tata) așa făcea.” Copiii tind să urmeze modelul părintesc în familia lor. Dar nu este cea mai bună idee. Ce zici de următorul caz? În familia ei gunoiul îl ducea întotdeauna tata, niciodată mama sau vreun copil. În familia lui gunoiul îl ducea întotdeauna mama, niciodată tata sau un copil. Așadar, în familia nou formată ea știe că soțul trebuie să ducă gunoiul, iar el știe că soția trebuie să ducă gunoiul. Și astfel se naște o problemă: gunoiul trebuie dus, dar nu se știe de cine, pentru că niciunul nu este dispus să îl ducă. Soluția este să discutați împreună problemele care apar. Dacă vrei o familie fericită, nu mai încerca să faci lucrurile ca la mama acasă. Tu ai întemeiat o nouă familie, în care lucrurile sunt departe de a fi identice cu cele din familia în care ai crescut.

Atitudinea corectă: „Hai să vorbim”

Familia pe care o veți forma este unică. Ea va avea nevoile ei și resursele ei specifice. De aceea trebuie să stați de vorbă și să vă împărtășiți responsabilitățile. Nu încercați să îi copiați pe alții. Sunt soți care gătesc foarte bine și sunt soți care nu știu să facă nici măcar ouă

ochiuri. Sunt soți care știu și cărora le place să repare ușile sau instalația de apă, și orice lucru de meseriaș ce trebuie făcut, îl știu face. Alții însă parcă au două mâini stângi. Din pricina acestor diferențe uriașe dintre oameni, familia voastră trebuie să decidă în bună înțelegere care este responsabilitatea fiecăruia din voi. Cu alte cuvinte, trebuie să decideți cine ce face în casă. Pentru a putea face acest lucru, trebuie să stați de vorbă, să discutați despre voi doi, despre visurile voastre și despre viitorul vostru. Când stați de vorbă, televizorul și computerul trebuie închise, pentru a nu vă distrage atenția de la ceea ce discutați. Cheia unei vieți de familie fericite este comunicarea. Vorbiți mereu despre toate subiectele care vă vizează, inclusiv despre subiectele dificile, în care nu gândiți la fel. Comunicarea rezolvă o mulțime de probleme în viața de familie.

MÂNIA ÎN VIAȚA DE FAMILIE

Aș vrea să vă pot spune să nu vă mâniați și să nu vă certați niciodată în viața de familie. Dar știu că nu veți putea împlini acest lucru. Nicio familie nu poate evita mânia și cearta, pentru că vorbim despre sentimente omenești naturale. Oamenii se mânie din diferite motive. Iată câteva dintre ele, pe care de multe ori le putem îndepărta cu puțin efort:

Așteptări nerealiste

Poate te aștepti să rămâi mereu la fel de îndrăgostit cum ești astăzi. Te înșeli, căci „a iubi” și „a fi veșnic îndrăgostit” sunt două lucruri complet diferite. Iată cum vede Gary Chapman acest subiect:

Ni s-a dat să înțelegem că, dacă suntem cu adevărat îndrăgostiți, asta va și dura la nesfârșit. Vom avea mereu aceleași sentimente minunate ca în momentul îndrăgostirii. Nimic nu va putea interveni vreodată între noi. Nimic nu va putea înfrânge

dragostea noastră. Suntem îndrăgostiți și prinși în mrejele frumuseții și farmecului celuilalt. Dragostea noastră este lucrul cel mai grozav pe care l-am trăit vreodată. Constatăm că unele cupluri căsătorite s-au înstrăinat de acest sentiment, dar nouă n-o să ni se întâmple asta niciodată. Raționamentul nostru este: „Poate că nu s-au iubit cu adevărat.”

Din păcate, experiența veșnicei „îndrăgostiri” este ficțiune pură, și nu realitate. Dr. Dorothy Tennov, psiholog, a făcut studii aprofundate în privința fenomenului îndrăgostirii. După ce a studiat nenumărate cupluri, ea a ajuns la concluzia că durata medie a unei obsesii romantice este de doi ani. În cazul în care este vorba de o idilă tainică, poate dura ceva mai mult. În final însă, cu toții coborâm iarăși cu picioarele pe pământ. Ni se deschid ochii și descoperim lipsurile celuilalt. Recunoaștem că parte din trăsăturile sale de personalitate sunt, de fapt, de-a dreptul enervante, tiparele comportamentale sunt plicticoase, e în stare să chinuiască și să se mânie, eventual chiar să spună vorbe grele sau să critice totul. Aceste amănunte pe care le-am neglijat pe vremea când eram îndrăgostiți devin munți de netrecut. Dintr-odată, ne amintim de vorbele mamei și ne întrebăm: „Cum am putut să fiu atât de nesăbuit?”

Bun venit în lumea reală a căsniciei, în care întotdeauna rămân fire de păr în chiuvetă și sunt pete pe oglindă, iar discuțiile pornesc de la felul în care este pus sulul de hârtie igienică și dacă trebuie lăsat sau nu capacul toaletei. Este o lume în care pantofii n-ajung singuri în dulap, iar sertarele nu se închid de la sine, hainelor nu le plac cuierele și șosetele nu sfârșesc direct în coș. În această lume, și o privire poate jigni, iar un cuvânt poate distruge totul. Iubiții au devenit între timp dușmani, iar căsnicia, un teren de luptă.²⁸

Dacă te aștepti ca soția ta/soțul tău să fie o persoană perfectă, ești condamnat la o viață de mânie continuă. Tot ceea ce nu va fi perfect la soția ta/soțul tău va fi un prilej de mânie. Apoi mânia te va face să ridici tonul și conflictul e gata să izbucnească. Trebuie să înțelegi că soția ta/soțul tău, ca și tine de altfel, este o persoană cu imperfecțiuni și tu trebuie să îi fii de ajutor, nu să te mânii pe ea/el mereu. Trebuie să înțelegi că nu tu ești centrul universului și că scopul tău în viață ar trebui să fie slujirea celui de lângă tine, nu să te tot plângi că nu ai fost bine slujit(ă).

Locul de muncă

Sunt persoane care au un loc de muncă stresant: un coleg batjorcoritor, o colegă mai leneșă, un șef sever și neînțelegător sau alte probleme care produc mult stres. Când acești oameni ajung acasă, sunt epuizați. Când intră în casă, aduc cu ei problemele de la serviciu. Și în momentul în care soția/soțul are o întrebare, se produce explozia. Nu întrebarea este de vină, ci starea de tensiune a celui care a adus în casă problemele de la serviciu. Și de multe ori oamenii nu știu de ce se ceartă. În multe cazuri problema este aceasta: au intrat în casă cu problemele de la locul de muncă. Dacă vrei să elimini cearta din familie, lasă la ușa casei toate problemele de la locul de muncă. Nu le aduce în casă și veghează ca și soția ta/soțul tău să facă la fel.

Oboseala

Dacă sunt oameni care cu greu pornesc spre locul de muncă, sunt și oameni care nu pot fi opriți din muncă. Dacă ești un om harnic, care dorește să obțină într-un timp cât mai scurt tot confortul de care are nevoie, ești predispus la oboseală până la epuizare. În momentul în care vii acasă frânt de oboseală și dai de o soție la fel de obosită, cearta este asigurată. Când ești obosit ești vulnerabil la mânie și la ceartă. De

aceea soluția este să mergi și să dormi. Organismul are nevoie de aproximativ șapte ore de somn zilnic. Dacă dormi mai mult, s-ar putea să te numeri printre cei leneși, iar dacă dormi mai puțin vei ajunge la epuizare și va trebui să te odihnești. Când ești odihnit nu te mai mânie atât de ușor și nici atât de des, și pacea se instaurează peste viața voastră de familie.

Lipsurile

Atunci când ceva lipsește în viața de familie, oamenii devin foarte agitați. Nu este ușor să fii liniștit când ți-ai pierdut locul de muncă, s-au terminat banii și nu ai de unde să te împrumuți, nu îți poți cumpăra mașina la care ai visat, starea de sănătate ți se deteriorează și așa mai departe. Când apare o problemă de felul acesta în familie, oamenii devin mânioși și apoi se ceartă cu persoana cea mai apropiată – soția/soțul. Când intervin lipsurile, ar trebui să ne încredem în Dumnezeu, nu să ne mâniem și să ne certăm unul cu celălalt, pentru că Biblia ne învață că nu trebuie să ne îngrijorăm de nimic.

De aceea vă spun: **nu vă îngrijorați de viața voastră**, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? **Nu vă îngrijorați**, dar, zicând: „Ce vom mânca?” sau: „Ce vom bea?”, sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?” Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. **Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.** Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. **Nu vă îngrijorați**, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. **Ajunge zilei necazul ei.** (Mt. 6:25, 32-34)

Lasă îngrijorările și caută mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și vei vedea că mânia și cearta nu vor mai face ravagii în familia ta.

Dacă îți vei analiza viața cu atenție, vei descoperi și alte lucruri care seamănă mânie și frustrare în familie. Când mânia persistă în viața voastră, stați de vorbă unul cu celălalt și cu ajutorul lui Dumnezeu veți descoperi sursa mâniei și a conflictului.

Ce ne învață Biblia despre mânie?

Poate că până acum ai avut impresia (falsă) că tot ce ține de mânie este păcătos. Aș vrea să îți spun că în Biblie există peste 250 de versete care vorbesc despre mânie. Despre mânia cui crezi că vorbesc cele mai multe dintre ele? Despre mânia lui Dumnezeu. Deși se vorbește despre mânia Lui, aceasta nu exclude bunătatea lui Dumnezeu, care are întotdeauna un motiv corect atunci când Se mânie. Dar Biblia vorbește și despre mânia omului.

- mânia omului este opusă neprihănirii lui Dumnezeu și orice om ar trebui să fie încet la mânie.

Știți bine lucrul acesta, preaiubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie; **căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu.** (Iac. 1:19-20)

- este interzis să te mânii pe fratele tău, deși nu este un lucru ușor. Atunci cum crezi că ai voie să te mânii pe soția ta/soțul tău?

Dar Eu vă spun că **oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății**; și oricine va zice fratelui său: „Prostule!” va cădea sub pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: „Nebunule!” va cădea sub pedeapsa focului gheenei. (Mt. 5:22)

- mânia este caracteristică nebunilor, nu oamenilor înțelepți.

Nu te grăbi să te mânie în sufletul tău, căci **mânia locuiește în sânul nebunilor**. (Ecl. 7:9)

- Biblia interzice prietenia cu omul mânios.

Nu te împrieteni cu omul mânios și nu te însoți cu omul iute la mânie, ca nu cumva să te deprinzi cu cărările lui și să-ți ajungă o cursă pentru suflet. (Pr. 22:24-25)

- omul încet la mânie este lăudat de Biblie și dat ca exemplu demn de urmat pentru ceilalți.

Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz, și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți. (Pr. 16:32)

- una dintre cerințele impuse celor care vor să devină episcopi, prezbiteri sau pastori în Biserica lui Cristos este să nu fie mânioși.

Căci **episcopul**, ca econom al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără prihană; nu încăpățânat, **nici mânios**, nici dedat la vin, nici bătauș, nici lacom de câștig mârșav. (Tit 1:7)

- una dintre calitățile dragostei *agape*, despre care am vorbit în această carte, este faptul că nu se mânie.

Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău. (1 Cor. 13:4-5)

- mânia omului trebuie limitată în timp. Ea nu are voie să treacă de apusul soarelui. Dumnezeu spune că, deși ne putem mânia, trebuie să nu păcătuim și mânia noastră să țină cel mult până apune soarele.

Mâniați-vă, și nu păcătuiți. Să n-apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej diavolului. (Ef. 4:26-27)

Două mituri despre mânie și conflict

Când vorbesc despre mânie nu vreau să ai în minte imaginea a doi soți care strigă atât de tare unul la celălalt, încât îi aude tot blocul sau toată strada. Nici nu vorbesc despre înjurături, blesteme sau abuzuri fizice. Atunci când vorbesc despre mânie și conflict, mă refer la supărările pe care le au oamenii în viața de familie, supărări pe care trebuie să le rezolve înainte de a lua amploare. Iată un exemplu: soțul ar trebui să ajungă acasă la ora 17:00, și apoi cei doi să meargă în vizită la niște prieteni. Soțul nu ajunge acasă nici la ora 19:30 și soția este supărată, mai ales că el nici măcar nu a sunat pentru a-și anunța întârzierea. Inițial ea nu sună ca să nu îl streseze, iar apoi nu sună pentru că se gândește că el ar fi trebuit să sune. La ora 20:00 soțul intră în casă cu un zâmbet larg și nici nu-i trece prin cap că ar trebui să-și ceară scuze pentru întârziere. Între timp soția a anulat vizita la prieteni și în acest moment conflictul stă gata să înceapă. Cum ar trebui să se comporte cei doi într-o asemenea situație? Cum ar trebui să ne comportăm în situații asemănătoare? Ce să faci când ești plin de mânie, iar comportamentul celuilalt are sau nu justificare?

Iată cele două mituri despre mânie și conflict:

În căsniciile bune nu există conflict

Ai văzut vreodată familii ai căror membri s-au certat? Ai văzut vreodată neînțelegeri între soți? Înseamnă că ai văzut familii normale.

Este imposibil ca într-o familie să nu existe păreri divergente, dorințe contradictorii, așteptări diferite – și toate acestea duc la mânie și conflicte. Familiile cele mai puternice experimentează conflicte și nu există soț și soție care să poată spune că ei nu s-au certat niciodată. Este un mit, o așteptare nerealistă să crezi că este posibil să nu ai nicio divergență cu soția ta/soțul tău.

Conflictul dăunează căsniciei

Conflictul joacă un rol important în orice familie. Dacă este gestionat corect, conflictul aduce un nivel mai mare de intimitate. Prin acțiunile lor, cei doi soți aleg ce va face conflictul în familia lor: le va distruge sau le va zidi relația.

Ce nu este permis într-un conflict?

Aș fi bucuros să îți pot da o rețetă pentru a evita întotdeauna cearta, conflictul și mânia. Dar nu există o asemenea rețetă. Ce putem face însă este să învățăm ce este și ce nu este permis într-un conflict. Să vedem ce are de spus James Dobson pe această temă.

Este posibil să se prevină toate sentimentele de mânie?

Nu. Este important să amintim că mânia nu este numai de natură emoțională, ci în aceeași măsură și de natură biochimică. Trupul uman este echipat cu un singur sistem defensiv automat, mecanism numit „fugă sau luptă” și care pregătește întregul organism pentru acțiune. În vasele sanguine este pompată adrenalină, care provoacă o serie de reacții fiziologice în interiorul corpului. Presiunea sângelui crește în același timp cu o accelerare a bătăilor inimii; ochii sunt dilatați pentru o vedere mai bună, mâinile transpiră, iar gura devine uscată; mușchii primesc brusc o explozie de energie. Într-un interval de secunde,

individul se transformă de la o stare de liniște la una de „alarmă”. Acesta este un răspuns involuntar care apare fie că vrem, fie că nu vrem. Odată ce hormonii „fugă” și „luptă” sunt eliberați, este imposibil să ignori simțămintele pe care ei le precipită. Este ca și cum ai nega existența durerii de dinți sau alte manifestări fizice tumultuoase. Și, de vreme ce Dumnezeu a creat acest sistem ca un mijloc prin care corpul se poate apăra de pericole, nu cred că El ne condamnă pentru funcționarea lui corectă.

Pe de altă parte, reacția noastră la sentimentul mâniei este deliberată și receptivă la controlul voinței. Când mintea noastră „revede” evenimentele pline de agitație, scrâșnind din dinți cu ostilitate și căutând prilej de răzbunare sau degenerând în acte publice de violență, este logic să afirmăm că am trecut linia care ne desparte de păcat. Dacă această interpretare a Scripturii este exactă, atunci exercițiul de voință stă între cele două jumătăți ale versetului „mâniați-vă ... și nu păcătuiți”.²⁹

Nu te rușina din pricina mâniei

Foarte mulți oameni nu realizează că suntem un pachet de nervi și sentimente și că de cele mai multe ori deciziile noastre nu au nimic în comun cu logica, ci sunt legate profund de sentimentele noastre. Mânia este unul dintre aceste sentimente. Trebuie să știm gestiona și acest sentiment. Atunci când ne este foame știm ce trebuie să facem. Și mai mult decât atât, știm cum să evităm să ne fie foame în locuri nepotrivite. Spre exemplu, niciodată nu mergem la cumpărături flămânzi, deoarece știm că ni se poate face foame și mâncarea din oraș nu e nici mai bună și nici mai ieftină decât acasă. Ce știm însă despre sentimentul de mânie? Că este o rușine să te mânie? Și ce mai știm? Știm să explodăm, în loc să știm cum să stăpânim acest sentiment.

Nu chema artileria grea

Niciodată la mânie nu folosi vorbe grele și amenințătoare. Sunt oameni care la cea mai mică neînțelegere spun: „Am să plec la mama! M-am săturat de tine și de tot neamul tău! Divorțăm! Nu ne prinde Anul Nou împreună!” Asemenea lucruri nu trebuie spuse nici măcar la mânie. Să nu mai vorbim despre cei care preiau replicile actorilor preferați din filme și apoi trântesc ușa după ei amenințător, așteptându-se ca în spatele lor cineva să spună: „Ăsta da bărbat!” sau „Asta da femeie!” Oare? Asta să însemne oare să fii bărbat adevărat? Asta să însemne să fii femeie adevărată? Nici vorbă. Un bărbat adevărat și o femeie adevărată știu să se stăpânească și să vorbească frumos.

Nu vă spălați rufele murdare în public

Nu faceți publice toate neînțelegerile voastre. Deși știm că în toate familiile există și neînțelegeri, nu ar trebui niciodată să ne jignim atunci când mai este cineva de față. Niciodată nu spune lucruri care ar putea fi jignitoare pentru soția ta/soțul tău. Abține-te de la jigniri. Pentru că, dacă nu te abții, nici celălalt nu se va abține și nu îți va rămâne dator deloc, ci probabil te va jigni și mai rău. Dacă nu reușiți cu niciun chip să rezolvați singuri problema care a produs conflictul, apelați la un consilier spiritual matur și discutați cu el problemele pe care le aveți.

Nu fi pus pe ceartă

Atunci când apare mânia, ai tendința să te cerți. Și sunt oameni care, indiferent ce spun, parcă sunt mereu puși pe ceartă. Când ești mânios, concentrează-te asupra tonului vocii și vorbește încet. Nu te certa. În familie trebuie să avem o atmosferă de pace, de liniște, de înțelegere a celuilalt și nu de ceartă. O femeie i-a spus o dată soțului ei: „Ai toate calitățile unui câine, mai puțin una.” „Și care ar fi aceea?”,

a întrebat soțul. „Loialitatea!”, a răspuns femeia. Ce trist este să vorbim așa de aspru unii cu alții în familie și apoi să ne așteptăm la pace și la rezolvarea conflictului.

Nu folosi sexul ca pe o armă

Nu în puține familii se întâmplă ca unul dintre soți – femeile cu precădere – să folosească această armă, amenințând că nu mai este dispus să aibă relații intime cu soțul/soția până când acesta/aceasta nu se conformează cerințelor impuse de ea/el. Este o mare greșală și în acest caz relațiile intime dintre cei doi se deteriorează rapid. Soții trebuie să înțeleagă că Biblia spune clar că soțul nu este stăpân pe trupul lui, ci soția. La fel, nu soția este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Așa că sexul nu ar trebui folosit niciodată ca o armă.

Nevasta nu este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevasta. (1 Cor. 7:4)

Ce să faci la mânie?

Nu este deloc surprinzător că atâtea familii sunt distruse de mânie și conflicte, pentru că nimeni nu i-a învățat niciodată pe cei doi soți ce ar trebui să facă atunci când apare mânia în familie. Dacă vrem să trecem biruitori peste momentele de tensiune în familie, ar trebui să știm măcar la nivel teoretic ce trebuie să facem când ne confruntăm cu mânia. Dacă știm aceste lucruri, avem șanse reale să le și aplicăm în viața de familie. Dar dacă nici măcar teoretic nu le știm, cum am putea să le punem în practică? Iată, deci, ce ar trebui să faci la mânie:

Vorbește cu Dumnezeu și ascultă-I vocea

Când te copleșește mânia, cine se mai gândește la rugăciune? Dorința ta cea mai arzătoare este să îți pui la punct soția/soțul, nu să te rogi. Dar primul lucru pe care trebuie să-l faci când ești mânios este

să te rogi. Când simți că te înfierbânți, că sângele îți urcă în obraji și fiorul acela specific al mâniei îți cuprinde întreaga ființă, caută să mergi să te rogi. Și dacă te duci în camera alăturată să te rogi și să asculți vocea lui Dumnezeu din Biblie sau din conștiința ta, lucrurile se schimbă. Știi cum? Îți dai seama că greșeala nu este atât de mult la soția ta/soțul tău, ci la tine. Dintr-odată îți dorești nu să-l îndrepți pe celălalt, ci pe tine. Și ai șanse mari să faci acest lucru. Pe celălalt nu îl poți îndrepta, dar pe tine te poți. Dacă începi cearta cu rugăciune, nu o să te mai cerți.

Încearcă să îl înțelegi pe celălalt

De regulă noi ne cunoaștem bine problema. Ne înțelegem bine pe noi înșine. Dar pe celălalt am încercat să îl înțelegem? Ca soț, în cazul în care ți se pare că soția ta a greșit, este de dorit să te întrebi și ce ai fi făcut tu dacă ai fi fost în locul ei și nu doar să o acuzi. Cum ar fi arătat casa dacă te-ar fi durut capul toată ziua? Dar de mâncare ai fi făcut? Ca soție, când soțul tău vine supărat acasă, ar trebui să te întrebi cum ai fi tu dacă ai avea un loc de muncă atât de solicitant ca al lui. Și dacă te-ai pune puțin în locul lui, l-ai mulțumi lui Dumnezeu pentru că încă mai rezistă la atâtea presiuni. Este ușor să îi judecăm pe alții, dar este atât de greu să înțelegem problemele cu care ei se confruntă. Când îți înțelegi soția/soțul, cearta nu mai are loc, mânia se duce, iar relația se întărește.

Încearcă să te înțelegi bine pe tine însuți/însăți

Pe tine te înțelegi? De ce uneori ești vesel(ă) încă de la începutul zilei, fără un motiv anume, iar în alte zile ești trist(ă) și fără nicio perspectivă asupra viitorului? De ce uneori te acuzi aspru pentru faptele tale, iar alteori ești îngăduitor/îngăduitoare? Te înțelegi cu adevărat pe tine însuți/însăți? Atunci pe soția ta/soțul tău de ce nu o/îl înțelegi? În

momentul în care te înțelegi pe tine însuți/însăți, îți dai seama că și tu ai „mici defecte”, că nu ai ajuns „chiar perfect(ă)”. Atunci este mult mai ușor să lași mânia deoparte și să înțelegi că viața nu este perfectă și că în familie ai nevoie de pace, nu de război. Dacă vrei să te înțelegi mai bine pe tine însuți/însăți, recomandarea mea este să citești cărți despre temperamentul uman, cărți creștine care te vor ajuta să te înțelegi atât pe tine, cât și pe cei din jur, și te vor transforma într-o persoană înțelegătoare cu nevoile altora.

Discută cu persoana cu care te-ai căsătorit

Una dintre cele mai mari probleme în familie este absența comunicării. De multe ori mânia apare ca rezultat al lipsei de comunicare între soț și soție. După căsătorie, foarte mulți oameni uită că sunt căsătoriți. Adică au aceleași obiceiuri ca înainte de căsătorie: merg în oraș când vor, se întorc de la serviciu când vor, se întâlnesc cu prietenii cu care vor, își cumpără ceea ce vor și fac multe alte lucruri fără să se consulte cu soția/soțul. Acest comportament atrage după sine multă mânie și frustrare în viața de familie. Cu cât cei doi își împărtășesc unul altuia mai multe detalii despre viața lor personală, cu atât mai departe va sta mânia și cearta de familia lor. Când ești mânios/mânioasă, nu aștepta ca soția/soțul să te întrebe care este problema, ci vorbește calm despre ceea ce nu îți convine. Nu ataca persoana, ci problema, dar cu dorința de a înțelege și de a te face înțeles, nu cu dorința de a-l jigni și de a-l umili pe celălalt.

Atacă problema și nu persoana. Mulți oameni dau de necaz tocmai aici. Se enervează și încep să își spună în toate felurile. Spun lucruri pe care nu le cred și dăruimă pe cineva drag. Rămâi la problema luată în discuție. Concentrează-te asupra lucrului care trebuie rezolvat.³⁰

Niciodată nu ar trebui să îl insultăm pe celălalt în viața de familie și nici să răspundem cu insulte dacă am fost insultați. Iată câteva exemple de comunicare greșită, care atrage după sine nu pacea, ci războiul în familie:

— De ce porți verigheta pe alt deget?, întreabă soția într-o zi.

— Pentru că asta îmi amintește mereu că m-am căsătorit cu persoana greșită, răspunde flegmatic soțul.

— Avem o căsnicie fericită, spune soția, pentru că amândoi iubim același bărbat: pe tine.

— Iubești mai mult fotbalul decât pe mine!, se plânge o soție soțului ei.

— Poate că așa este, răspunde bărbatul, dar te iubesc mai mult decât handbalul!

— Ce aveți în comun unul cu celălalt?, întreabă un consilier spre finalul întâlnirii.

— Un singur lucru, răspunde femeia. Nu ne suportăm unul pe altul!

Aceste afirmații sunt hazlii, pline de umor. Dar dacă ai ști câtă durere există în spatele acestor vorbe! Comunicarea continuă între soți nu va permite ajungerea la asemenea cuvinte și nici la resentimente care nu mai pot fi reparate. Iată ce ne sfătuiește Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la vorbire:

Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră atâță
mânia. (Pr. 15:1)

Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele și păzește ușa buzelor mele! (Ps. 141:3)

Nu mergeți niciodată la culcare certați

Miliarde de oameni au pășit înaintea voastră pe drumul căsniciei. Unii dintre ei, chiar dacă se numesc credincioși, nu își vorbesc unul altuia cu săptămânile. Excepție fac momentele în care au musafiri. Atunci își spun unul altuia tot felul de cuvinte de alint. Este o mare durere ca într-o familie să fie ceartă chiar și după apusul soarelui, ce să mai vorbim de situația în care se zâmbește doar de dragul musafirilor. Dacă se întâmplă ca în familia voastră să intervină o ceartă și să nu puteți rezolva problema toată ziua, am un sfat. Stabiliți ceva de genul: „Draga mea/dragul meu, problema cutare nu am reușit să o rezolvăm astăzi. Hai să ne împăcăm acum, pentru că apune soarele și Biblia ne interzice să fim mânioși după apusul soarelui. Iar mâine vom relua discuția în contradictoriu, dar numai până la apusul soarelui. Și la fel în fiecare zi, până rezolvăm problema. Ziua discutăm în contradictoriu, iar seara lăsăm problema deoparte și ne împăcăm.” Dacă am putea face acest lucru întotdeauna când apare mânia, am avea numai familii fericite și mulțumite. Dar dacă se întâmplă totuși să mergeți la culcare certați, a doua zi ai responsabilitatea și libertatea să cauți pe unul dintre slujitorii bisericii și să ceri ajutor pentru viața voastră de căsnicie. Nu ai nevoie de consimțământul soției/soțului pentru a cere ajutor spiritual în cazul acesta. Este deosebit de important ca problemele din viața de familie să fie rezolvate la început, când sunt mici, și nu după ce devin atât de mari, încât rezolvarea lor devine aproape imposibilă. Iată două versete care vorbesc despre mânie și ceartă:

Mâniați-vă, și nu păcătuiți. Să n-apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej diavolului. (Ef. 4:26-27)

Începutul unei certe este ca slobozirea unor ape; de aceea, curmă cearta înainte de a se înteți. (Pr. 17:14)

CONCLUZIE

Nu putem vorbi despre familii în care mânia și cearta nu au ajuns niciodată. Te înșeli amarnic dacă crezi că există soți și soții care nu s-au certat niciodată. Dar cearta nu este o stare normală pentru familia creștină, ci un accident. Viața de familie trebuie să fie caracterizată de armonie și bună înțelegere, iar mânia bine gestionată o va întâri. De aceea, în acest capitol am încercat să analizăm în câteva pagini lucrurile care sunt interzise într-un conflict și lucrurile care ar trebui făcute când apare mânia în familie. Pasajele biblice pe care le-am citat în acest capitol trebuie împlinite, nu doar citite și memorate. Lucrul cel mai important de care trebuie să ții seama este că, dacă mânia nu poate fi ținută sub control și explodează chiar și după apusul soarelui, este nevoie să consulți urgent un slujitor al bisericii pentru a solicita ajutorul spiritual necesar, înainte ca problema să devină prea dificilă și prea greu de rezolvat.

Un dar de la Domnul

Tinerii care vor să se căsătorească au falsa impresie că tot ceea ce înseamnă căsnicia și familia are de-a face doar cu ei doi. Adevărul este că, atunci când dorești ca viața ta de familie să fie reușită, trebuie să recunoști implicarea lui Dumnezeu. O femeie, o soție pricepută este un dar și un har de la Domnul.

Casa și averea le moștenim de la părinți, dar o nevastă pricepută este un dar de la Domnul. (Pr. 19:14)

Cine găsește o nevastă bună găsește fericirea; este un har pe care-l capătă de la Domnul. (Pr. 18:22)

Mulți oameni au impresia că a avea o soție pricepută, credincioasă și bună, sau un soț credincios este responsabilitatea strictă a tânărului sau a tinerei care vrea să se căsătorească. De aceea unii cred că, pentru a avea parte de reușită în alegerea soției sau a soțului, trebuie:

- să știi multe versete biblice pe de rost. – Este bine să cunoști Biblia, și înainte de căsătorie ar trebui să ai un minimum de cunoștințe biblice. Nu se poate să fi crescut într-o biserică neoprotestantă, să ajungi la vârsta căsătoriei și să nu știi cărțile Bibliei pe de rost sau să nu cunoști marile personaje biblice. De asemenea, nu se poate să nu știi ce înseamnă nașterea din nou și pocăința, dacă ai fost botezat în apă. Dar aceste cunoștințe

biblice atât de necesare unui creștin nu îți garantează o căsnicie binecuvântată.

- ▶ să ai o meserie bănoasă. – Este un lucru bun să fii specialist în domeniul tău de pregătire, mai ales că nu este ușor ca de tânăr să fii recunoscut ca profesionist într-un anumit domeniu. Dar nicio meserie din lume nu îți garantează succesul în căsnicie. Faptul că ești un bun specialist în domeniul tău de pregătire nu înseamnă că vei fi și un soț bun.
- ▶ să termini o facultate. – Este bine să faci multă școală, cu condiția ca lucrurile pe care le înveți să te ajute să fii smerit și să muncești. Sunt atât de mulți oameni care din pricina școlii pe care au terminat-o sunt foarte mândri și nu pot munci nimic – sunt prea pregătiți pentru nevoile de pe piața muncii. Școala ne ajută să muncim, nu să lenevim, să fim smeriți, nu să privim de sus la alții. Dar nici acest lucru nu este esențial în alegerea unei soții/unui soț.
- ▶ să ai bunuri materiale. – În mintea multor oameni e înrădăcinată ideea că marile probleme în viața de familie pornesc de la sărăcie. Și că, dacă ai bani și bunuri materiale, ai mai multe șanse de a avea o familie fericită. De aceea mulți părinți doresc ca fiii/fiicele lor să își aleagă pentru căsătorie o soție bogată/un soț bogat. Ei uită că, deși este bine să nu ducem lipsă, foarte mulți oameni plini de bogății sunt nefericiți și au o viață de familie în ruină. Cu bunuri materiale nu poți să construiești fericirea în familie.

Și lista poate continua. Oamenilor li se pare că ei înșiși, prin propriile puteri și cu ajutorul membrilor familiei și al prietenilor, pot să își găsească o soție/un soț cu care să aibă o viață fericită și plină de

împliniri, așa cum au văzut în mass-media sau în filme. Biblia însă spune cu totul altceva, și anume că o soție credincioasă/un soț credincios este un DAR DE LA DOMNUL. De unul singur nu poți găsi așa ceva.

CĂSĂTORIA LUI ISAAC

Istoria biblică ne vorbește despre un om credincios, care a știut acest adevăr. Când a venit vremea ca fiul său să se căsătorească, a făcut câteva lucruri pe care trebuie să le facă orice copil de Dumnezeu.

Pasajul biblic din Geneza 24 ne vorbește despre modul în care s-a căsătorit Isaac. În această căsătorie a fost implicat foarte tare tatăl lui Isaac, Avraam. Deși în cultura noastră, în vremurile în care trăim, părinții nu mai sunt atât de implicați în căsătoria copiilor lor, știm că rata divorțurilor este aproximativ aceeași în rândul familiilor în care părinții aleg partenerul pentru căsătoria copiilor ca și în rândul familiilor în care doar tinerii se aleg unul pe altul. Acest lucru mă face să cred că aspectul cel mai important este nu CINE alege, ci CUM alege. Deși soția credincioasă este un dar de la Domnul, ea trebuie aleasă de soțul ei dintre multe fete care își doresc să se căsătorească. Și tot așa, deși soțul credincios este un dar de la Domnul, el trebuie ales dintre mulți băieți care vor să se căsătorească. Oare cum a ales Avraam o soție fiului său, soție pe care Isaac a acceptat-o ca pe un dar de la Domnul? Iată câteva lucruri de care trebuie ținut cont:

Căutarea soției/soțului începe cu implicarea lui Dumnezeu

Nici măcar Biserica creștină nu a înțeles întotdeauna că Dumnezeu este întemeietorul familiei.

De exemplu, căsătoria și ordinarea erau prezentate ca fiind sacramente vocaționale care se excludeau reciproc, întărind diferența

existentă dintre domeniul ecleziastic și cel secular prin susținerea vechii păreri că clerul nu se putea căsători.³¹

Avraam stă de vorbă cu cel mai vârstnic și probabil cel mai credincios slujitor din casa lui cu privire la o problemă deosebit de importantă: căsătoria fiului său. În acest dialog, Avraam Îl implică pe Dumnezeu.

Avraam a zis celui mai bătrân rob din casa lui, care era îngrijitorul tuturor averilor lui: „Pune-ți, te rog, mâna sub coapsa mea; și te voi pune să juri pe Domnul, Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului că nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele canaaniților, în mijlocul cărora locuiesc ...” (Gen. 24:2-3)

Când un tânăr/o tânără se gândește la căsătorie, ar trebui ca gândul să îi zboare în primul rând la Dumnezeu și abia apoi la fete frumoase și credincioase/băieți frumoși și credincioși. De ce la Dumnezeu? Doar vrei să te căsătorești, nu să mergi la biserică. Pentru că o soție credincioasă/un soț credincios este un dar de la Domnul. Dacă ești în pragul căsătoriei și încă nu știi acest lucru, ar trebui să realizezi măcar acum că orice căsătorie binecuvântată începe cu Dumnezeu. Dacă nu ai făcut acest lucru până acum, roagă-te cu insistență și cere-Î lui Dumnezeu să îngrijească de familia pe care o veți forma și să fie stăpânul familiei voastre. Numai așa vă veți putea bucura unul de altul.

Soția/soțul trebuie să fie din „familia lui Avraam”

Avraam nu îl trimite pe slujitor să caute o fată atât de frumoasă, ca să pună în uimire toată zona în care locuia. Prima condiție pusă de Avraam pentru viitoarea lui noră este să fie din familia lui – sau, în termeni moderni, să fie din familia lui Dumnezeu, să fie credincioasă, nu dintre fetele țării, care nu se tem de Domnul și au o viață idolatră.

„.... și te voi pune să juri pe Domnul, Dumnezeuul cerului și Dumnezeuul pământului, că **nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele canaaniților, în mijlocul cărora locuiesc, ci te vei duce în țara și la rudele mele să iei nevastă fiului meu, Isaac.**”
(Gen. 24:3-4)

Ce bine ar fi dacă toți tinerii ar înțelege cât de important este ca soția/soțul să fie din poporul lui Dumnezeu. Nu numai să meargă la adunare, ci să facă parte din poporul Domnului, să fie tineri curați, sfinți, care să caute valorile spirituale. Lumea din jur are valorile ei: oamenii sunt bisericoși, dar nu sfinți; la nivel declarativ sunt credincioși din moși-strămoși, dar la nivel practic sunt închinători la idoli moderni ai generației de azi; se laudă cu credința în Dumnezeu, dar fac faptele tatălui lor, care este diavolul, tatăl minciunii. Este trist să auzi cum tinerii spun că nu mersul la adunare și botezul sunt importante în viață, ci să fii om de caracter. Și ei cred că poți fi om de caracter și fără ajutorul lui Dumnezeu. Este imposibil ca un om să Îl respingă pe Dumnezeu, dar să iubească în mod autentic în viața de familie și să poată face fericită persoana cu care se căsătorește. Dacă te afli la răscruce de drumuri și aproape te-ai îndrăgostit de cineva care nu se închină numai lui Dumnezeu, e momentul să nu îi mai cauți scuze, ci să te apropii de Dumnezeu și să ceri multă lumină de la El. Nu te înjuga la un jug nepotrivit cu un om care nu Îl caută pe Dumnezeu. Consultă-ți de urgență părinții, dacă sunt credincioși, și pe unul din slujitorii bisericii, și Dumnezeu îți va vorbi prin ei și prin Cuvântul Lui. Nu te lăsa sedus de tinerii lumești, chiar dacă vin la biserică și par credincioși.

Cine își caută soție sau soț trebuie să se roage

Robul trimis de Avraam ar fi putut da dovadă de un dezinteres total față de soția fiului stăpânului său. La urma urmei nu el se

căsătoria. Dar observăm că acest slujitor era deosebit de responsabil și căutarea lui începe cu rugăciune. Iată ce zice Cuvântul Domnului despre el:

Și a zis: „Doamne, Dumnezeuul stăpânului meu, Avraam! Te rog, dă-mi izbândă astăzi și îndură-Te de stăpânul meu, Avraam. Iată, stau lângă izvorul acesta de apă, și fetele oamenilor din cetate vin să scoată apă. Fă ca fata căreia îi voi zice: «Pleacă-ți vadra, te rog, ca să beau» și care va răspunde: «Bea și am să dau de băut și cămilelor tale» să fie aceea pe care ai rânduit-o Tu pentru robul Tău, Isaac! **Și prin aceasta voi cunoaște că Te-ai îndurat de stăpânul meu.**” (Gen. 24:12-14)

Robul lui Avraam se roagă și cere călăuzire pentru a-i găsi o soție potrivită lui Isaac. În acest pasaj îl găsim pe acest slujitor rugându-se lui Dumnezeu și cerând de la El un semn după care să recunoască implicarea divină în această problemă. Robul cere un semn – fata căreia el îi va zice: „Pleacă-ți vadra, te rog, ca să beau” și care îi va răspunde: „Bea și am să dau de băut și cămilelor tale” să fie cea pe care Dumnezeu a ales-o drept soție pentru fiul stăpânului său. Acest rob credea că Dumnezeu Se implică în căutarea soției lui Isaac. Așa ar trebui să fie mereu când vorbim despre căsătorie: cine vrea să se căsătorească să se roage și să ceară călăuzire de la Dumnezeu. De ce sunt probleme atât de mari astăzi în viața de familie? Pentru că oamenii nu mai doresc călăuzirea lui Dumnezeu în viața lor. Atunci când ești călăuzit de Dumnezeu, ai siguranța că persoana cu care te căsătorești este darul lui Dumnezeu pentru tine. Este un lucru extraordinar să ai această convingere.

Darul care vine de la Domnul are calitate

Dacă un om caută călăuzire divină, asta nu înseamnă că soția lui/soțul ei este o persoană de mână a doua, fără calitate sau fără frumusețe. Robul a căutat o soție pentru fiul lui Avraam, o femeie care

odată găsită, trebuie prețuită mai mult decât mărgăritarele. N-ai văzut atâtea tineri care se căsătoresc nu cu aceea căreia i-au picurat în ureche șoapte de iubire, ci cu zestrea pe care o aduce, ca și cum cele două s-ar identifica? Cu ochii e la ea, dar cu inima la zestrea și averea ei. Aceștia sunt vrednici de dezaprobare publică. Cei care consideră că singura și adevărata zestre, în care se poate citi cu adevărat chipul femeii, zestre care trebuie urmărită înadins, este cea a fecioriei, a bunului nume, a cinstei, aceștia sunt vrednici de toată cinstea.³²

Robul acesta a descoperit că Rebeca avea multe calități. Iată ce descoperim scris despre calitățile Rebecăi:

Nu sfârșise el încă de vorbit și a ieșit, cu vadra pe umăr, Rebeca, fata lui Betuel, fiul Milcăi, nevasta lui Nahor, fratele lui Avraam. **Fata era foarte frumoasă; era fecioară și niciun bărbat n-avusese legături cu ea. Ea s-a coborât la izvor, și-a umplut vadra și s-a suit iarăși.** (Gen. 24:15-16)

Descoperim din aceste versete și din altele că Rebeca avea nu defecte, ci calități demne de invidiat. Iată câteva dintre ele: era frumoasă, era fecioară, era harnică, era ascultătoare de părinți. Acestea sunt calitățile persoanei pe care Dumnezeu o alege pentru Isaac.

Și în cazul căsătoriilor din zilele noastre, Dumnezeu le dă copiilor Lui persoane pline de calitate. Dumnezeu vrea ca soția ta/soțul tău să aibă calitate, așa cum și tu ai calitate. El vrea să fiți o binecuvântare unul pentru altul și apoi să fiți o binecuvântare și pentru alții.

Cei doi trebuie să dorească să facă pasul căsătoriei

De multe ori tinerii cred că a avea călăuzirea lui Dumnezeu înseamnă să te căsătorești cu cineva cu care nu ai vrea să te căsătorești. Aceasta este o mare înșelătorie. Observăm că robul lui Avraam, după ce a fost găzduit de familia Rebecăi, a vrut să se întoarcă la stăpânul său cu soția aleasă de Dumnezeu pentru Isaac. Dar el nu a cerut ca Rebeca să fie cumpărată pe bani sau să fie forțată de părinți să meargă cu el. Nu, ci familia întreagă, împreună cu slujitorul lui Avraam, au chemat-o pe Rebeca și au întrebat-o dacă vrea să meargă cu robul respectiv la casa lui Avraam. Și ea a răspuns afirmativ. Iată ce zice istoria biblică:

Atunci ei au răspuns: „Să chemăm pe fată și s-o întrebăm.” Au chemat, dar, pe Rebeca și i-au zis: **„Vrei să te duci cu omul acesta?”** **„Da, vreau”, a răspuns ea.** Și au lăsat pe sora lor, Rebeca, să plece cu doica ei, cu robul lui Avraam și cu oamenii lui. Au binecuvântat pe Rebeca și i-au zis: **„O, sora noastră, să ajungi mama a mii de zeci de mii și sămânța ta să stăpânească cetățile vrăjmașilor săi!”** (Gen. 24:57-60)

Observăm în acest pasaj că Rebeca a plecat de bunăvoie, i s-a cerut consimțământul și a acceptat. Așa ar trebui să stea lucrurile și astăzi. Tinerii nu ar trebui să fie forțați spre căsătorie în niciun fel: nici de nevoile materiale, nici de cuvinte profetice, nici de porunca părinților și nici de alte lucruri, ci ar trebui să fie motivați doar de dragoste.

Pasul căsătoriei trebuie făcut prin credință, cu convingerea că Dumnezeu este Cel care va purta de grijă pe parcursul întregii vieți. Și este un lucru extraordinar ca tinerii să primească binecuvântarea părinților cu privire la căsătoria lor. Faceți tot ce vă stă în putere ca după ce ați obținut acordul lui Dumnezeu pentru căsătoria voastră să obțineți și binecuvântarea părinților.

Soția/soțul este o mângâiere în viața de căsnicie

În multe familii de astăzi, căsătorie înseamnă concurență. Cei doi sunt într-o competiție pe viață și pe moarte. Parcă ar fi în finala unui concurs în care se stabilește care dintre cei doi este cel mai deștept, cel mai frumos sau cel mai educat. Alteori parcă se joacă finala unui concurs numit „Cele mai jignitoare cuvinte între doi necunoscuți”. Aceste familii nu știu ce înseamnă ca soția/soțul să fie un dar de la Domnul.

Când Rebeca a fost adusă la Isaac, el a iubit-o, iar ea a fost o mângâiere pentru el. Atunci când te căsătorești, soția ta/soțul tău trebuie să fie o mângâiere în viața de fiecare zi, și nu un factor de stres continuu. Nu este permis ca soțul și soția să își facă viața grea unul altuia. Ei trebuie să se iubească și să se mângâie unul pe altul. Cum îți propui să te porți după căsătorie? Vrei să îți corectezi mereu soția/soțul? Sau vrei să îi aduci mângâiere? Sunt atât de mulți oameni care nu găsesc nicăieri o oază de mângâiere și alinare sufletească. Viața în societatea contemporană este caracterizată de multă concurență și invidie. Oriunde te duci trebuie să fii atent la pericolele care te pândesc din partea semenilor. Oamenii se jignesc și se rănesc unii pe alții fără să le pese de sentimentele semenilor lor. Viața de familie ar trebui să fie caracterizată de dragoste și de mângâiere. Când Dumnezeu dă oamenilor un dar, o soție/un soț pentru căsătorie, scopul Lui nu este să ne treacă astfel prin purgatoriu, ci să ne ofere dragoste și mângâiere în mijlocul unei familii credincioase.

Însă nu este suficient să ai o soție/un soț care să fie darul lui Dumnezeu pentru tine. Trebuie ca și tu, la rândul tău, să fii un dar de la Domnul pentru soția ta/soțul tău. Legătura dintre soț și soție este mult mai puternică decât li se pare celor mai mulți oameni.

Astfel, în tiparul divin al căsătoriei, relația sexuală dintre soț și soție include deopotrivă cunoașterea fizică intimă și o cunoaștere personală intimă, plină de gingășie. Deci despărțirea, alipirea și cunoașterea unuia de către celălalt au ca rezultat o nouă identitate în care doi indivizi se contopesc, devenind una – una în gândire, inimă, trup și duh. Aceasta este cauza pentru care divorțul are un efect atât de devastator. **În urma lui nu rămân doi oameni, ci două părți ale unuia singur.**³³

Îți dorești să fii un dar de la Domnul? Atunci unul din lucrurile importante de care trebuie să ții seama este modul în care vorbești și comunică în familie. Cum vorbești cu persoana pe care Dumnezeu ți-a dat-o în dar? Știi să vorbești frumos cu soția ta/soțul tău? Tot mai mulți oameni se întreabă astăzi: „Cum adică? Îmi sugerezi că ar trebui să am grijă cum vorbesc cu ea/el? Dar este soția mea/soțul meu! Cum adică să fiu atent la vorbire?” În foarte multe familii soțul și soția nu înțeleg de ce este atât de important modul în care vorbim unul cu altul. Aș vrea să menționez câteva lucruri – grupate sub titlul „Cuvinte potrivite în familie” – care nu sunt deloc greu de realizat și aduc rezultate extraordinare în viața de familie. Există cuvinte care nu ar trebui rostite niciodată în familie. Cei doi soți niciodată nu ar trebui să se jignească intenționat, să se blesteme, să se înjure unul pe celălalt sau să se adreseze unul altuia folosind nume de animale. Ci ar trebui să folosească mereu cuvinte care aduc sănătate și binecuvântare peste cei doi.

CUVINTE POTRIVITE ÎN FAMILIE

Familia este locul în care ne simțim cel mai bine. Dar este și locul în care vorbim cel mai necalculat de foarte multe ori. Acesta este locul în care considerăm că nu ar mai trebui să ne calculăm vorbele și să ne stăpânim ieșirile de furie. Știm să fim politicoși în societate, la școală,

la serviciu, între colegi, pe autobuz, în tren, la biserică; ne controlăm orice exces de furie și vorbele noastre sunt dulci față de orice necunoscut sau cunoscut. Însă când am intrat în casă ni se pare că ne putem relaxa 100% și ne simțim liberi să spunem tot ce gândim. Ar trebui să avem grijă și să gândim ceea ce spunem, chiar dacă am ajuns acasă. Pentru că vorbele noastre pot să jignească sentimentele cele mai profunde ale soției, ale soțului sau ale copiilor noștri. Să vorbim cu maximă atenție în familie. Iată câteva cuvinte care ar trebui să se audă des în familiile noastre:

Te iubesc!

Cuvintele pe care o femeie nu se satură niciodată să le audă din partea soțului ei sunt: „Te iubesc!” Până acum cred că niciun bărbat nu a reușit să își determine soția să spună că s-a săturat să le audă. Prea rar le spunem, deși sunt cuvinte care plac bărbaților în aceeași măsură. În familiile noastre ar trebui să se audă mai des aceste cuvinte. Dragostea trebuie hrănită mereu cu vorbe de iubire. Nu scriu aceste lucruri ca un profesor care le spune elevilor: „Ați văzut cum am făcut eu? Așa să faceți și voi!” Ci mă găsesc și eu în echipa celor care ar trebui să spună mai des aceste cuvinte în familie. Îmi aduc aminte că la puțini ani după căsătorie, pe când eram student la Institutul Teologic Penticostal București, am venit o dată acasă în vacanță. Și într-una din zile soția mi-a spus: „Chiar dacă tu nu îmi spui suficient de des «Te iubesc!», să știi că acum am cine să-mi spună aceste cuvinte. Și nu oricum, ci zilnic și de mai multe ori!” Cu siguranță că pe fața mea s-a putut citi uluirea, iar soția a continuat: „Rut, fetița noastră, vorbește bine și a început să-mi spună de mai multe ori pe zi «Mami, te iubesc!»” Un soț, oricât de mult ar încerca, nu va reuși niciodată să îi spună soției lui „Te iubesc!” de mai multe ori decât și-ar dori ea. Dar ar putea încerca, și asta ar aduce multă binecuvântare în familie.

Noi

De foarte multe ori oamenii căsătoriți folosesc cuvântul „eu” când vorbesc despre realizările familiei: „Mi-am cumpărat o mașină foarte bună și ieftină”, „Eu mă îngrijesc de toată casa”, „Să vezi ce casă îmi fac”, „Mă apuc de o afacere bună”, „În casa asta numai eu muncesc”, „Numai eu aduc bani în casa asta.” Un asemenea limbaj folosesc oamenii care sunt singuri, necăsătoriți. Dar cei căsătoriți ar trebui să vorbească mereu la plural. Dacă vrei ca și soția ta/ soțul tău să fie parte din lucrarea pe care o faci, dacă vrei să întărești legătura de dragoste dintre voi, nu mai folosi pronumele „eu” când vorbești despre realizările și visurile voastre, ci folosește întotdeauna pronumele „noi”. Poți folosi cuvântul „eu” ori de câte ori vorbești despre cine este de vină, și să spui: „Eu sunt de vină pentru că ...” De regulă noi spunem: „Tu ești de vină pentru că ...” Și în toate lucrurile care nu ies așa cum ne dorim, găsim cu ușurință pe cine să dăm vina. Se spune că un bărbat a fost întrebat odată de băiatul lui: „Tată, de ce se căsătoresc băieții?” La care tatăl a răspuns: „Pentru că nu putem da vina chiar de fiecare dată pe guvern pentru toate lucrurile rele care ni se întâmplă.”

Mulțumesc.

Sunt familii în care niciodată soțul nu i-a spus soției lui „Mulțumesc”, și nici soția soțului. Unora li se pare banal și nelalocul lui acest cuvânt în familie. Ei se întreabă: „Cum să îi spui soției tale/soțului tău «Mulțumesc» pentru un lucru pe care trebuie să îl facă?” Este greșit să gândim în felul acesta. Eu pun altfel întrebarea: Cum să nu îi spui „Mulțumesc” celei mai iubite persoane din lumea aceasta când îți face cu bucurie un serviciu de care ai nevoie? Cum să nu spui „Mulțumesc pentru masă!” după ce te-ai săturat cu cele mai bune bucate, pregătite cu efort și cu dragoste de soția ta? Cum să nu îi spui „Mulțumesc pentru ajutor!” soțului care și-a făcut timp și a depus efort ca să te ajute

la realizarea unor obiective familiale sau profesionale, cum ar fi curățenia în casă, pregătitul mesei, mersul la cumpărături sau rezolvarea unor probleme care țin de locul tău de muncă sau de cariera ta. Spune întotdeauna „Mulțumesc” și vei vedea ce schimbare majoră poate produce acest cuvânt în familia voastră.

Te rog!

Copiii învață încă de la grădiniță cât de importante sunt aceste două cuvinte. Când cerem ceva unui cunoscut sau unui necunoscut știm să spunem aceste cuvinte magice. Cu atât mai mult ar trebui să le folosim în familie. Cea mai plăcută companie pe care o poți avea este în familie. Cum să îi respecti mai mult pe străini decât pe cei din casa ta? Cum să dorești ca soția ta/soțul tău să îți facă un serviciu și să nu poți sau să nu vrei să spui cuvintele magice „Te rog”? Dacă vrei o familie în care să domnească armonia, începe să faci lucruri mici care au un impact uriaș în viața familiei.

Tu ce părere ai?

Atât de des se întâmplă în familie ca soțul și soția să se comporte ca și când nu i-ar interesa părerea celuilalt. Când ai de luat o decizie, chiar dacă nu ți se pare foarte importantă, este mai mult decât indicat să îi întrebi soția/soțul: „Tu ce părere ai?” Persoana căreia i se adresează această întrebare se simte valoroasă în ochii celui care o întreabă. Este greu de înțeles cum unii oameni trăiesc ani de zile ca soț și soție și nu simt niciodată nevoia de a-l întreba pe celălalt: „Tu ce părere ai?” Și se miră că odată cu trecerea timpului, în loc ca între ei dragostea să crească, se răcește. Când nu te interesează niciodată părerea iubitei tale soții sau a iubitului tău soț, cum te aștepți ca dragostea dintre voi să crească?

Ai făcut un lucru extraordinar!

Cum apreciezi lucrurile pe care le face soția ta/soțul tău? Nu contează dacă lucrul pe care îl face este unul de rutină sau unul extraordinar. Nu contează dacă face o mâncare bună, vine acasă cu o floare, și-a găsit un loc de muncă mai bine plătit sau a cumpărat bilete de concediu într-un loc exotic. Care sunt cuvintele cu care îi ieși în întâmpinare? Ce îi spui când afli vestea? Poate o/i critici sau îi spui că era mai bine altfel. Nici nu te-ai gândit cum anume altfel, dar știi că se putea și altfel. Renunță la această abordare și nu mai aduce niciun fel de comentariu, ci laudă tot ce poate fi lăudat. Spune-i: „Ai făcut un lucru extraordinar. Felicitări!” Și nu îți face griji: nu se va îngâmfa, ci va fi mândră/mândru de tine și te va aprecia și mai mult. Orice om are nevoie să fie lăudat și încurajat pentru lucrurile bune pe care le face, oricât de mici ar fi ele. Oamenii au nevoie disperată de încurajare. Unde să găsești încurajarea, dacă nu în sânul familiei?

Iartă-mă, te rog!

Cei mai mulți oameni nu recunosc nici în ruptul capului că au greșit, ci consideră că a-și recunoaște vina sau greșeala este un semn de slăbiciune. În mintea lor, cel mai umilitor lucru este să își ceară iertare, pentru că asta presupune că au greșit, și ei nu greșesc nicio dată. Dacă vrei să te bucuri de viața de familie, trebuie neapărat să spui „Iartă-mă, te rog” atunci când greșești. Și crede-mă, vei face mult mai multe greșeli decât îți poți imagina acum. Noi, oamenii, greșim în multe feluri. Și cel mai mult greșim în familie. Să nu îți fie rușine să recunoști când greșești și nici să îți ceri iertare. Se spune că, dacă vrei ca viața ta de familie să fie plină de pace și de bucurie, este absolut necesar să respecți următorul sfat: „Atunci când greșești, cere-ți iertare, iar când ai dreptate, ține-ți gura.” De regulă ne place să facem exact invers: când greșim vrem să ne ținem gura, iar când avem dreptate vrem să strigăm în gura mare.

Dacă vrei ca viața ta de familie să fie sub binecuvântarea lui Dumnezeu și dacă îți dorești pace și armonie în familie, ai mare grijă cum vorbești, cum folosești acest minunat dar pe care Dumnezeu l-a dat oamenilor. Atitudinea pe care o ai în viață contează mai mult decât circumstanțele prin care treci. Iată ce spunea Martha Washington, cea dintâi primă doamnă a Statelor Unite ale Americii:

Am învățat din experiență că, în cea mai mare parte, fericirea și nefericirea noastră depind de atitudinea pe care o adoptăm și nu de circumstanțele pe care le trăim.³⁴

Folosește aceste șapte expresii magice în viața ta de familie și vei vedea cum mânia și neînțelegerile vor dispărea. Este uimitor câtă pace sau tulburare poate aduce un om în familie doar prin modul în care își folosește limba.

CONCLUZIE

Soția ta/soțul tău este un dar de la Domnul. Dar și tu ar trebui să fii pentru ea/el tot un dar de la Domnul. Darul pe care l-ai primit de la Dumnezeu este cel mai potrivit pentru tine. Ce crezi tu despre acest dar? Știi că are calități? Recunoști aceste calități pe care Dumnezeu le-a pus în ea/el? Privește cu atenție în viața ei/lui și vei vedea o mulțime de calități. Niciodată nu privi la defectele ei/lui, ci la ale tale. Dacă vrei să vezi defectele cuiva, de ce să te uiți la altul când te poți uita la tine? Întreabă-te cum vorbești cu darul pe care Dumnezeu ți l-a dat? Ce vorbe îi spui soției tale/soțului tău în fiecare zi? Nu doar când aveți musafiri, nu doar când mergeți în vizită. Folosește în fiecare zi cele șapte expresii amintite mai sus și vei vedea ce mare mulțumire și binecuvântare va fi în casa voastră. În momentul în care nu mai poți folosi aceste cuvinte în relația cu soția ta/soțul tău, ai o problemă. Te sfătuiesc să nu stai nepăsător, ci să începi imediat să te

rogi și să-L cauți pe Dumnezeu, și în același timp să îl cauți pe unul dintre slujitorii bisericii și să ceri ajutor spiritual. Nu să strigi în gura mare, ca să afle tot orașul cu ce te confrunți, ci în părtășie cu un om al lui Dumnezeu să ceri ajutor și vei vedea că Dumnezeu poate rezolva orice problemă ce apare în viața de familie.

Ființa cu care îți construiești viitorul

După căsătorie viața nu se termină, ci abia începe. Este o călătorie minunată, cu multe situații neprevăzute. Deoarece nu ai de unde să știi ce te așteaptă în viitor, este normal să îți pregătești viitorul cât de bine poți. În scurt timp va trebui să decideți ce veți face în cel puțin câteva domenii. Va trebui să decideți cum veți sluji în biserica locală, câți copii ați vrea să aveți, importanța pe care o veți acorda carierei profesionale și cum veți investi banii pe care îi veți avea. Indiferent dacă vă gândiți sau nu la aceste lucruri, în scurtă vreme vă veți confrunta cu ele și va trebui să luați niște decizii. Spre exemplu, subiectul slujirii în biserică nu poate fi evitat, ci începând din ziua imediat următoare nunții fie veți sluji, fie nu veți sluji în biserică. Nici subiectul banilor nu poate fi evitat, pentru că, indiferent dacă discutați sau nu despre bani, veți avea un venit și veți avea niște cheltuieli. Aceste cheltuieli se vor face fie organizat, fie haotic. Dar nu puteți spune că nu veți avea și nici nu veți cheltui bani până după ce veți discuta acest subiect. De aceea aș vrea să analizăm câteva subiecte importante cu privire la viitorul vostru, subiecte care, dacă sunt discutate cu maturitate, vă vor ajuta să știți ce aveți de făcut în anii ce urmează. Să analizăm în continuare câteva lucruri cu privire la viața voastră de familie.

FAMILIA ȘI SLUJIREA ÎN BISERICA LOCALĂ

După ce se căsătoresc, cei mai mulți tineri nu mai slujesc în niciun fel în biserică. Acest lucru nu este o noutate. Tineri talentați la cântare

și poezie, tineri implicați în organizarea a tot felul de evenimente bisericești folositoare tinerilor și bisericii, și chiar tineri care începuseră să predice în biserica locală se opresc definitiv din slujire după căsătorie. Oare de ce? Cum vei fi tu după căsătorie? Cum ești acum? Slujești în vreun fel în biserica locală? Care este darul tău în Trupul lui Cristos? Ești conștient de faptul că ai un dar duhovnicesc care trebuie folosit după măsura credinței tale? Să privim la câteva lucruri deosebit de importante când vorbim despre implicarea în slujire.

Nu există biserică locală perfectă

Dacă cineva devine membru al lui Israel prin naștere, atunci membru al noului popor al lui Dumnezeu se devine prin nașterea din nou, naștere care este săvârșită de Duhul. Acest aspect îl reține relatarea despre prima sărbătorire a Rusaliilor și întemeierea comunității primare.³⁵

Mulți oameni caută o biserică locală perfectă. Sunt nemulțumiți de multe aspecte din biserica în care au crescut sau au slujit și caută o biserică în care nu există nicio problemă. Asemenea biserică nu există. În fiecare biserică locală există probleme. Atât în bisericile mici, cât și în bisericile mari există probleme. Dacă vom privi în Cuvântul lui Dumnezeu, vom descoperi că până și în Biserica primară au existat lucruri care nu ar fi trebuit să existe. Prima ceartă în biserică știi în ce biserică a pornit? Știi cine erau pastori și slujitori în acea biserică? Ai ghicit! Este vorba despre biserica din Ierusalim. Acolo păstoreau cei care fuseseră cu Isus Domnul trei ani și jumătate. Peste acești slujitori Se coborâse Duhul Sfânt la Rusalii și prin ei se făceau multe semne și minuni. Era suficient ca numai umbra lui Petru să treacă peste cei bolnavi și ei se vindecau. Ce lucruri mărețe se făceau prin acești slujitori din Ierusalim! Și totuși, în biserica din Ierusalim au existat văduve nemulțumite care îi

acuzau pe slujitori că nu împart corect ajutoarele – alimentele și bunurile materiale care trebuiau date ca ajutor văduvelor. Și drept răspuns la nemulțumirile văduvelor, apostolii au cerut bisericii să aleagă dintre ei câțiva bărbați, pe care i-au numit diaconi, care să se ocupe special de această lucrare, iar apostolii să se ocupe doar de rugăciune și de propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu. Găsim aceste lucruri scrise în cartea Faptele apostolilor.

În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, **evreii care vorbeau grecește cârteau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor de toate zilele.** Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese. De aceea, **fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta. Iar noi vom stărui necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.**” Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia. I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei. (Fa. 6:1-6)

Și aceasta nu este singura biserică imperfectă din Biblie. Dacă vom citi epistolele Noului Testament, vom descoperi că bisericile din primul secol au avut o mulțime de imperfecțiuni, pe care le abordează mai ales apostolul Pavel. Un singur exemplu analizăm în sensul acesta. Biserica din Corint era una dintre cele mai bine păstorite biserici. Cei de acolo erau familiarizați cu slujirea unor oameni deosebiți, ca Pavel, Petru sau Apolo. Să fii membru într-o biserică în care predică sau păstorește un om ca apostolul Pavel sau ca apostolul Petru este un

mare har. Dar spre surprinderea noastră, cum erau oamenii din Corint? Lumești, firești, carnali, departe de a fi ajuns la desăvârșire și vrednici de mustrarea apostolului Pavel. În prima epistolă pe care apostolul Pavel o scrie bisericii din Corint, el îi mustră pentru multe lucruri. Unul dintre aceste lucruri este modul în care ei se raportează la slujitorii Evangheliei, formând partide în sânul bisericii, ceea ce demonstrează imaturitatea lor spirituală.

Cât despre mine, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci **a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Cristos.** V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi; și nici acum chiar nu le puteți suferi, pentru că **tot lumești sunteți.** În adevăr, când între voi sunt zavistii, certuri și dezbinări, **nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?** Când unul zice: „Eu sunt al lui Pavel!”, și altul: „Eu sunt al lui Apolo”: nu sunteți voi oameni de lume? Cine este Pavel? Și cine este Apolo? Niște slujitori ai lui Dumnezeu, prin care ați crezut; și fiecare după puterea dată lui de Domnul. Eu am sădit, Apolo a udat, **dar Dumnezeu a făcut să crească:** așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească. Cel ce sădește și cel ce udă sunt totuna; și fiecare își va lua răsplata după osteneala lui. Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu. (1 Cor. 3:1-9)

Dacă în Biserica primară din Ierusalim și din Corint (și din multe alte locuri) au existat nemulțumiri față de cei mai importanți lideri creștini din toate timpurile, ce ne face oare pe noi să credem că astăzi am putea avea biserici perfecte, în care nimeni să nu aibă nicio nemulțumire? Nu mai căuta biserica perfectă, ci în biserica locală în care te-a așezat Dumnezeu slujește cu darul pe care l-ai primit de la Domnul și după ce te vei căsători.

Fiecare credincios are cel puțin un dar spiritual

Care este darul tău spiritual? Dar al viitoarei tale soții/al viitorului tău soț? Ați vorbit despre acest lucru? Sunteți conștienți că aveți fiecare cel puțin unul din cele câteva zeci de daruri menționate în Biblie? Ați vorbit vreodată despre darurile pe care vi le-a dat Dumnezeu? Vă cunoașteți unul pe altul ca slujitori ai lui Dumnezeu? Darul pe care îl ai îți influențează modul de viață și te ajută sau te încurcă în realizarea obiectivelor omenești pe care le ai. Dacă ești chemat să fii proroc, spre exemplu, ar cam trebui să renunți la dorința de a deveni un om politic influent, pentru că aceste două lucruri nu merg mână în mână decât ca excepție. De asemenea, nu poți să fii primar al unui oraș și în același timp să fii misionar cu normă întreagă, dacă Dumnezeu te-a chemat în câmpul de misiune. Darul pe care îl ai de la Domnul îți influențează viața. Și voi doi, doar voi doi, trebuie să vorbiți despre cum va influența chemarea la slujire viața voastră de familie, mai ales dacă aveți o chemare specială spre propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu. În cele ce urmează aș vrea să privim în Biblie la cele cinci locuri în care găsim cele câteva zeci de daruri spirituale pe care le primesc credincioșii pentru slujire.

Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are **darul prorociei** să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții să se țină de învățătură. Cine îmbărbătează pe alții să se țină de îmbărbătare. Cine dă să dea cu inimă largă. Cine cârmuiește să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie s-o facă cu bucurie. (Rom. 12:6-8)

În acest pasaj apostolul Pavel spune că avem felurite daruri, nu după cum dorim noi, ci după cum ne-a fost dat prin harul lui Dumnezeu. Darurile amintite aici – darul prorociei, darul slujirii, darul

învățării, darul îmbărbătării, darul dărnicii, darul cârmuirii, darul milosteniei – sunt daruri pe care le au membrii bisericii locale, cei care fac parte din Trupul lui Cristos. Aceste daruri trebuie folosite de cei care le-au primit. Când primești un dar duhovnicesc, el trebuie folosit spre binele altora, de dragul lui Cristos. Ce faci cu darul pe care l-ai primit? Ce vei face cu el după căsătorie? Vei mai sluji cu credință, cu râvnă și cu bucurie?

De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să **vorbească despre înțelepciune**; altuia, să **vorbească despre cunoștință**, datorită aceluiasi Duh; altuia, **credința**, prin același Duh; altuia, **darul tămăduirilor**, prin același Duh; altuia, **puterea să facă minuni**; altuia **prorocia**; altuia, **deosebirea duhurilor**; altuia, **felurite limbi**; și altuia, **tălmăcirea limbilor**. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește. (1 Cor. 12:8-10)

Aceste daruri mai sunt numite și daruri de putere. Este mare nevoie de putere spirituală ca să poți avea darul vorbirii despre înțelepciune, darul vorbirii despre cunoștință, darul credinței, darul tămăduirilor, darul minunilor, darul prorociei, darul deosebirii duhurilor, darul vorbirii în felurite limbi sau darul tălmăcirilor. Ai și tu un asemenea dar? Ce faci cu darul primit de la Domnul? Ai vorbit cu viitoarea ta soție/viitorul tău soț despre darul pe care îl ai de la Domnul?

Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, **apostoli**; al doilea, **proroci**; al treilea, **învățători**; apoi, pe cei ce au **darul minunilor**; apoi, pe cei ce au **darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi**. Oare toți sunt apostoli? Toți sunt proroci? Toți sunt învățători? Toți sunt făcători de

minuni? Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc? (1 Cor. 12:28-30)

Și El a dat pe unii **apostoli**; pe alții, **proroci**; pe alții, **evangelheliști**; pe alții, **păstori și învățători**, pentru **desăvârșirea sfinților**, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos. (Ef. 4:11-12)

Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să **slujească altora după darul pe care l-a primit. Dacă vorbește cineva**, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. **Dacă slujește cineva**, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Cristos, a căruia este slava și puterea în vecii vecilor! Amin. (1 Pt. 4:10-11)

Darurile date de Cristos Bisericii Sale au ca scop **desăvârșirea sfinților și slujirea celorlalte mădulare din Trupul Lui**. Niciun dar nu este dat spre folosul celui ce îl are, ci spre folosul altora, pentru bunul mers al lucrării lui Dumnezeu. În folosirea darurilor întotdeauna trebuie căutată slava și gloria lui Dumnezeu, nu slava oamenilor.

Care este darul spiritual pe care îl ai? Care este darul pe care îl are viitoarea ta soție/viitorul tău soț? Despre aceste lucruri trebuie să vorbiți între voi și să știți care va fi implicarea voastră în lucrarea Domnului după căsătorie. Nu este normal să te căsătorești și să nu cunoști chemarea lui Dumnezeu pentru persoana cu care te căsătorești. Vorbiți despre acest subiect și faceți planurile necesare în acest domeniu.

FAMILIA ȘI COPIII

Un alt subiect despre care ar trebui să vorbiți îl reprezintă familia și copiii. Este deosebit de important să cunoști părerea persoanei cu

care te căsătorești despre numărul de copii pe care vrei să îi aveți în familia voastră. Chiar dacă veți amâna această discuție, ea nu poate fi amânată la nesfârșit, deoarece după căsătorie, dacă sunteți sănătoși și nu folosiți nicio metodă contraceptivă, copiii vor sosi fără să aștepte ca voi doi să aveți o discuție în acest sens. Cea mai mare problemă este când unul dintre soți își dorește copii, iar celălalt nu își dorește deloc copii sau își dorește un număr mult mai mic de copii decât soțul/soția.

Cum ar trebui să abordați această problemă? Sau nu ar trebui să vorbiți deloc despre acest subiect? Din nefericire, mulți tineri pornesc în viața de familie în necunoștință de cauză. Nu vorbesc despre numărul de copii pe care și-i doresc, iar pe parcurs apar frustrările și nemulțumirile. Sunt soții credincioase care atunci când ar trebui să aibă relații intime cu soții lor nu se pot gândi la bucuria acelei relații, ci le macină întrebarea: „Ce se întâmplă dacă rămân însărcinată?” Și relația intimă este evitată, iar fericirea este distrusă. Sau sunt soți care au convingerea că nu ar trebui să aibă deloc copii, iar soțiile lor își doresc din toată inima mai mulți copii. În aceste cazuri cei doi se ceartă mereu și bucuria familiei este distrusă.

Aș vrea să vedem ce spune Biblia despre acest subiect și apoi să observăm două extreme greșite cu privire la nașterea de copii.

Concepția biblică despre copii

Lumea în care trăim consideră copiii una din cele mai mari nenorociri care se pot întâmpla unei familii. În opinia oamenilor din vremea noastră, să ai un copil înseamnă:

- cheltuieli mari. – Americanii au făcut un studiu în țara lor și au ajuns la concluzia că, pentru a crește un copil până la vârsta de 18 ani, ai nevoie de 250.000 de dolari. Aceste cheltuieli ar putea fi evitate dacă nu ai avea acel copil. Și ce multe s-ar putea face cu acei bani!

- multă suferință. – Cine poate măsura suferința pe care o implică creșterea unui copil în viața unei mame și a unui tată? Iar dacă acel copil este și bolnav, atunci lucrurile se complică și mai mult.
- nicio răsplată. – Ținând seama de lipsa de respect a copiilor față de părinții lor, nu e de mirare că unii părinți ajung la concluzia că mai bine nu ar fi avut copii.

Și privind lucrurile doar din punct de vedere omenesc, ar putea părea că acești oameni au dreptate. Dar ei uită că nașterea unui copil nu ține doar de voința umană. Ce zice Biblia despre copii? Nu ne interesează doar părerea oamenilor despre subiectele importante ale vieții, ci ne interesează în primul rând părerea Bibliei, care pentru noi este mai importantă decât părerea tuturor oamenilor și a tuturor specialiștilor în domeniu. Iată ce zice Biblia despre copii:

Dumnezeu Și-a adus aminte de Rahela, a ascultat-o și a făcut-o să aibă copii. Ea a rămas însărcinată și a născut un fiu; și a zis: „**Mi-a luat Dumnezeu ocara!**” Și i-a pus numele Iosif, zicând: „Domnul să-mi mai adauge un fiu!” (Gen. 30:22-24)

Iată, **fiii sunt o moștenire de la Domnul**, rodul pântecului este o răsplată dată de El. Ca săgețile în mâna unui războinic așa sunt fiii făcuți la tinerețe. **Ferice de omul care își umple tolba de săgeți cu ei!** Căci ei nu vor rămâne de rușine când vor vorbi cu vrăjmașii lor la poartă. (Ps. 127:3-5)

În acest pasaj, omul lui Dumnezeu

a scris că fiii reprezintă unele dintre binecuvântările providențiale ale lui Dumnezeu. [...] Ei sunt o răsplată din partea Domnului. Fiii contribuie la apărarea familiei, pentru că sunt ca

săgețile în mâna unui războinic. Fiii sunt capabili să apere familia în cauze civile (la poartă se dezbăteau cazurile civile și se luau decizii). Imaginile săgeților și ale apărării de la „poartă” sunt potrivite pentru perioada aceea când pericole existau și în exterior și în interior.³⁶

I-au adus niște copilași ca să Se atingă de ei. Dar **ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau**. Când a văzut Isus acest lucru, S-a mâniat și le-a zis: **„Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu niciun chip nu va intra în ea!”** **Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, punându-Și mâinile peste ei.** (Mc. 16:13-16)

Din aceste pasaje – și dacă vom căuta în Biblie vom descoperi că mai sunt multe altele care vorbesc despre acest subiect – aflăm că:

- ▶ Dumnezeu Se implică în nașterea copiilor. Rahela, soția lui Iacov, era stearpă. Și nu a avut copii decât atunci când Domnul a hotărât să îi dea un copil. Când vorbim despre nașterea de copii, ar trebui să vorbim mereu cu respect față de Dumnezeul care dă viața.
- ▶ copiii sunt o răsplată de la Domnul. Deși nu este ușor să crești un copil, el este o răsplată și o moștenire de la Domnul, și nu o pedeapsă. Dincolo de cheltuielile și suferințele pe care le implică pentru părinți creșterea unui copil, acel copil aduce multă bucurie și fericire pentru și între cei doi părinți. Nimic pe lume nu se poate compara cu bucuria de a fi părinte.
- ▶ Dumnezeu binecuvântează copiii. Ucenicii au avut o atitudine de mustrare față de cei care aduceau copii la Isus. Dar

Domnul Isus, deși era ocupat cu propovăduirea Evangheliei pentru cei maturi, i-a certat pe ucenici, a luat copiii în brațe și i-a binecuvântat. Iar ucenicilor le-a spus să lase copiii să vină la El și să nu-i oprească. Isus iubește copilașii și le poartă de grijă.

„Să nu vorbim despre câți copii dorim să avem.”

Această atitudine extremă greșită arată că soțul și soția nu vor să comunice despre acest subiect. De regulă nu au aceeași părere despre câți copii ar trebui să aibă. Cel puțin unul din ei nu vrea să fie responsabil de această decizie, considerând că doar Dumnezeu poate stabili care va fi numărul copiilor lor. Cel care gândește în felul acesta fie și-ar dori mulți copii, fie ar vrea să lase responsabilitatea luării acestei decizii pe umerii celuilalt. El/ea nu vrea să comunice. Subiectul i se pare prea dificil și prea peste puterile lui/ei. Se teme chiar să nu-L supere pe Dumnezeu gândindu-se la acest subiect. Și această lipsă de comunicare produce multă frustrare și suferință în viața de familie.

„Să avem copii, dar numai câți putem crește.”

Această atitudine extremă pare să ne dea cel mai mult de furcă astăzi. Familiile tinere se tem să aibă mai mulți copii. Cei mai mulți tineri își doresc un singur copil sau cel mult doi. Și scuza este mereu aceeași: „Nu putem crește și educa mai mulți copii! Facem doar câți putem crește!”

Această scuză vine de la anumiți lideri religioși care au văzut familii cu copii mulți. Sunt multe familii care au peste zece copii. Ca o excepție, am auzit de o familie care are 21 de copii de la o singură mamă și un singur tată. Apoi, în unele familii de credincioși, copiii nu au urmat exemplul părinților credincioși și când au crescut au făcut tot felul de lucruri rele, care au adus multă rușine familiei și Bisericii lui Cristos. Din aceste motive, liderii religioși spuneau că ar trebui să

facem doar atâția copii câți putem educa și hrăni. Dar întrebarea este: „Câți copii pot crește doi părinți? Unul? Doi? Mai mulți? Dar ce înseamnă mai mulți?” Cred că fiecare părinte are nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru viața de fiecare zi. Cu atât mai mult are nevoie de ajutor divin pentru creșterea copiilor săi. Numai Dumnezeu ne poate da copii sănătoși și numai El ne poate ajuta să îi creștem în frica Domnului și spre slava Lui. Cunoscoam familii în care părinții spun: „Mai bine îmi dădea Dumnezeu zece copii sănătoși decât pe acesta unul bolnav!” Unii dintre ei au spus cu ani înaintea: „Eu nu vreau mulți copii, că e tare greu cu ei. Vreau doar unul, cel mult doi.”

Când vine vorba despre numărul de copii în familie, vă îndemn să vorbiți cu unul dintre slujitorii bisericii, care vă poate da multe lămuriri cu privire la acest subiect.

Responsabilitate

Aspectul cel mai important, și aici, este că doar voi doi sunteți responsabili înaintea lui Dumnezeu de modul în care veți aborda acest subiect. Deși veți primi sfaturi cu privire la câți copii ar trebui să aveți și este indicat să citiți literatură creștină pe această temă, doar voi doi sunteți responsabili de decizia pe care o veți lua. Această problemă este doar între voi și Dumnezeu. Nimeni nu poate decide în locul vostru. Unii spun că porunca Domnului cu privire la înmulțirea oamenilor este în Geneza 1:28.

Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Pentru ei termenul „înmulțiți-vă” înseamnă să ai cel puțin trei copii. De ce? Dacă ai un singur copil, asta înseamnă înjumătățire, nu

înmulțire. Dacă ai doi copii, asta înseamnă păstrarea aceluiași număr de oameni, nu înmulțire. Abia dacă ai mai mult de trei copii, asta înseamnă înmulțire.

Pentru a lua o decizie corectă, e nevoie să cunoașteți Cuvântul lui Dumnezeu, să citiți literatură creștină, să vorbiți cu un slujitor al bisericii, să stați de vorbă unul cu altul și să vă cunoașteți bine, și apoi să decideți doar voi doi ce aveți de făcut în familia voastră. Extremele nu sunt bune. Ele trebuie evitate și în acest domeniu al vieții. Viorel Iuga scrie:

Soțul și soția trebuie să fie de comun acord cu Dumnezeu. Ei au nevoie de ajutorul Lui în facerea copiilor, în creșterea lor, în mântuirea lor, în ocrotirea lor. Indiferent care ar fi motivele sau explicațiile, trebuie să reținem că nu avem voie să facem copii singuri, de capul nostru. Copiii trebuie făcuți consultându-ne cu Stăpânul nostru și ascultând în totul de voia Lui. Cu El trebuie să decidem când îi facem, câți facem, la ce interval de timp etc.³⁷

FAMILIA ȘI BUNURILE MATERIALE

Mă alătur și eu persoanelor care au spus de-a lungul timpului, și mai spun și astăzi: „Multă vreme am crezut să subiectul cel mai sensibil între oameni este cel al «sexului». Dar am descoperit la un moment dat că nu este așa. Ci subiectul cel mai sensibil este cel al «banilor». Și ce multe probleme apar între oameni din pricina banilor.”

Este deosebit de important să vorbești cu viitoarea ta soție/viitorul tău soț despre nevoile voastre materiale și despre cum vă veți investi banii pe care îi veți câștiga. Ai citit ceva despre acest subiect? Sunt multe lucruri pe care ar fi bine să le știi despre felul în care ar trebui să te raportezi la valorile materiale. Sunt credincioși care cred că a vorbi despre bani este un mare păcat. Ei consideră că un om al lui

Dumnezeu ar trebui să fie sărac, fără educație și neapărat să fie la periferia societății. Biblia însă ne arată că Dumnezeu a avut nu numai prieteni săraci, ca Lazăr sau ca apostolii Petru și Ioan, care mergeau la Templu și nu aveau nici argint și nici aur pentru a-i dăruia ologului din naștere care cerșea la Poarta Frumoasă, ci a avut și prieteni bogați, ca Avraam, Iov și membrii de neam ales ai Bisericii primare care susțineau lucrarea lui Dumnezeu. Dacă toți știm că Avraam și Iov au fost oameni bogați, mulți cred că în Biserica primară nu existau deloc oameni înțelepți în felul lumii, puternici și de neam ales. Existau și oameni de felul acesta, dar erau puțini la număr, cum se întâmplă de altfel și în zilele noastre. Iată ce citim în 1 Corinteni 1:26:

De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: **printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.**

Aș vrea să observăm în continuare ce spune Biblia despre bani și apoi să luăm în considerare câteva sfaturi practice cu privire la bunurile materiale.

Ce spune Biblia despre valorile materiale?

Biblia nu condamnă bogăția. În vremea Vechiului Testament, bogăția era considerată un dar de la Domnul și un element al binecuvântării divine. Cei bogați erau considerați oameni foarte iubiți de Dumnezeu, dătătorul tuturor acelor bogății.

Ceea ce condamnă Biblia este încrederea în bogăție și dorința de a te îmbogăți cu orice chip și cu orice preț. Nu lenea, ci hărnicia este lăudată în Biblie, iar unul din rezultatele hărniciei este prosperitatea și bunăstarea, dar asta necesită înainte de toate încredere în Dumnezeu, care este sursa oricărui belșug material. Iată câteva versete biblice care vorbesc despre acest subiect:

- unde se muncește este câștig, spune Proverbe 14:23

Oriunde se muncește este și câștig, dar oriunde numai se vorbește, este lipsă.

- leneșul are doar dorințe neîmplinite, spune Proverbe 13:4

Leneșul dorește mult, și totuși n-are nimic, dar cei harnici se satură.

- evreii erau convinși că bogăția vine întotdeauna de la Dumnezeu, spune 1 Cronici 29:12

De la Tine vine bogăția și slava, Tu stăpânești peste tot, în mâna Ta este tăria și puterea, și mâna Ta poate să mărească și să întărească toate lucrurile.

- vrăjmașii Domnului se încred zadarnic în bogății, spune Psalmul 49:6-7

Ei se încred în avuțiile lor și se fălesc cu bogăția lor cea mare. Dar nu pot să se răscumpere unul pe altul, nici să dea lui Dumnezeu prețul răscumpărării.

- răsplata smereniei și a fricii de Domnul este și bogăția, spune Proverbe 22:4

Răsplata smereniei, a fricii de Domnul, este bogăția, slava și viața.

- bogăția poate pleca foarte repede de la un om, spune Proverbe 23:5

Abia ți-ai aruncat ochii spre ea și nu mai este; căci bogăția își face aripi și, ca vulturul, își ia zborul spre ceruri.

- de la moarte poți fi izbăvit prin neprihănire, nu prin bogăție, spune Proverbe 13:4

În ziua mâniei, bogăția nu slujește la nimic; dar neprihănirea izbăvește de la moarte.

- cine iubește bogăția multă nu trage folos din ea, spune Proverbe 5:10

Cine iubește argintul nu se satură niciodată de argint, și cine iubește bogăția multă nu trage folos din ea. Și aceasta este o deșertăciune!

- iubirea de bani este condamnată de Biblie, spune 1 Timotei 6:10

Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.

Banii sunt o necesitate, și Dumnezeu știe mai bine decât noi acest lucru. Dar iubirea de bani este o cursă în care pot cădea atât cei bogați, cât și cei săraci. De aceea este important să vorbești despre bani și să vă stabiliți obiective clare. Soțul de regulă își dorește o mașină bună, în timp ce soția dorește cu orice preț să aibă locuința ei. Nu contează dacă aveți o moștenire impresionantă de la părinți sau nu primiți nimic material de la ei. Cel mai important este să comunicați unul cu altul despre planurile voastre cu privire la viitor.

Sfaturi cu privire la folosirea banilor

- Să nu aveți două portofele. În familia creștină nu este normal ca soția să aibă banii ei, iar soțul banii lui. Voi doi veți deveni una și în ce privește finanțele familiei. Când într-o familie există două portofele, acolo nu există unitatea pe care o cere Cuvântul lui Dumnezeu.
- Să nu dați bani cu împrumut. Există o mare tentație să iei și să dai bani cu împrumut. Dacă nu investești banii pe care îi ai, cineva dintre cunoștințele tale va avea mereu nevoie de bani. Și nu ți-i va cere pur și simplu, ci îți va oferi o dobândă lunară, deloc neglijabilă ca valoare. Cu cât este mai presantă nevoia omului, cu atât va fi mai mare dobânda pe care ți-o oferă. Nu dați cu împrumut decât banii de care vă puteți lipsi sau de care nu aveți imediată nevoie. Nu vă stricați relațiile de prietenie și de familie dând sau luând bani cu împrumut. Cineva spunea că, atunci când dai bani cu împrumut cuiva, să te aștepti la unul din următoarele trei lucruri: să aducă banii la termenul stabilit, să-i aducă mai târziu sau să nu-i mai aducă niciodată. Biblia îi interzice credinciosului să-și dea banii cu dobândă:

Să nu iei de la el nici dobândă, nici camătă: să te temi de Dumnezeuul tău, și fratele tău să trăiască împreună cu tine. **Să nu-i împrumuți banii tăi cu dobândă și să nu-i împrumuți merindea ta pe camătă.** (Lev. 25:36-37)

De la străin vei putea să iei dobândă, dar de la fratele tău să nu iei, pentru ca Domnul, Dumnezeuul tău, să te binecuvânteze în tot ce vei face în țara pe care o vei lua în stăpânire. (Dt. 23:20)

Cine își înmulțește averile prin dobândă și camătă le strânge pentru cel ce are milă de săraci. (Pr. 28:8)

El nu-și dă banii cu dobândă și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce se poartă așa, nu se clatină niciodată. (Ps. 15:5)

► Să nu luați bani cu împrumut.

Datoria nu este interzisă în mod specific în Scriptură, dar este descurajată. În toate situațiile este prezentată într-un context negativ și suntem avertizați cu privire la folosirea ei într-un mod necorespunzător.³⁸

Când aveți probleme financiare, nu încercați niciodată să le rezolvați singuri. Cereți ajutorul părinților sau al fraților de credință, ori vorbiți cu unul din slujitorii bisericii. Nu luați niciodată bani de la cămătari. Spațiul nu ne permite să intrăm în detalii și nu acesta este subiectul cărții de față, dar pe această temă s-ar putea scrie volume întregi. Sunt atât de mulți oameni care și-au ruinat viața din pricina „ajutorului” primit de la cămătari. Feriți-vă de ei.

► Nu vă împovărați cu datorii mari. Dacă vreți să vă cumpărați o locuință după nuntă, este ideea cea mai bună de a investi banii. Dar trebuie să aveți mare grijă la suma de bani pe care o împrumutați din bancă sau de la rudeni – fără dobândă. Datoriile prea mari pot să vă aducă multă nefericire și mult stres în familie.

► Nu risipiți banii. Este un lucru bine știut de toată lumea că banii se câștigă greu, dar se cheltuiesc ușor. De aceea, fiți atenți la cheltuieli. Stabiliți-vă obiective financiare în viață, și părinții vă vor ajuta cât vor putea ca să le realizați.

- Fiți darnici. Nu uitați că binecuvântările Domnului nu sunt doar pentru voi. Ci voi trebuie să fiți un canal prin care Dumnezeu să îi binecuvânteze pe alții. Ajutați-i pe cei în nevoie, căci dărnicia ar trebui să fie un lucru obișnuit în familia creștină.
- Dacă veți face afaceri, mergeți pe ceea ce simte soția. Poate v-ați gândit deja să începeți o afacere. Poate această ocazie se va ivi în anii care urmează. Vreau să vă dau un sfat deosebit de important: dacă soția nu este convinsă că trebuie să faceți acea afacere, renunțați. De cele mai multe ori, fără să poată explica logic, soția are o intuiție excepțională cu privire la afacerea care a apărut. Ea simte dacă e bine sau nu să vă implicați. Chiar dacă totul arată foarte bine, dacă soția nu are convingerea necesară începerii acelei afaceri, renunțați.
- Vorbiți unul cu altul despre cum veți cheltui banii. Faceți-vă un obicei din a discuta despre cheltuielile familiei. Vorbiți despre planurile de viitor și chiar dacă nu sunteți de acord, chiar dacă aveți idei diferite despre investiția banilor, vorbiți între voi și rugați-vă până când veți avea același gând despre subiectul discutat.

FAMILIA ȘI CARIERA

Pentru evreii din Vechiul Testament, căsătoria era mai importantă decât orice meserie, și chiar decât studierea Torei. Iată un pasaj din Alfred Edersheim:

Putem înțelege că, înainte de venirea lui Mesia, căsătoria era privită ca o obligație religioasă. Multe pasaje din Scriptură erau citate în sprijinul acestei idei. În mod normal, un tânăr trebuia să se căsătorească (potrivit spuselor lui Maimonides) în jurul

vârstei de șaisprezece sau șaptesprezece ani, vârsta de 20 de ani fiind considerată limita superioară maximă, în cazul în care studiile îi solicitau atât de mult timp și atenție, încât să nu îi permită să se bucure de îndatoririle vieții de căsnicie. Dar se credea că este mai bine pentru un tânăr să își negligeze chiar și studiile decât să rămână necăsătorit.³⁹

Viitorul vostru va fi profund influențat și de meseria pe care ați ales-o fiecare. Ați vorbit despre planurile voastre de viitor în ce privește cariera? Dacă unul dintre voi vrea să devină medic, de exemplu, acest lucru ar fi trebuit discutat deja. Dacă sunteți studenți amândoi (sau numai unul dintre voi), trebuie să vorbiți și să stabiliți cum vă veți descurca financiar în anii de facultate în care nu veți munci, ci doar veți învăța. Dacă unul dintre voi lucrează la o firmă internațională și meseria îi cere să fie mult timp plecat(ă) de acasă și de multe ori chiar din țară, va trebui să vorbiți despre acest lucru. În anii care vor urma pot să apară multe ocazii de a vă schimba modul de viață din pricina carierei. Pot interveni schimbări majore, ca de exemplu un loc de muncă mai bun într-o altă localitate sau țară, posibilitatea unui curs de specializare care necesită o investiție de timp și bani și apoi plecarea din localitatea în care locuiți, nevoia de un specialist la o firmă concurentă sau multe alte posibilități pe linie profesională, care schimbă radical programul obișnuit al familiei. Ce trebuie făcut în astfel de cazuri? Cum ar trebui să procedeze o familie care întâmpină asemenea provocări în viață? Iată câteva sugestii pentru asemenea situații:

- ▶ Comunicați unul cu altul despre posibilitatea unei schimbări.
- ▶ Analizați plusurile și minusurile ofertei; folosiți-vă mintea pentru a identifica lucrurile bune care vi s-ar putea întâmpla, dar țineți cont și de riscurile la care vă expuneți.

- ▶ Rugați-vă special pentru provocarea apărută.
- ▶ Nu permiteți ca bunurile materiale, educația sau alte lucruri să vă despartă ca soț și soție.
- ▶ Cereți sfatul unor oameni care au trecut prin aceeași situație.
- ▶ Nu vă grăbiți, deoarece ofertele bune nu necesită în primul rând grabă și rapiditate în mișcare, ci competență și călăuzire divină.
- ▶ Decideți împreună care este cea mai bună soluție pentru voi doi și asumați-vă riscul.
- ▶ Acționați în direcția în care Dumnezeu vă luminează mintea.

CONCLUZIE

Soția ta/soțul tău, este persoana cu care îți construiești viitorul. După ziua nunții voi doi veți fi una și va trebui să acționați ca familie. Știi cum gândește persoana cu care urmează să te căsătorești? Sunt multe subiecte pe care cei doi trebuie să le discute. În familie intervin uneori certuri ce pornesc de la subiecte precum: omul politic care candidează la președinția statului, echipa preferată în campionatul de fotbal, regulile de circulație și multe altele. Cum să nu existe atunci discuții aprinse cu privire la temele pe care le-am amintit mai sus: familia și slujirea în biserica locală, familia și bunurile materiale, familia și copiii sau familia și cariera. Ce e de făcut atunci când cei doi soți nu gândesc la fel cu privire la aceste subiecte? Să vă rugați și să discutați unul cu altul până ajungeți la un punct de vedere comun și biblic. Dacă nu reușiți doar voi doi, cereți sfatul părinților și al unui slujitor al bisericii. Dar nu uitați niciodată că doar voi doi trebuie să

decideți pentru familia voastră. Voi trebuie să decideți, să vă asumați riscurile și să acționați în funcție de călăuzirea primită de la Dumnezeu.

Din familia lui Dumnezeu

Ar trebui să nu uiți niciodată că nu numai tu faci parte din familia lui Dumnezeu, ci și persoana cu care te căsătorești. De fapt, dacă exagerăm puțin, putem spune că familia este cea mai mică biserică locală. Iată ce spune Gerald L. Sittser:

Mișcarea creștină timpurie prețuia viața de familie. Tertulian, apologetul din al doilea veac, socotea familia drept o mică biserică.⁴⁰

Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că viața voastră de familie nu este doar între soț și soție, ci în această relație Se implică și Dumnezeu, care este nevăzut, dar care binecuvântează familiile care se încred în El. De ce este important acest aspect? Pentru că noi nu trebuie să ne asemănăm cu lumea în ce privește relația de familie. Între obiceiurile familiilor lumești și obiceiurile familiilor credincioase trebuie să se vadă o diferență enormă. De aceea aș dori să analizăm câteva aspecte importante pentru viitorul familiei voastre.

NOAPTEA NUNȚII

Poate vă așteptați să vorbim în acest capitol despre relația intimă, despre actul sexual din noaptea nunții, și să primiți detalii tehnice despre acest subiect. Părerea mea este că ar trebui să știți cât mai puține astfel de detalii. Toate familiile normale au trecut cu bine peste acest moment, fără să cunoască „detalii tehnice” înainte de eveniment. Și

voi vă veți descurca foarte bine, chiar dacă uneori primul act sexual este acompaniat de durere fizică. Ceea ce trebuie să știți însă este că soțul trebuie să fie deosebit de tandru și de răbdător cu soția lui, iar soția trebuie să comunice bine cu soțul toate detaliile relației intime. Nu vă grăbiți, ci fiți înțelegători unul cu altul în acest prim act de dragoste, care trebuie să se consume în prima noapte după nuntă. Vom discuta doar câteva aspecte importante legate de noaptea nunții.

Virginitatea

Cel mai frumos dar de nuntă pe care poți să îl faci persoanei cu care te căsătorești este virginitatea ta.

Cred că numai aceia care sunt capabili să trăiască singuri se pot căsători.⁴¹

Cine nu se poate înfrâna de la relații intime înainte de căsătorie, nu va putea face acest lucru nici după căsătorie. Atât soțul cât și soția ar trebui să fie la prima lor experiență de felul acesta. Biblia pune mare preț pe curăția spirituală a celor credincioși, iar castitatea înainte de nuntă presupune virginitate. Dacă ți-ai pierdut virginitatea într-o relație intimă cu o altă persoană, este de dorit ca soția ta/soțul tău să știe acest lucru înainte de noaptea nunții, dar nu e nevoie să intri în detalii. Și nu uita: ai nevoie de iertarea soției tale/soțului tău. Dacă voi doi ați avut relații intime înainte de căsătorie, acest lucru este un păcat și, chiar dacă nimeni nu știe acest detaliu, veți simți multă vreme povara acestei experiențe. Este de dorit să vă faceți curaj și să vorbiți despre acest lucru cu unul din slujitorii bisericii, ca să vă puteți mărturisi păcatul și să primiți eliberare și iertare de la Dumnezeu. Este o mare binecuvântare să intri virgin(ă) în viața de familie.

Locul

Unde vă veți petrece noaptea nunții? Trebuie să vorbiți despre acest lucru. Unii tineri aleg ca după nuntă să mai stea câteva zile în oraș, acasă la părinți, și apoi să plece în luna de miere. În cazul acesta prima lor relație intimă în noaptea nunții are loc în casa părinților unuia dintre ei. Acest lucru nu este indicat, decât dacă locuința este liberă pe perioada respectivă: o zi sau mai multe zile. Cel mai bine este să fiți doar voi doi și nimeni altcineva prin preajmă. Dacă nu aveți propria voastră locuință în care nu stă nimeni și nu plecați în luna de miere în noaptea nunții, atunci ar fi bine ca noaptea nunții și perioada imediat următoare – cele două sau trei zile până veți pleca în luna de miere – să vă cazați la un hotel. De ce? Pentru că soția are nevoi diferite de ale soțului în ce privește intimitatea. Când vorbim despre apetitul sexual al bărbatului și despre disponibilitatea lui la relații sexuale, specialiștii spun că el este dispus să aibă relații intime oricând, oriunde și cu oricine. Bărbatul se aprinde foarte repede și are nevoie de condiții minime. Cu femeia lucrurile stau cu totul altfel. Ea are nevoie de siguranță, de liniște, de protecție, iar înainte de actul în sine are mare nevoie de preludiu. Un apartament în care mai locuiește și altcineva nu oferă condițiile necesare. Locul este foarte important, mai ales când vorbim despre noaptea nunții.

LUNA DE MIERE

Când vorbesc despre perioada în care doi tineri proaspăt căsătoriți pleacă într-o vacanță scurtă după nuntă, oamenii o numesc în continuare „lună de miere”. Deși de cele mai multe ori e vorba de doar câteva zile de vacanță – cel mult zece – se vorbește despre „luna de miere”. Se spune despre o tânără familie că, după ce s-au întors din luna de miere, pastorul i-a întrebat pe cei doi: „Ei bine, cum a fost în luna de miere?” La care ea a răspuns: „Care lună, frate pastor? Au fost

doar vreo opt zile!" Iar el a întrebat: „Care miere, frate pastor? Asta numești dumneata miere?” Scopul lunii de miere este întărirea relației de dragoste dintre cei doi.

Unde o petreceți?

Unde v-ați propus să vă petreceți luna de miere? Este la modă acum să mergi cât mai departe, să călătorești cu avionul ore în șir spre un loc exotic unde să-ți petreci luna de miere. Și este normal ca o asemenea călătorie să coste mult. Specialiștii în domeniu spun că aceste călătorii spre destinația lunii de miere nu sunt deosebit de benefice pentru relația celor doi. Ei afirmă că o călătorie lungă, mai ales după o perioadă stresantă cum este perioada dinaintea nunții, este foarte obositoare. Schimbările de ordin climateric și geografic produc la rândul lor o stare de disconfort organismului. De aceea, pentru unele familii tinere luna de miere nu înseamnă decât oboseală și indispoziție. Deși sunt într-un loc atât de minunat, de confortabil și de costisitor, din pricina oboselii acumulate nu se pot bucura de beneficiile unei asemenea vacanțe. De aceea, aceiași specialiști recomandă ca luna de miere să fie petrecută mai aproape de casă, într-o zonă liniștită, în condiții bune, și să fie cu adevărat un timp de relaxare și de cunoaștere reciprocă în vederea unei vieți binecuvântate. Eu înclin să dau crezare acestui punct de vedere și să recomand această abordare cu privire la petrecerea lunii de miere.

Ce scop aveți?

Care este motivul pentru care mergeți în luna de miere? Scopul principal al acestei perioade este să vă cunoașteți și să vă fericiți unul pe altul. Nu ar trebui să vă gândiți să vizitați multe obiective turistice, nici să încercați să îmbinați utilul cu plăcutul, planificând și alte activități pentru luna de miere. Singurul lucru la care ar trebui să vă

gândiți este relația voastră. Aș vrea să vă amintesc că Dumnezeu este foarte interesat de relația dintre soț și soție. Dumnezeu este Creatorul conceptului de familie. El a conceput familia așa cum este ea: soț, soție și copii. El a creat ființa umană, făcându-l pe om parte bărbătească și parte femeiască. Tot El a creat și relația intimă dintre cei doi, relație care devine păcătoasă în afara familiei. Dumnezeu vrea ca la începutul căsniciei cei doi să devină una și să formeze o familie solidă. Pentru Dumnezeu unitatea familiei era mai importantă decât siguranța națională a statului Israel. Găsim scris în Vechiul Testament că în vechime luna de miere dura un an de zile, timp în care bărbatul nu trebuia să meargă la oaste, ci trebuia să-și veselească nevasta pe care și-o luase. Deci chiar dacă era război, bărbatul proaspăt căsătorit nu era obligat să meargă la război, ci datoria lui era să stea acasă și să realizeze unitatea dintre el și soția lui, unitate atât de necesară familiei și viitorului națiunii. O națiune fără familii puternice nu poate fi puternică și nu poate avea niciun viitor. Iată ce spune Biblia despre bărbatul căsătorit de curând:

Când un om va fi înșurat de curând, să nu se ducă la oaste și să nu se pună nicio sarcină peste el; să fie scutit, din pricina familiei, timp de un an, și să înveselească astfel pe nevasta pe care și-a luat-o. (Dt. 24:5)

Observăm din acest verset că, timp de un an de la căsătorie, bărbatul avea un statut special în Israel. El nu avea voie să se ducă la oaste și nu trebuia să i se impună nicio sarcină – nicio obligație cetățenească. De ce? Din pricina familiei. Dar ce trebuia să facă el în acest timp? Să meargă să câștige bani în sat sau în străinătate? Să se pregătească pentru competiții sportive? Să învețe Tora pe de rost? Nu! Datoria lui era ca timp de un an să-și veselească nevasta pe care și-o luase. Timp de un an trebuia să fie necurmat frământat de întrebarea:

„Ce aş mai putea face pentru ca soţia mea să fie înveselită şi astăzi?”
 Şi garantat, dacă timp de un an te întrebi în fiecare dimineaţă acest lucru, după un an devine obişnuinţă şi familia aceea devine puternică, iar acea relaţie devine indestructibilă. Acesta era rolul „lunii de miere”, care în vremurile biblice dura un an de zile.

Marea ispită pentru familiile tinere este să se concentreze la maximum pe aspectul fizic, uitând cu desăvârşire de dimensiunea spirituală a relaţiei. Greşeala unor astfel de oameni este că uneori încearcă şi ei, ca soţ şi soţie, să imite ceea ce văd în filmele pentru adulţi. Nu căutaţi niciodată asemenea filme şi mai ales nu încercaţi să faceţi ceea ce fac ei.

FERICIREA ÎN FAMILIE

Printre evrei circulă o istorioară clasică despre căsătorie. Aceasta are rolul de a ne arăta că fericirea în familie depinde de Dumnezeu şi căsătoria nu este un lucru de apucat. Iată istorioara:

O doamnă romană l-a întrebat pe un rabin:

— În câte zile a creat universul Sfântul Unic (binecuvântat fie El)?

— În şase zile!

— De atunci şi până acum ce mai face El?

— Organizează căsătoriile!

— Zău, cu asta Se ocupă? Şi eu pot face aşa ceva. Am o mulţime de sclavi de ambele sexe: îi voi împerechea într-un răstimp mult mai scurt.

— Acest lucru care vi se pare atât de simplu, zise rabinul, este pentru Dumnezeu la fel de greu ca despărţirea apelor Mării Roşii.

După asta îşi luară rămas bun.

Ce a făcut doamna romană? A chemat o mie de sclavi din fiecare sex, i-a aliniat și a poruncit ca fiecare sclav să se însoare cu sclava pe care ea o indică. În răstimpul unei singure nopți, ea a reglementat această mie de căsătorii. A doua zi, perechile apărură în fața stăpânei lor. Starea lor era jalnică. Unul avea o rană la frunte, altul avea un ochi spart, un al treilea avea un picior rupt. O femeie zicea: „Nu-l vreau!” Un bărbat spunea despre „soția” lui: „N-o vreau!”

Atunci doamna trimise după rabin și îi spuse:

— Ceea ce mi-ai zis este perfect adevărat. Nu există o zeitate asemănătoare Dumnezeului tău; Tora ta este adevărată.⁴²

Toți oamenii își doresc fericirea în familie. Cred că nu există nici măcar o persoană care să spună că se căsătorește, dar dorește să fie nefericită în această relație. Familia credincioasă își dorește și ea fericirea, mai ales că are promisiunile lui Dumnezeu. Familia care nu este interesată de legile și poruncile lui Dumnezeu are alte valori după care își ghidează viața. Iată câteva din valorile familiilor care nu se încred în Dumnezeu:

Frumusețea

Cel mai important lucru pentru unii este frumusețea fizică. Nu numai că doresc să fie ei înșiși frumoși, dar își doresc și o soție/un soț pe măsură. Lumea crede că, dacă îți găsești o persoană foarte frumoasă cu care să te căsătorești, vei fi fericit. Rudeniile, prietenii și cunoștințele care vor vedea frumusețea de femeie sau de bărbat cu care te căsătorești te vor numi fericit(ă) pentru alegerea făcută, și ce poate fi mai plăcut decât să fii invidiat de cei din jur. Pentru frumusețea fizică se cheltuiește atât de mult astăzi. Chiar și în bisericile neoprotestante se observă această înclinație spre frumusețea fizică, iar nunțile sunt mari

consumatoare de fonduri în această direcție. Consider că este un lucru bun să îți dorești frumusețe fizică, dar trebuie să știi că această frumusețe fizică nu aduce fericirea atât de mult râvnită de orice familie.

Bogăția

Pentru o anumită categorie de oameni lumești, cea mai mare valoare a unei familii este bogăția. În opinia lor, pentru bogăție merită să faci orice compromis și nimic nu poate fi mai important în viață decât să nu rabzi foame, să nu duci lipsă, să ai de toate și, dacă se poate, să fii cel mai bogat. Acești oameni sacrifică orice valoare spirituală pe altarul bogăției. Sunt mulți părinți care și-ar căsători copiii cu oricine, fără să le pese de considerente ca frumusețea fizică, diferența de vârstă, sănătatea fizică și psihică sau iubirea adevărată, cu condiția ca persoana respectivă să fie bogată. Unii oameni consideră că viața se poate reduce cu ușurință la un singur cuvânt: bani. Este adevărat că și familiile credincioase apreciază valoarea banilor și uneori bogăția este un semn al binecuvântării divine. Dar banii nu reprezintă elementul care aduce fericirea în familie. În lume sunt atât de multe familii bogate care divorțează.

Sănătatea

Pentru unii, sănătatea este cea mai mare valoare a unei familii. Chiar și legământul de căsătorie, în opinia lor, ar trebui să specifice clar că boala îi poate despărți pe cei doi. Ei nu pot înțelege cum o persoană căsătorită poate să stea împreună cu o persoană bolnavă, ca soț și soție. Pentru mintea lor este prea mult să înțeleagă că un soț a cărui soție se îmbolnăvește dintr-odată ar trebui nu să o abandoneze, ci să o îngrijească așa cum ar vrea să fie și el îngrijit dacă ar fi bolnav. Sunt mulți oameni care consideră că, dacă unul din soți se îmbolnăvește, celălalt este obligat să intenteze divorț. Acești oameni sunt

carnali și firești și nu fac parte din familia lui Dumnezeu, chiar dacă s-ar putea să fie membri într-o biserică neoprotestantă.

Sănătatea este un lucru de dorit pentru orice om, fie el tânăr sau vârstnic. Dar sănătatea nu este elementul pe care trebuie construită fericirea unei familii. O familie poate fi fericită chiar dacă sănătatea dispare, și cu atât mai mult poate fi fericită când se bucură de sănătate deplină.

Poziția socială

Mai amintim un lucru foarte valoros în ochii lumii: poziția socială. Sunt oameni care își doresc atât de mult să aibă o poziție de autoritate în societatea în care trăim, încât sunt dispuși să facă orice pentru a obține acest lucru. De aceea vedem azi în jurul nostru că nu doar oamenii competenți ajung în poziții de autoritate, ci și oameni care nu știu decât să lingusească sau, mai rău, oameni care comit tot felul de fapte nevrednice de o asemenea poziție. Deși o poziție socială înaltă este de dorit, vreau să afirm cu tărie că aceste privilegii lumești nu aduc fericire în familie. Uneori Dumnezeu înalță oameni credincioși în funcții înalte de conducere ale statului. A fost cazul neprihănitului Iosif în Egipt sau al lui Daniel în Babilon. Dar să nu uităm că aceste poziții sociale înalte nu aduc fericirea mult dorită în orice familie.

Acestea sunt doar câteva din valorile pe care lumea le prețuiește în viața de familie. Sistemul lumesc în care trăim încearcă să ne facă să credem că cei care au parte de fericire în familie aparțin elitei lumii și dacă nu ai ceea ce are lumea nu poți fi fericit. La această listă mai poți adăuga și tu alte lucruri pe care lumea le consideră aducătoare de fericire, dar se înșală. Atunci ce trebuie să căutăm pentru a avea fericire în familie? Se poate obține fericire în familie? Sau familia este doar o povară pentru soți și singurul lucru bun care rezultă din ea

sunt copiii care ne poartă numele și ne moștenesc averea? Oare care este răspunsul la aceste întrebări? Răspunsul biblic este că există familii fericite! Viața practică spune același lucru! Iar printre cei care sunt fericiți în viața de familie mă număr și eu și vă puteți număra și voi. Dar trebuie să vă doriți acest lucru. Să amintim în continuare câteva din valorile familiei creștine:

Iubirea

Nu poți să fii fericit în viața de familie dacă nu iubești. Totul trebuie să pornească din dragoste. Liantul care leagă doi oameni în căsnicie este dragostea. Ea aduce fericire, bucurie și împlinire celor doi. Dacă nu iubești, nici să nu te căsătorești. Ca să poți trece cu bine peste toate provocările pe care le aduce viața, trebuie să iubești persoana cu care pornești la drum. Căsătoria nu trebuie să fie din dragoste pentru banii sau pentru bunurile persoanei iubite, ci pentru persoana iubită. Trebuie să iubești tot ceea ce este persoana cu care te căsătorești, până acolo încât nici defectele ei să nu te deranjeze.

Cred că și voi porniți pe drumul căsniciei din dragoste și acum sunteți mai îndrăgostiți unul de altul ca oricând. Și acest lucru este extraordinar. Dar după căsătorie iubirea mai scade în intensitate, spun oamenii. Începi să vezi nu numai calitățile persoanei cu care te-ai căsătorit, ci și defectele. Ce vei face atunci? Cum vei gestiona situația? Dar dacă sentimentele tale nu vor mai fi așa fierbinți? Dar dacă fericirea se va duce? Sunt întrebări legitime pe care și le poate pune orice tânăr(ă). Dacă vreți să aveți bucurie în viața de familie și să fiți fericiți, iată încă trei cuvinte care descriu ceea ce trebuie să faceți în familia voastră. Dacă le veți face, veți fi fericiți indiferent de frumusețea fizică, banii, sănătatea și poziția socială de care vă veți bucura. Fericirea depinde mai mult de relația voastră cu Domnul decât de relația voastră cu lucrurile materiale.

Decizia

Fiind din familia lui Dumnezeu, voi trebuie să luați câteva decizii sănătoase cu privire la viața voastră de familie. Toate acțiunile oamenilor sunt bazate pe decizii luate de mintea lor. Ziua nunții, de exemplu, este rezultatul mai multor decizii luate în timp. Tot ce se întâmplă la o nuntă nu este rezultatul întâmplării, ci al unor decizii pe care le-au luat cei care se căsătoresc împreună cu alte persoane importante din viața lor. La fel, alegerea unui loc de muncă nu este rezultatul întâmplării, ci este rodul unei decizii ferme de a te angaja în acel loc. Aș vrea să observăm că fericirea în viața de familie se poate obține doar luând decizii corecte. După ce ai decis corect, poți acționa corect. Deciziile bune sunt urmate de acțiuni bune pentru familie, de binecuvântarea lui Dumnezeu și de fericire. Dar ce trebuie să decideți pentru familia voastră? Iată doar câteva dintre deciziile majore care vă așteaptă:

- Decideți că divorțul nu este o soluție pentru voi. – În lumea noastră căsătoria de probă este o practică obișnuită. Dacă tinerii nu se potrivesc și căsnicia aceea nu merge, nu e nicio problemă dacă se despart și intră într-o altă căsnicie de probă. Și viața merge înainte, și sunt oameni care la vârsta de 60 de ani încă mai așteaptă să apară persoana cu care să se potrivească pentru o căsătorie adevărată. Această mentalitate luminează a pătruns și în biserici. Sunt tineri care consideră că, dacă viața de familie nu va merge, vor apela la divorț. Cum să te căsătorești având această mentalitate? În viața de familie trebuie să decideți că nu veți divorța, deoarece în majoritatea cazurilor după divorț oamenii vor să se recăsătorească și complicațiile devin din ce în ce mai mari. Soluția este să spuneți „Nu” divorțului.
- Decideți să vă supuneți unul altuia. – Nu numai soția trebuie să se supună soțului, ci și soțul soției. Marile probleme apar în

familie atunci când soția vrea să fie capul familiei, iar soțul vrea să demonstreze că el și numai el este șeful. Modelul biblic este ca soția să fie supusă soțului, iar soțul să își iubească soția ca pe trupul lui. Cum să nu fie supusă o soție care este iubită? Cum să nu-și iubească soțul o soție supusă? Supunerea și iubirea nu îl înjosesc pe om, ci cu cât iubești și te supui mai mult, cu atât devii mai binecuvântat și mai fericit. Oamenii lumești, care disprețuiesc aceste valori familiale, se lipsesc de multe binecuvântări. Supunerea și iubirea trebuie să înceapă nu cu un sentiment, ci cu o decizie. Nu vă lăsați călăuziți în viață de sentimentele voastre mai mult decât de Cuvântul lui Dumnezeu.

- Decideți să participați la serviciile bisericii. Voi sunteți din familia lui Dumnezeu. Voi sunteți dintre copiii Domnului. Cum vă raportați la biserica locală? Care este atitudinea voastră față de serviciile de la Casa Domnului? Este absolut necesar să fiți membri activi într-o biserică locală și cei din conducerea bisericii să vă cunoască și să știe despre voi. Chiar dacă vă veți schimba domiciliul de-a lungul timpului, niciodată să nu pierdeți din vedere legătura voastră cu o biserică locală. Nu este nici locul și nici momentul să vorbim despre beneficiile participării la serviciile bisericii. Niciodată să nu părăsiți adunarea, adică să nu lipsiți de la întâlnirile frățești, decât cu motive foarte bine întemeiate. Decideți să fiți membri activi, slujind Domnului cu devotament și dăruire în biserica locală.
- Decideți să citiți Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o hrană spirituală. Nu lăsați să treacă un an fără să citiți o dată Biblia de la un capăt la altul. Nu aveți nevoie de un plan complicat de citire a Bibliei. Dacă veți citi zilnic aproximativ 20 de minute, adică cinci pagini pe zi, cinci zile pe săptămână, veți citi toată

Biblia într-un an. Cinci pagini pe zi înseamnă 25 de pagini pe săptămână și 100 de pagini pe lună. Anul are 12 luni, iar Biblia are 12 sute de pagini plus încă 23, adică 1223 de pagini. Citiți Biblia și veți înțelege mai bine modul în care gândește Dumnezeu, iar familia voastră va avea parte de fericirea și binecuvântarea care vine de la Domnul. Decideți să citiți Biblia.

- Decideți să dăruiți Domnului cel puțin 10% din venitul vostru. Oamenii lumești consideră că, dacă dai din ceea ce ai, vei avea mai puțin. Oamenii credincioși consideră că, dacă vrei să îți ajungă ceea ce ai și dacă vrei să te poți bucura de multul sau de puținul material pe care îl ai, este obligatoriu să dai cel puțin 10% din venitul tău lui Dumnezeu. De ce? Pentru că sursa binecuvântării unei familii este Dumnezeu. Atât de mulți oameni consideră că munca, inteligența, relațiile, frumusețea sau alte lucruri reprezintă sursa fericirii lor. Însă Biblia ne spune de nenumărate ori că, deși trebuie să muncim și să ne folosim mintea, sursa binecuvântării și a fericirii nu suntem noi înșine, ci Dumnezeu. Dacă veți fi o familie darnică, veți vedea cum Dumnezeu binecuvântează multul sau puținul vostru. Decideți să nu fiți zgârciți, ci darnici, deși banii nu ajung niciodată. Dacă veți decide că mai întâi trebuie să li dați lui Dumnezeu, veți fi fericiți în umblarea voastră.

Samson

Unul dintre tinerii lui Israel care ar fi trebuit să fie fericit în viața de fiecare zi și care ar fi trebuit să aibă o familie reușită a fost Samson. Acest tânăr a fost născut prin făgăduință divină și rolul lui, declarat de Dumnezeu, a fost să izbăvească pe Israel de sub robia filistenilor. Samson era foarte puternic atunci când Duhul lui Dumnezeu Se

cobora peste el. Toți se temeau de Samson și nimeni nu îi putea sta împotrivă. Dar sfârșitul lui nu a semănat deloc cu începutul. La începutul vieții lui cred că toți ar fi vrut să fie ca Samson: născut prin făgăduință, pus deoparte pentru Dumnezeu, iubit de fete, apreciat de poporul Israel și atât de puternic, încât a ucis un leu cu mâinile goale. Dar nimeni nu își dorește sfârșitul vieții lui Samson. Știi cum a sfârșit Samson? Nu în palatul regal al conducătorilor evreilor, ci în temnița filistenilor. Nu în postura de căpetenie a oștirii lui Israel, ci ca rob ce învârtea roata râșniței filistenilor. Pletele nu îi mai fluturau în vânt, căci filistenii îi răseseră capul. Nu se mai uita după fetele frumoase din jurul lui, căci dușmanii îi scosese ochii. Ajunsesse de râsul filistenilor, dar în ultima clipă s-a răzbunat pe ei, când erau adunați să aducă jertfe zeului lor, Dagon, și a murit odată cu ei.

Știi de ce a ajuns marele Samson orb și rob la râșnița filistenilor? Din pricina unei DECIZII pe care a luat-o. El a decis că va face nu ceea ce trebuie, ci ceea ce îi place. Și așa a făcut. Iată versetul care arată filosofia de viață a lui Samson, filosofie care l-a dus la robie și la moarte prematură:

Tatăl său și mama sa i-au zis: „Nu este nicio femeie între fetele fraților tăi și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei nevastă de la filistenii, care sunt netăiați împrejur?” **Și Samson a zis tatălui său: „Ia-mi-o, căci îmi place.”** (Jud. 14:3)

Decideți întotdeauna să faceți nu ceea ce vă place, ci ceea ce trebuie. Apoi învățați să vă placă ceea ce trebuie să faceți. Învățați să faceți cu bucurie ceea ce trebuie, nu ceea ce vă place. Nu lăsați plăcerea să ia locul bunului simț și al ascultării de Dumnezeu.

Ce știi despre soția ta? Ce știi despre soțul tău? Sunt soți care după zeci de ani de căsnicie nu se cunosc unul pe altul. De ce? Pentru că nu au fost niciodată interesați unul de altul. Cum poți spune că îți iubești soția și să nu te intereseze detalii din viața ei? Atunci când iubești pe cineva te interesează toate detaliile despre acea persoană. Dar ce ar trebui să cunoști despre persoana cu care te-ai căsătorit?

- Să cunoști diferențele dintre voi. – Mereu și mereu ar trebui să citești cărți care vorbesc despre diferențele dintre soț și soție. Ar fi bine să participai la toate conferințele despre familie la care vă permite bugetul. Unii oameni care au probleme în viața de familie nu participă la aceste conferințe ca să nu creadă ceva despre ei că au probleme în căsnicie. Ce mare greșală să ratezi asemenea conferințe dacă poți să participi! Ele oferă o mulțime de informații utile vieții de familie și te ajută să afli multe lucruri despre partenerul tău și apoi despre copiii tăi.
- Să cunoști lucrurile care îi plac. – E nevoie de comunicare și interes în familie ca să afli cât mai multe lucruri despre soția ta/soțul tău. Iată câteva lucruri pe care trebuie să le cunoști în urma unei bune comunicări: ce mâncare îi place, ce flori îi plac, care sunt culorile ei/lui preferate, dacă îi plac locurile aglomerate sau cele retrase, dacă îi place muntele sau marea, dacă își dorește plimbări în aer liber sau să stea liniștită/liniștit în casă, dacă vrea sau nu să își continue studiile, dacă visează sau nu la o carieră profesională și așa mai departe. Știi răspunsul la aceste întrebări? Cunoști lucrurile pe care și le dorește persoana cu care te-ai căsătorit?
- Să cunoști lucrurile care îi produc supărare. – Sunt atâtea lucruri care ne deranjează. Pe unii îi deranjează liniștea, iar pe alții zgomotul. Pe unii îi deranjează să aibă mulți prieteni, iar

pe alții să nu aibă prieteni. Unii sunt deranjați de salariul mare al celuilalt, alții nu. Unii sunt foarte geloși, alții nu. Cunoști lucrurile care o/îl deranjează pe soția ta/soțul tău? Cu cât vei cunoaște mai multe lucruri despre ea/el, cu atât veți fi mai fericiți în viața de familie.

Străduiește-te să cunoști cât mai multe lucruri despre persoana cu care te-ai căsătorit, dar nu cu gândul de a-i face mereu în ciudă, ci cu dorința de a o face fericită. Imaginează-ți ce bucurie domnește în familia în care cei doi soți încearcă mereu să se facă fericiți unul pe altul și vorbesc deschis despre nevoile lor, despre visurile lor, despre durerile lor și despre atâtea lucruri care trebuie împărtășite de doi soți pentru a se cunoaște mai bine unul pe altul.

Slujirea

De ce te căsătorești? Pentru că ai nevoie de o slugă? Pentru că ai nevoie de cineva care să îți aducă bani fără să muncești? Pentru că ai nevoie de cineva care să îți facă de mâncare în fiecare zi sau să îți spele hainele? Care este motivul pentru care ai decis să te căsătorești? Veți fi două persoane atât de diferite, cu atât de multe nevoi. Și va trebui să munciți pentru acoperirea acestor nevoi. Dar cine va munci? Sunt familii în care soția așteaptă ca soțul să facă tot. Sunt alte familii în care soțul se așteaptă ca soția să facă tot. Cum priviți voi acest aspect al vieții de familie? Cine ar trebui să muncească în familia voastră? Tu te căsătorești ca să fii slujit(ă) sau ca să slujești?

Venind în lumea noastră, Domnul Isus ne-a lăsat un model demn de urmat și pentru viața de familie, nu numai pentru societate și Biserică. Domnul Isus a spus că a venit în lume nu ca să I se slujească, ci ca El însuși să slujească și să-Și dea viața pentru omenire. Așa spune Cuvântul lui Dumnezeu în Marcu 10:45:

Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!

Aceasta ar trebui să fie și atitudinea celor căsătoriți în viața de familie: să slujească, nu să aștepte să fie slujiți. Imaginează-ți cum ar arăta multe familii dacă cei doi ar renunța la dorința de a fi slujiți și ar începe să slujească persoanei cu care s-au căsătorit. Multe familii s-ar transforma din iad în rai și ar fi o plăcere să stai de vorbă cu asemenea oameni. În familie oamenii nu se ceartă pentru că nu sunt lăsați să slujească, ci pentru că nu vor să slujească nici măcar atunci când este neapărat nevoie. Când slujim se vede respectul pe care îl purtăm persoanei cu care ne-am căsătorit. Se vede respectul în viața ta? Faptul că ești atât de aproape de persoana cu care te căsătorești nu ar trebui să te facă să îți pierzi respectul față de ea, ci, dimpotrivă, ar trebui să vă respectați mereu unul pe altul, ca doi prieteni buni. Respectul și slujirea nu ar trebui făcute doar de ochii lumii, ci ar trebui să fie un bun obicei în orice familie credincioasă Domnului.

CONCLUZIE

De ce oare nu am abordat problema sexualității intrând în multe detalii tehnice în acest capitol? Iată ce spune dr. Sorin Săndulache:

Consilierul trebuie să fie bine informat, obiectiv și profesionist în abordarea problemelor sexualității, capabil să ofere asistență, dacă este necesară. Un medic poate fi util în detalierea aspectelor specifice. Chiar dacă sunt informați, unii consilieri trimit pentru discutarea problemelor sexuale către alt consilier. Această decizie poate proveni din faptul că se simt inconfortabil să discute liber despre sexualitate sau din cauză că, în special în cazul pastorilor, simt că astfel de discuții detaliate privind intimitatea sexuală ar putea să blocheze sau să vină în conflict cu rolul pastorului.⁴³

Eu cred că despre detaliile relației intime ar trebui vorbit față în față, consilierul și cei consiliați. Iar dacă în localitate este și un medic creștin, acesta ar trebui să aibă o întâlnire specială cu cei care urmează să se căsătorească.

Sunt foarte mulți oameni astăzi care se întreabă într-un mod foarte serios: „Cum aş putea fi fericit în viața de familie?” Și tot ei își răspund: „Dacă soția mea/soțul meu ar face pentru mine următoarele lucruri: m-ar iubi cu adevărat, ar vorbi frumos cu mine tot timpul, mi-ar cumpăra un anumit cadou etc.” Vreau să observi cât de greșită este perspectiva acestor oameni asupra vieții. Ei cred că fericirea poate veni fără ca ei să facă ceva și doar partenerul lor de viață trebuie să facă totul. Am amintit în acest capitol că, dacă vrei să fii fericit în viața de familie, nu poți să uiți că ești din familia lui Dumnezeu. El este Tatăl tău. Cu puterea pe care o primești de la El, tu trebuie să cauți valorile familiale biblice și nu valorile lumii. Dacă vrei să fii fericit în familia ta, pune ca temelie a familiei tale iubirea. Nu lăsa ca interesele de orice natură să devină temelia familiei tale. Apoi decide că divorțul nu este o soluție pentru familia ta, decide să fii un bun slujitor al lui Dumnezeu, și atunci El însuși va îngriji de binecuvântarea familiei tale. Cunoașterea partenerului tău de căsnicie trebuie să fie o prioritate pentru tine. Străduiește-te să afli cât mai multe lucruri despre persoana cu care te-ai căsătorit, cu motivația de a-i face bine și nu rău. Și nu uita că viața ta de familie poate fi un succes numai în măsura în care te hotărăști să slujești, nu să aștepti să ți se slujească. Și viața de familie pretinde multă slujire. Dacă faci aceste lucruri, ca om din familia lui Dumnezeu, te vei bucura de fericirea unei familii reușite.

PARTEA A III-A

Familia ca unitate relațională

RELATIA FAMILIEI CU SOCIETATEA

Relația familiei cu Creatorul, Cartea, comunitatea, cărțile și consilierul

Familia nu a fost concepută de Dumnezeu ca să se izoleze de restul lumii. Fiind în mijlocul societății și al bisericii locale, familia stabilește o mulțime de relații. Ea trebuie să intre în contact cu mai multe instituții, ca de pildă școala, spitalul, primăria, centrul militar, școala de șoferi, poliția, biserica și așa mai departe. Apoi familia stabilește legături cu Dumnezeu, cu diferite persoane, cu valorile materiale, cu valorile spirituale, cu valorile culturale și altele. Ar fi dificil să amintim în detaliu toate legăturile și relațiile pe care familia le are în societate. Totuși acum la finalul acestei cărți vom vorbi despre cinci dintre cele mai importante relații pe care le stabilește familia. Aceste relații sunt cu Creatorul, Cartea, comunitatea, cărțile și consilierul.

RELAȚIA FAMILIEI CU CREATORUL

Cea mai importantă relație pe care o au oamenii este cu Dumnezeu, pe care nu Îl vedem. Iată ce spune profesorul dr. Andrei Marga, citându-l pe Hans Kung, despre cum trebuie să fie credința în Dumnezeu:

Nu o credință oarbă, ci o credință responsabilă: omul nu trebuie forțat spiritual, ci convins cu temeiuri, încât el să ia o decizie de credință ca răspuns; nu o credință goală de realitate, ci o credință raportată la realitate: omul nu trebuie să creadă simplu, fără verificare.⁴¹

Deși nu este vizibil cu ochiul liber, Dumnezeu este Cel care trebuie slujit înainte de toate. Toată slava și gloria trebuie să I-o dăm Lui. El este inițiatorul familiei. Nu oamenii au avut ideea familiei, ci Dumnezeu, în grădina Edenului. Omul este parte bărbătească și parte femeiască pentru că așa l-a creat Dumnezeu. Tot universul este creația lui Dumnezeu. Cum ar trebui să se raporteze la El orice familie? Despre Dumnezeu s-au scris de-a lungul timpului milioane de volume și nu îmi propun să analizez acest subiect acum. Iată însă câteva lucruri pe care ar trebui să le știe orice familie despre Dumnezeu, lucruri care ne afectează comportamentul de fiecare zi:

Dumnezeu cere sfințenie

Trăim într-o vreme în care prea puțini oameni sunt interesați de Dumnezeu. Societatea în care trăim este interesată în primul rând de lucruri materiale și de plăceri lumești. Este deosebit de important ca noi, credincioșii, să înțelegem că Dumnezeu ne cere să fim sfinți, adică să fim separați de păcat și puși deoparte pentru Dumnezeu. Să amintim doar câteva citate biblice care vorbesc despre porunca lui Dumnezeu ca noi să fim sfinți:

Căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; voi să vă sfințiți și fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt; să nu vă faceți necurați prin toate aceste târâtoare care se târăsc pe pământ. (Lev. 11:44)

Deci vouă tuturor, care sunteți preaiubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați să fiți sfinți: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos! (Rom. 1:7)

Căci este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.” (1 Pt. 1:16)

Lumea oferă o mulțime de ispite pentru toate categoriile de vârstă, dar omul care se teme de Domnul nu păcătuiește. Avem un exemplu extraordinar în acest sens. Iosif era un tânăr care după multe încercări ajunsese în sfârșit să o ducă bine. După ce frații lui îl vânduseră ca rob unor ismaeliți, aceștia la rândul lor îl vânduseră rob lui Potifar, unul dintre oamenii cei mai înstăriți din țara Egiptului. În casa lui Potifar, Iosif nu numai că era foarte apreciat de stăpânul său, ci îi și administra toată averea. Spre surprinderea lui, nu numai Potifar ținea la Iosif, ci și soția acestuia. Această femeie însă se iubea pe sine nepermis și vinovat de mult. Așa că într-o zi, pe când Potifar nu era acasă, i-a cerut lui Iosif să se culce cu ea. Răspunsul lui Iosif ne arată că pentru el era mai important Dumnezeu decât toate bogățiile și plăcerile pe care le putea oferi Egiptul și casa lui Potifar. El îi spune acestei femei că dorința ei nu poate fi împlinită din pricina lui Dumnezeu, împotriva căruia nu avem voie să păcătuim.

El nu este mai mare decât mine în casa aceasta și nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că ești nevasta lui. **Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?** (Gen. 39:9)

Dacă vrem să ne ferim de păcat, trebuie să Îl avem mereu pe Dumnezeu în minte. Numai frica de Domnul, care este începutul înțelepciunii, ne poate feri de păcat și ne poate ajuta să fim sfinți în toată purtarea noastră, așa cum ni se spune în 1 Petru 1:15.

Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.

De Dumnezeu nu ne putem ascunde

Biblia ne învață că nu există niciun loc în care să ne putem ascunde de ochii Domnului, cu toate că mulți oameni ar vrea să se

ascundă de Dumnezeu. Ei ar dori să-L viziteze pe Dumnezeu la casa Lui, la biserică, iar când nu merg la biserică, Dumnezeu să îi aștepte acolo până când vor avea ei timp să-L caute. Aceasta este o înțelegere greșită a conceptului de Dumnezeu. Oamenii sunt tot timpul sub privirile Domnului. Dumnezeu cunoaște nu numai faptele și vorbele noastre, pe care le cunosc și unii dintre semenii noștri; El ne cunoaște până și gândurile, iar tainele inimii noastre nu sunt taine pentru El. Oriunde am vrea să mergem, El este acolo și ne așteaptă. El cunoaște toate faptele noastre și motivațiile faptelor noastre. Iată ce zice omul lui Dumnezeu despre acest Dumnezeu al nostru:

Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul. Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul. Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte și-Ți pui mâna peste mine. O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde. Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în Locuința morților, iată-Te și acolo; dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca. Dacă voi zice: „Cel puțin întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu!” Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul, ca lumina. Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai ȧesut în pântecul mamei mele: Te laud că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!

Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. Când nu eram decât un plod fără chip, **ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.** (Ps. 139:1-16)

Acest pasaj arată cu prisosință faptul că oriunde am fi și orice am face, de Domnul nu ne putem ascunde. El știe totul despre noi. Trăim noi cu convingerea că Dumnezeu ne este alături tot timpul? Ce amabili suntem când avem musafiri! Și cum se schimbă lucrurile când musafirii pleacă! Dar Dumnezeu este tot timpul „musafirul” nostru, în sensul că El niciodată nu este departe de noi, ci este cu noi și știe totul despre noi. Cum trăim noi în prezența continuă a lui Dumnezeu?

Lui Dumnezeu trebuie să I ne închinăm

Omul este o ființă care nu poate trăi fără să se închine. Fiecare om se închină la ceva. Unii se închină la lucruri materiale, alții la eul lor, alții la tot felul de divinități și zeități care au în spatele lor demoni. De fapt, lumea întreagă se îndreaptă spre o vreme în care toți se vor închina lui Anticrist și diavolului însuși. Familia credincioasă trebuie să I se închine lui Dumnezeu. Atunci când ne rugăm singuri în odăiță, ne închinăm lui Dumnezeu. Atunci când mergem la Casa Domnului, ne închinăm lui Dumnezeu prin rugăciune, cântare, predicare, recitare, dărnicie, îmbărbătare, prorocie și alte lucruri pe care le facem pentru Dumnezeu. La locul de muncă, atunci când propovăduim Evanghelia colegilor noștri, aducem închinarea noastră lui Dumnezeu. În familia voastră se cere închinare înaintea lui Dumnezeu. Rudeniile și prietenii voștri trebuie să vadă că voi sunteți oameni care se închină lui Dumnezeu și nu lucrurilor lumii.

Dumnezeu ne va chema la judecată

Relația cu Dumnezeu este atât de importantă pentru că la finalul vieții toți vom sta în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu, ca să dăm socoteală înaintea Lui de toate faptele, vorbele și gândurile noastre din vremea când trăiam în trup.

Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău. (Ecl. 12:14)

Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup. (2 Cor. 5:10)

Viața de familie trebuie trăită din această perspectivă a judecății și a răsplătirilor divine. Relația cu Dumnezeu se va desăvârși în veșnicie. Vom fi pentru totdeauna cu Domnul și de aceea trebuie să trăim o viață curată, sfântă, în care să-L cinstim pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni.

RELATIA FAMILIEI CU CARTEA

Când spun Cartea, mă refer la Biblie, Cartea cărților, Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru mulți oameni, Biblia este o carte fără valoare și este doar pentru cei vârstnici. Vreau să îți spun că Biblia este cea mai demnă de crezare carte din câte s-au scris vreodată. Se spune despre Matthew Maury că într-o zi era bolnav la pat. L-a chemat pe fiul său și l-a rugat să vină cu Cartea și să-i citească din ea. Fiul său l-a întrebat: „Din care Carte să-ți citesc, tată, că ai atâtea cărți în bibliotecă?” Atunci tatăl i-a zis: „Fiule, să nu uiți niciodată că atunci când spun Cartea mă refer la una singură, la Cuvântul lui Dumnezeu. Doar ea este Cartea, celelalte sunt cărți!” Și fiul i-a citit tatălui din Biblie, Psalmul 8:1-9:

Doamne, Dumnezeu nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul! Slava Ta se înalță mai presus de ceruri. Din gura copiilor și a celor ce sug la țâță, Ți-ai scos o întăritură de apărare împotriva potrivnicilor Tăi, ca să astupi gura vrăjmașului și omului cu dor de răzbunare. Când privesc cerurile – lucrarea mâinilor Tale – luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui: oile și boii laolaltă, fiarele câmpului, păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor. Doamne, Dumnezeu nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul!

Citește acest Psalm încă o dată și gândește-te dacă este ceva extraordinar în el. Când tatăl bolnav a auzit acest Psalm, expresia care i-a răsunat în urechi a fost cea din versetul 8: „Tot ce străbate cărările mărilor.” Bătrânul a zis: „Așadar, în mări există cărări. Eu le voi căuta până le voi găsi.” Le-a căutat, le-a găsit și este numit părintele oceanografiei moderne. Totul a pornit de la Biblie. Și nu este singurul caz în care oamenii au făcut descoperiri mari pornind de la Biblie.

Biblia ne învață cum să gândim și cum să trăim în așa fel încât să ne bucurăm de viață și de respectul semenilor noștri și al lui Dumnezeu; și, mai ales, Biblia ne învață cum să trăim ca să moștenim veșnicia cu Domnul. De-a lungul timpului oamenii au spus o mulțime de lucruri frumoase despre Biblie. Mulți președinți de stat, oameni politici, oameni de afaceri prosperi și oameni simpli au lăsat în urma lor citate celebre despre Cuvântul lui Dumnezeu.

Biblia este Cartea care ne arată principiile simple pe care trebuie să le aplicăm în viața de familie pentru a fi fericiți. Cât de adevărate

sunt cuvintele pe care apostolul Pavel le spune celor căsătoriți, în Efeseni 5:19-28!

Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului. **Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Cristos. Supuneți-vă unii altora în frica lui Cristos. Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului;** căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Cristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. Și după cum Biserica este supusă lui Cristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile. **Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Cristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană. Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta se iubește pe sine însuși.**

Cine este dispus să-și trăiască viața după standardele simple și profunde ale Bibliei va fi un om fericit și împlinit pentru toată viața, pentru că

Biblia este o istorisire despre familia lui Dumnezeu de la un capăt la celălalt. Dumnezeu a creat familiile în primul rând, parțial ca o bază biologică și socială a rasei umane și parțial ca un mod de transmitere a harului și a judecății Lui. Dumnezeu își alcătuiește, de asemenea, pentru Sine o familie de fii și de fice care să-L slujească, să-L laude și să domnească cu El în Împărăția Sa pentru totdeauna (Apoc. 22:3-5).⁴⁵

Familia care pune principiile Cuvântului lui Dumnezeu mai presus de mofturile și pretențiile ei, va fi binecuvântată din generație în generație.

RELATIA FAMILIEI CU COMUNITATEA

Familia nu poate exista fără a avea legături cu comunitatea în mijlocul căreia trăiește. Stabilim tot felul de legături cu oamenii: cu vecinii, cu colegii de muncă, la magazin, la medic, la școală, în mijloacele de transport în comun, în relațiile cu instituțiile statului și așa mai departe. Întotdeauna când ne raportăm la oamenii care nu Îl cunosc pe Dumnezeu și nu sunt născuți din nou, noi trebuie să fim lumină pentru ei. Rolul nostru este să ducem lumii în care trăim lumina Evangheliei slavei lui Cristos, pentru ca atunci când Dumnezeu îi va cerceta pe acești oameni, ei să se întoarcă la Dumnezeu și să fie mântuiți, așa cum ne învață Biblia în 1 Petru 2:12.

Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.

Scopul existenței familiei credincioase este slava lui Dumnezeu și mântuirea oamenilor. De aceea familia credincioasă trebuie să-și ghideze viața după principiile Cuvântului lui Dumnezeu.

Dar familia trăiește și în mijlocul comunității frățești, adică în mijlocul bisericii locale. Familia este celula de bază nu numai a societății, ci și a bisericii. Nu putem vorbi despre biserici sănătoase fără a vorbi despre familii sănătoase. De fapt, sănătatea familiilor și a membrilor din biserică determină starea de sănătate a bisericii. Noi trebuie să știm cum să ne comportăm în mijlocul Bisericii lui Cristos, în Casa lui Dumnezeu, așa cum spune apostolul Pavel în 1 Timotei 3:15.

Dar, dacă voi zăbovi, să **știi cum trebuie să te porți în Casa lui Dumnezeu**, care este Biserica Dumnezeului celui Viu, Stâlpul și Temelia adevărului.

Celor din biserica din Corint apostolul Pavel le spune să se comporte în așa fel încât să nu fie pricină de păcătuire pentru Biserica lui Dumnezeu. Iată, deci, cât de important este modul în care un credincios, și implicit o familie, se comportă în biserica locală.

Să nu fiți pricină de păcătuire nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru Biserica lui Dumnezeu. (1 Cor. 10:32)

De aceea familia trebuie să se raporteze corect la adunarea bisericii locale și să se implice în programele bisericii, în corul bisericii, în fanfara sau orchestra bisericii, în lucrarea de misiune și de evanghelizare, în lucrarea de ajutorare a celor bolnavi și în nevoie sau în alte lucrări pe care biserica le face la un moment dat. Fiți o familie pe care se poate conta în biserica locală și învățați-i și pe alții să se comporte la fel. Nu fiți niciodată dintre cei răzvrățiți, care doar găsesc nod în papură celor care lucrează. Luptați-vă pentru ca biserica voastră să-și împlinească mandatul pe care Dumnezeu i l-a dat în lumea aceasta. Nu fiți zgârciți față de lucrarea lui Dumnezeu, căci dătătorul voios este iubit și binecuvântat de Domnul.

Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu”. (2 Cor. 9:7)

Familia trebuie să fie implicată activ în viața bisericii, să slujească lucrării de propovăduire a Evangheliei cu toate resursele pe care le are la dispoziție și să trăiască în sfințenie.

RELAȚIA FAMILIEI CU CĂRȚILE

Dacă ar fi să vorbim despre lucrurile cele mai prezente în familie, ar trebui să vorbim mai degrabă despre relația familiei cu televizorul și cu internetul decât despre relația cu cărțile. Este ușor de observat că deși telecomanda și o carte bună sunt una lângă alta pe măsuta din sufragerie, distanța dintre noi și telecomandă e mult mai mică decât distanța dintre noi și carte. De ce? Pentru că este mult mai comod să privești la televizor la știri, la un meci de fotbal, la un film sau la o altă emisiune decât să citești o carte, care cere efort și concentrare. Navigarea pe internet reprezintă o provocare și mai mare decât televizorul. Dar dacă vrei să aveți o familie sănătoasă, trebuie neapărat să fiți oameni care citesc cărți bune. Când spun cărți bune mă refer la cărți motivaționale, care transmit principii biblice aplicate în viața practică, și la cărți care ne ajută să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu: manuale biblice, comentarii biblice, cărți despre diferite subiecte biblice și așa mai departe. Cărțile motivaționale sunt scrise de oameni celebri și ne învață că trebuie să luptăm și să nu ne lăsăm învinși de greutățile și problemele cu care ne confruntăm în viață. Aceste cărți vorbesc despre oameni ca tine și ca mine, care nu s-au plâns, ci au luptat și au ieșit biruitori. Cărțile motivaționale care sunt presărate cu versete biblice ne ajută ca atât noi cât și copiii noștri să dobândim o învățătură sănătoasă pentru viața de zi cu zi. Citiți asemenea cărți și adăugați la ele comentarii și studii biblice care ajută la înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu. Ideal este să pornim de la versete biblice în cercetarea cărților și în căutarea de noi informații pe internet. Este mare nevoie ca generația de azi să schimbe privitul la televizor și navigatul pe internet cu citirea Cuvântului lui Dumnezeu și a cărților de bună calitate, cărți care vorbesc despre nevoia de a trăi după principii biblice. Atunci când devii cititor de carte, viața ta se schimbă profund. Devii o altă persoană, un alt om. Iată câteva lucruri care se schimbă în viața ta datorită cititului:

Perspectiva

Atunci când nu citești nimic, ai o anumită perspectivă în viață. Te crezi un învins, un nimeni, o persoană lipsită de viitor, pentru că lucrurile frumoase li se întâmplă doar celor mari ai lumii și celor bogați, iar tu nu ești nici una, nici alta. Când devii cititor de carte în loc de privitor la televizor, lucrurile se schimbă. Îți dai seama că și alți oameni au avut aceleași condiții ca tine sau mult mai modeste. Dar datorită încrederii în Dumnezeu și datorită muncii susținute și bine gândite, au ajuns la rezultate mari. Au făcut lucruri simple, dar cu un impact major pentru viitorul lor. Au pornit de jos, dar au ajuns departe – nu datorită unei inteligențe deosebite, ci datorită perseverenței. Cum privești tu spre viitor? Cu frică și disperare? Ești neîncrezător cu privire la ziua de mâine? Îți hrănești mintea cu informații de la televizor? Asculți zilnic știrile? Dacă vrei o perspectivă sănătoasă asupra vieții, pune mâna și citește cărțile care te învață cum să trăiești biblic și corect. Citește literatura care te ajută să devii omul lui Dumnezeu care lucrează pentru Împărăția lui Dumnezeu și nu pentru împărăția oamenilor. Perspectiva ta ar trebui să fie cerul, nu lucrurile trecătoare ale lumii. Hrănește-ți mintea cu lectură sănătoasă și vei acționa corect în viață.

Prioritățile

Ce priorități ai în viață? Oamenii care își hrănesc mintea cu imagini au prioritățile lor: să arate bine, să mănânce bine, să se îmbrace bine, să arate altora ce au, să obțină câștiguri mari și alte lucruri care țin de natura omului firesc. Când ești un cititor de carte bună, ai alte priorități: să petreci mai mult timp cu familia, să lucrezi pentru Dumnezeu mai mult, să mai citești o carte bună, să stai de vorbă cu oameni înțelepți, să ajuți pe cineva în nevoie și alte lucruri care au de-a face cu slujirea altora. Ceea ce citești îți schimbă modul în care gândești și trăiești.

Părerile

Poate ești unul dintre oamenii care, indiferent de subiectul discutat, au o mulțime de păreri. Sau cunoști pe cineva care, deși nu cunoaște domeniul despre care se vorbește, are păreri cu nemiluita. Și numai părerile lui contează. Deși nu se pricepe, dă sfaturi și nu ascultă pe nimeni. Cu cât știi mai puține lucruri, cu atât ești mai tentat să dai sfaturi altora, chiar mai pricepuți decât tine. Dar cititul te schimbă. Cu cât citești mai mult, cu atât devii mai interesat de părerile altora, iar când dai de un specialist într-un anumit domeniu, nu mai vorbești, ci pui întrebări și ești dornic să înveți despre acel domeniu. Oamenii care au multe păreri în multe domenii sunt oameni care nu citesc. Fiți oameni ai cărților, voi și apoi copiii voștri.

Preferințele

Oamenii au preferințe în viață și mereu fac alegeri. Preferința este prioritatea acordată unui obiect sau unei persoane atunci când există posibilitatea de a alege dintre mai multe obiecte sau persoane. Preferințele oamenilor sunt în funcție de modul lor de gândire. Iar gândirea este modelată de informația pe care o furnizăm creierului. Lectura ne modelează gândirea. Pocăința înseamnă schimbarea minții. Când mintea se schimbă, prioritățile devin altele. Când devii un cititor de carte bună, preferi să stai cu familia sâmbăta și nu te mai duci la fotbal cu prietenii. Preferi să citești un comentariu biblic decât să urmărești știrile la televizor. Preferi să te implici într-o anumită lucrare la Casa Domnului decât să faci ore suplimentare la birou pentru bani mai mulți. Preferi să participi la toate serviciile bisericii decât să joci remi sau alte jocuri cu prietenii. Cititul schimbă preferințele.

Prietenii

Poate ai mulți prieteni și îți place să te lauzi cu acest lucru, fără să te intereseze ce zice înțeleptul Solomon despre prieteni.

Cine își face mulți prieteni, îi face spre nenorocirea lui, dar este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate. (Pr. 18:24)

Calcă rar în casa aproapelui tău, ca să nu se sature de tine și să te urască. (Pr. 25:17)

Tu crezi că prietenii tăi sunt deosebiți de toți ceilalți prieteni care sunt sub soare. Încă mai crezi că prietenii tăi sunt speciali, merită să te vizitezi mereu cu ei și vă înțelegeți ca frații. Dar se va întâmpla ceva interesant după ce vei începe să citești cărți bune și nu vei mai pierde timpul la televizor, pe internet și mai ales în discuții inutile. Vei descoperi că nu mai ai motive să te vezi atât de des cu prietenii tăi, deoarece aveți interese diferite. Vei merge din ce în ce mai rar la ei în vizită. Apoi se vor rări și vizitele lor la tine. Și n-ar fi exclus ca unii dintre cei mai buni prieteni ai tăi să-ți devină cei mai mari dușmani din pricina invidiei. Vei fi nevoit să-ți schimbi prietenii dacă vei începe să citești Biblia și cărți de bună calitate. Dar, așa cum spunea înțeleptul Solomon, este un prieten care ține la tine mai mult decât un frate, și acest prieten este Domnul Isus, de care te vei apropia mai mult în fiecare zi. Vei descoperi că prietenii pe care îi ai au alte priorități decât cele pe care le prezintă Cuvântul lui Dumnezeu și cărțile bune. Și în acel moment va trebui să decizi dacă renunți la prieteni sau la ceea ce îți cere Dumnezeu. Și vei renunța la prieteni, chiar dacă va trebui să suferi din această pricină. Lectura te face să ai alte preocupări și să îți pierzi mulți prieteni, dar te ajută să te apropii mai mult de familie și să te dedici mai mult lui Dumnezeu și lucrării Lui.

RELATIA FAMILIEI CU CONSILIERUL

Viața de familie nu este plină numai de bucurii. Se spune că cel care se căsătorește are parte de multe necazuri, iar cel care nu se căsătorește nu are parte de nicio bucurie. Este un mare adevăr în această zicală. După căsătorie apar și dificultățile, care pot fi de multe feluri. De aceea fiecare familie trebuie să-și organizeze în așa fel viața, încât în momentul în care apare o problemă să o poată gestiona și rezolva. De aceea vă sfătuiesc ca atunci când aveți o problemă să apelați la cărți scrise de autori creștini și să vedeți ce sfaturi vă dau ei cu privire la problema respectivă – sfaturi care se bazează pe Cuvântul lui Dumnezeu. Cumpărați-vă cărți creștine despre familie și citiți mereu literatură creștină.

Apoi, nu uitați de sfatul părinților. Unii cred că părinții lor sunt mult prea depășiți pentru a le da sfaturi. Această atitudine este asemănătoare cu atitudinea unui copil de patru ani care face un puzzle și nu se descurcă. Se uită la tine, care ai trecut de 20 de ani, și nu vrea să îți ceară ajutorul pentru că tu ești bătrân și nu te pricepi la puzzle. Ce gândire copilărească! Exact așa sunt tinerii proaspăt căsătoriți care consideră că părinții lor nu le mai pot da sfaturi. Aș vrea să nu uitați: părinții voștri nu sunt bătrâni, ci au acumulat experiență, și din această experiență a lor vă pot împărtăși și vouă, ca să nu repetați greșelile altora, ci să învățați din ele. Ascultați cu atenție ce au de spus părinții voștri despre problemele care vă frământă, probleme cu care s-au confruntat și ei la vremea lor, și care țin de obicei de nevoia unei locuințe, nevoia continuării educației, nevoia unui loc de muncă, nevoia implicării într-o biserică locală și multe altele. Ascultați sfatul lor și apoi decideți doar voi doi, asumându-vă toate riscurile deciziei voastre.

Când apelăm la consilierul spiritual?

Dar pe lângă citirea cărților și sfatul părinților, aveți nevoie de un slujitor al bisericii locale care să fie consilierul vostru spiritual. Pastorul Daniel Brânzei atrage atenția asupra faptului că există și „confidențe periculoase” sau persoane la care nu ar trebui să apelăm niciodată pentru consiliere. Iată ce zice el:

Chiar dacă ai probleme în familia ta, evită să le împărtășești unei persoane de sex opus din afara familiei. Am avut ocazia să ascult mărturia unei tinere care devenise ținta confidențelor unui coleg de birou care avea necazuri cu nevasta. Foarte repede – cu atât mai repede cu cât bărbatul era serios și suferea realmente – între cei doi confidenți se stabiliseră legături de afecțiune și înțelegere reciprocă. De aici și până la păcat nu mai era decât un singur pas.⁴⁶

Consilierul vostru ar trebui să fie cel cu care faceți cursul de consiliere premaritală sau un alt slujitor matur din biserică. De ce? Pentru că există probleme care depășesc puterea noastră spirituală, iar tinerii căsătoriți se izbesc uneori de situații pe care nu le pot rezolva singuri. Atunci este foarte importantă relația cu acest consilier spiritual. Am întâlnit familii care au venit cu probleme mari la biroul bisericii, și i-am întrebat: „De ce nu ați venit mai repede cu această problemă la unul din slujitorii bisericii?” Și răspunsul a fost: „Nu m-a lăsat soția/soțul!” Și de multe ori când ajung la consilierul spiritual este prea târziu pentru a se mai putea face ceva pentru familia lor. Acest lucru m-a determinat să mă întreb: „Care este momentul în care soțul sau soția trebuie să meargă la un consilier spiritual și să ceară ajutor, fără să fie necesar să se consulte cu partenerul de viață?” Te rog să te gândești și tu la un răspuns la această provocare. Oare găsim în Biblie răspunsul la această întrebare? Fără să mai lungim vorba, iată ce scrie în Efeseni 4:26-27:

Mâniați-vă, și nu păcătuți. Să n-apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej diavolului.

Pornind de la acest verset, după prima noapte în care soțul și soția s-au dus la culcare supărați și neîmpăcați, trebuie să ceară ajutor spiritual. Nu este o opțiune, ci un imperativ: TREBUIE să caute un consilier spiritual și să-și rezolve problema de familie pe care nu au putut-o rezolva doar ei doi. Dacă pot să se împace singuri, nu este nevoie de prezența unui consilier. Având în vedere faptul că în multe familii cei doi soți merg la culcare fără să se împace unul cu altul, este absolut necesar să luați măsuri. O familie în care soțul și soția nu vorbesc zile și săptămâni la rând nu se poate aștepta la fericire și nici la binecuvântarea lui Dumnezeu, pentru că ei dau prilej diavolului să intre în viața lor plină de amărăciune și resentimente. Multe familii nu ar ajunge la divorț dacă ar căuta ajutor spiritual la vremea potrivită, și nu după ani de zile de trăire în disperare și minciună.

Cina Domnului

Aș vrea să mai amintesc un lucru pentru care familia creștină ar trebui să ceară ajutor. Este vorba despre Cina Domnului. Am observat în ultimii ani că sunt membri ai bisericilor noastre care nu se împărtășesc mai multe luni – sau chiar mai mulți ani – la rând. Și li se pare că lucrul acesta este normal și nu consideră că au o problemă spirituală. Sau dacă știu că au o problemă, nu știu cum să o rezolve. De aceea, dacă unul din membrii familiei nu ia Cina Domnului două luni consecutiv, acel membru trebuie să își caute consilierul spiritual și să-i împărtășească problema pe care o are. Dacă nu face acest lucru, atunci soția, soțul, părintele, copilul sau un alt frate sau soră care cunoaște situația trebuie să anunțe pe unul din slujitorii bisericii. Suntem datori să veghem unii asupra altora, ca să nu păcătuim și să ne ridicăm cu duhul blândeții.

CONCLUZIE

Cursul de consiliere premaritală are ca scop principal nu oferirea de informații, ci crearea unei legături solide între tinerii care se căsătoresc și biserică. Această legătură dintre familie și un consilier spiritual are rolul de a contribui la menținerea stării de sănătate a familiei și a bisericii. Este nevoie de multă părtășie între membrii bisericii și liderii spirituali pentru a se evita situațiile nedorite în care familia poate cădea pradă nefericirii și divorțului.

Nu uita: singurul lucru pe care îl mai are omul din mulțimea de binecuvântări de care s-a bucurat în Eden este familia. Zaharia Bica spune despre căsnicie că este

singura componentă venerabilă a paradisului terestru rămasă încă în picioare și nedoborâtă de răutatea demonilor și de vitregia istoriei omenești.⁴⁷

Familia trebuie să aibă relații solide în special cu Creatorul, cu Cartea, cu comunitatea, cu cărțile și cu consilierul. Ca familie, aveți responsabilitatea de a crea aceste legături. Scopul cărții de față a fost să vă deschidă apetitul pentru lectură și să vă facă să înțelegeți nevoia de comunicare cu un consilier spiritual. Vă doresc să aveți o familie fericită, în care să simțiți că Dumnezeu vă binecuvântează și vă ascultă rugăciunile. Să citiți mereu Biblia și să o împliniți. Vă doresc să fiți lumină în lume pentru oamenii nemântuiți și prin voi Dumnezeu să mântuiască pe mulți, iar în biserica Domnului să fiți membri activi, pe care să se poată conta. Citiți multe cărți bune și nu pierdeți vremea cu televizorul, cu bârfele și cu lucrurile nefolositoare. Apropiați-vă de un consilier spiritual matur, de un om al lui Dumnezeu care să vă arate ce trebuie să faceți în momentele dificile ale vieții. Și respectați-vă și apreciați-vă părinții, care vă iubesc și vă ajută. Domnul să vă binecuvânteze cu o căsnicie de vis.

Încheiere

Familia ne-a fost dată de Dumnezeu ca o oază de fericire într-o lume plină de necazuri. Mulți tineri nu vor să se căsătorească din pricina marelui număr de divorțuri care se înregistrează și din pricina nefericirii pe care o experimentează atât de multe familii. Eu cred că viața de familie trebuie să fie un mare succes pentru fiecare credincios. Mă bucur că și tu gândești la fel – doar de aceea ai decis să te căsătorești și nu ai ales să rămâi singur.

În această carte, care nu se dorește a fi un manual complicat despre viața de familie, am încercat să explic simplu și pe înțelesul celor tineri care sunt lucrurile fundamentale de care trebuie ținut cont în căsnicie pentru a fi fericit și pentru a trăi spre slava lui Dumnezeu.

Concluzionând cele scrise până acum, aș vrea să atrag atenția tuturor familiilor tinere asupra câtorva aspecte importante și practice în viața de familie. Toți cei care au respectat aceste principii de-a lungul timpului au fost fericiți în viața de căsnicie, au avut familii puternice și au fost mândri de urmașii pe care i-au dat societății în care au trăit.

Rugăciunea

Roagă-te pentru a descoperi care este voia lui Dumnezeu cu privire la viitorul tău. S-ar putea ca la un moment dat să te trezești frământat de o întrebare: „A fost oare voia Domnului să mă căsătoresc cu persoana cu care m-am căsătorit?” Vreau să îți spun cu toată

convingerea: „Da, a fost voia Domnului, iar divorțul este unul din lucrurile pe care Dumnezeu le urăște.” Niciodată să nu te gândești cum să ieși din viața de căsnicie, ci să te rogi ca Domnul să vă ajute să treceți peste orice piedică pe care o veți înfrunța și să ieșiți biruitori.

Slujirea

Înainte de căsătorie ai dreptul să alegi din mulțimea de fete și băieți persoana de sex opus cu care te vei căsători. După căsătorie mai ai un singur drept: să slujești din toată inima persoanei pe care ai ales-o. În viața de căsnicie nu ar trebui să te întrebi: „Oare ce să-i mai cer soției/soțului să facă pentru a-mi demonstra că mă iubește?” Ci întrebarea corectă este: „Oare ce aș mai putea face pentru soția mea/soțul meu ca să-i demonstrez cât de mult o/il iubesc?” Niciodată nu ar trebui să pui condiții când este vorba de slujire în familie. Nu te căsătorești ca să ți se slujească, ci ca tu să slujești. Când ambii soți înțeleg acest lucru, căsnicia lor devine un colț de rai.

Înțelegerea

Nu este ușor să slujești fără pretenții. Nu e deloc simplu să slujești o persoană imperfectă, cum este orice soție și orice soț. Nimeni nu e perfect. De aceea e nevoie de multă înțelegere în viața de familie. Nu e suficient să te înțelegi doar pe tine. Este nevoie să-ți înțelegi soția/soțul. De aceea trebuie să citești cât mai mult despre diferențele dintre bărbați și femei. Dacă îți cade în mână o carte bună despre familie, citește-o! Dacă ai posibilitatea de a participa la o conferință pe teme de familie, du-te! Participă la serviciile divine de la Casa Domnului și implică-te în slujirea lui Dumnezeu, iar El Se va implica în binecuvântarea familiei tale. Numai Dumnezeu poate da familiei fericirea pe care toți oamenii și-o doresc. Caută să înțelegi cum funcționează familia și împreună sluiți cu toată puterea voastră lui Dumnezeu, care promite belșug de binecuvântări.

Consilierea

Una dintre cele mai mari nevoi pe care le are familia din ziua de azi este nevoia de consiliere spirituală. Cei mai mulți oameni căsătoriți au impresia că este o mare rușine să spună cuiva că au probleme în familie. Și nu spun nimănui: nici părinților, nici unui frate de corp, nici unui frate de credință și nici măcar la un slujitor al bisericii nu se duc. Întrebarea care se pune este: „Când ar trebui familia să ceară sfatul unui slujitor al bisericii? Care este momentul în care soțul/soția nu trebuie să ceară acordul celuilalt pentru a se duce la un slujitor matur și a cere ajutor spiritual?” Putem oare defini cu exactitate acel moment? Sau lăsăm la latitudinea fiecărei familii să ceară ajutor atunci când vrea, considerând că Biblia nu are nimic de spus în această privință?

Potrivit Bibliei, există un moment bine determinat în care familia ar trebui să ceară ajutor spiritual. Acest moment este în prima zi după seara în care cei doi soți s-au dus la culcare supărați unul pe celălalt sau, mai rău, certați unul cu celălalt. Dacă soțul și soția nu reușesc să se pună de acord cu privire la un anumit subiect, dar seara, înainte de apusul soarelui, stabilesc să lase acel subiect deschis pentru a-l relua a doua zi și merg fără supărare și ceartă la cină și la culcare, nu trebuie să ceară consiliere spirituală. Dar dacă subiectul care a stârnit neînțelegerile îi face să meargă la cină și la culcare supărați, acesta este semnul că au nevoie de ajutor spiritual. Așa ne învață Cuvântul Domnului: „Să n-apună soarele peste mânia voastră.”

Mai există o situație în care soții ar trebui să ceară imediat ajutor spiritual: când unul dintre ei nu a luat Cina Domnului de două ori consecutiv. Acest lucru nu ar trebui să treacă neobservat în viața de familie și ar trebui să apeleze la un consilier spiritual. Și, desigur, în orice situație dificilă prin care trecem în viață și simțim că povara este prea grea pentru noi, este bine să cerem ajutor spiritual – ajutor pe care suntem datori să ni-l oferim unii altora.

Dacă ai întemeiat deja o familie sau dacă ești în pragul căsătoriei, nu uita că familia ne-a fost dată ca binecuvântare, și nu ca blestem. Dacă vrei să fii fericit în viața de familie, respectă principiile pe care Dumnezeu le-a stabilit pentru buna funcționare a acestei instituții. Dacă vei face astfel, vei avea parte din belșug de binecuvântarea pe care ți-o dorești din toată inima.

Te felicit încă o dată pentru curajul de care dai dovadă pornind pe drumul căsniciei și îți doresc binecuvântarea și călăuzirea lui Dumnezeu în viața de zi cu zi a familiei tale.

1. Travis Plumlee, *Temelia familiei*, Editura Făclia, Oradea, 2001, p. 66.
2. Viorel Iuga, *Visul familiei*, Editura Ramira, Arad, 2008, p. 40.
3. Bob Gordon și David Fardouly, *The Foundations of Christian Living*, Sovereign World, Chichester, England, 1988, p. 179.
4. Dr. Ed Wheat, *Viața de dragoste*, Societatea Misionară Română, Oradea, 1987, p. 14.
5. H. Norman Wright și Wes Roberts, *Înainte să spui „Da”*, Editura Kerigma, Oradea, 2004, p. 7.
6. William MacDonald, *Comentariul biblic al credinciosului – Noul Testament*, Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Postfach 11 01 35, 33661 Bielefeld, 2004, p. 683-684.
7. Jack O. Balswick și Judith K. Balswick, *Familia. O perspectivă creștină asupra căminului contemporan*, Editura Casa Cărții, Oradea, 2009, p. 86.
8. Charles R. Swindoll, *Familia puternică*, Life Publishers International, Springfield, U.S.A., 1997, p. 11.
9. Walt Larimore, MD și Barb Larimore, *Creierul lui, creierul ei*, Editura Casa Cărții, Oradea, 2010, p. 29-30
10. Maria Popa, *Biologie – Clasa a XI-a*, Editura Betania, Oradea, 2011, p. 82.
11. Walt Larimore, MD și Barb Larimore, p. 46.
12. *Ibid.*, p. 47.
13. John MacArthur, Jr., *Diferiți prin design*, Editura Samuel, Mediaș, 2004, p. 44.
14. Elisabeta și Iosif Țon, *Viața de familie*, Editura Cartea Creștină, Oradea, 2000, p. 87.
15. Walt Larimore, MD și Barb Larimore, p. 71.
16. Julius A. Fritze, *Școala dragostei sau esența căsătoriei*, Editura Logos, Galați, 1995, p. 63.

17. James Dobson, *Căsătoria: împlinire sau frustrare?*, Editura Noua Speranță, Timișoara, 2002, p. 61, 62.
18. David Boehi, Brent Nelson, Jeff Schulte și Lloyd Shadrach, *Pregătirea pentru căsătorie*, Pass International, București, 2004, p. 69.
19. Lawrence J. Crabb, Jr., *Făuritorii căsniciei*, BBE, Viena, 1991, p. 25.
20. William Barclay, *Analiză semantică a unor termeni din Noul Testament*, Societatea Misionară Română, Wheaton, Illinois, U.S.A., 1992, p. 71.
21. John R.W. Stott, *Noua societate a lui Dumnezeu*, Societatea Misionară Română, 1987, p. 180.
22. John F. Walvoord și Roy B. Zuck, *Comentariu al Noului Testament*, Editura Fundației E.B.E., Cluj-Napoca, 2005, p. 527.
23. Dr. Ed Wheat și Gaye Wheat, *Viața intimă în căsnicia creștină*, Editura Cartea Creștină, Oradea, 2005, p. 21.
24. Nelu Mureșan, *Voia lui Dumnezeu în familie*, Metanoia, Oradea, 2008, p. 25.
25. Warren W. Wiersbe, *Comentariul lui Warren Wiersbe pe Noul Testament*, Metanoia, Oradea, 2009, p. 120.
26. Curs BEE International, *Căsătoria*, Editeurs de Litterature Biblique, Belgique, 1991, p. 45.
27. George Uba, *Mai taie-mi o felie de dragoste*, Casa de Editură Viață și Sănătate, București, 2002, p. 187.
28. Gary Chapman, *Cele cinci limbaje ale iubirii*, Editura Curtea Veche, București, 2000, p. 24-25.
29. James Dobson, *Armonia în familie*, Noua Speranță, Timișoara, 1994, p. 116-117.
30. Travis Plumlee, p. 32.
31. Jonathan Hill, *Ghid al istoriei creștinismului*, Editura Casa Cărții, Oradea, 2008, p. 187.
32. Zaharia Bica, *Scrisori fână adresă*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2007, p. 335.
33. Dr. Ed Wheat, p. 26.
34. Roger Fritz, *Lucruri mărunte, rezultate mărețe*, Editura Amaltea, București, 2006, p. 38.
35. Hans Klein, *Viața binecuvântată*, Blueprint International, București, 2004, p. 187-188.

36. John F. Walvoord și Roy B. Zuck, *Comentariu al Vechiului Testament*, Editura Fundației E.B.E., Cluj-Napoca, 2010, p. 881, 882.
37. Viorel Iuga, *O căsnicie binecuvântată*, Editura Multimedia Internațional, Arad, 2006, p. 92.
38. Larry Burkett, Howard Dayton și David Rae, *Afaceri ca la carte*, Crown Financial Ministries, 2005, p. 62.
39. Alfred Edersheim, *Sketches of Jewish social life*, Grand Rapids, Michigan, 1985, p. 146.
40. Gerald L. Sittser, *Izvoare de spiritualitate creștină*, Editura Casa Cărții, Oradea, 2011, p. 62.
41. Walter Trobisch, *Vreau să mă căsătoresc*, Editura Discipolul, Cluj, 2007, p. 195.
42. A. Cohen, *Talmudul*, Editura Hasefer, București, 2000, p. 241, 242.
43. Sorin Săndulache, *Consiliere și psihoterapie pastorală*, Editura Institutului Teologic Adventist, București, 2006, p. 633.
44. Andrei Marga, *Religia în era globalizării*, Editura Fundației pentru Studii Europene, Cluj-Napoca, 2006, p. 261.
45. Leland Ryken, James C. Wilhoit și Tremper Longman III, *Dicționar de imagini și simboluri biblice*, Editura Casa Cărții, Oradea, 2011, p. 319, 320.
46. Daniel Brânzei, *Ghidul familiei creștine*, Editura Stephanus, București, 2010, p. 56.
47. Zaharia Bica, *Epistola către neevrei*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2007, p. 148.

Autorul poate fi contactat la adresa:

mariusgovor@yahoo.com

ANEXĂ – ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

CAPITOLUL 1

1. De ce trebuie să fii sigur cu privire la voia lui Dumnezeu pentru tine?

2. Care sunt „cheile” de verificare a relației, despre care vorbește autorul?

3. Ce crezi despre condițiile ca Dumnezeu să-ți vorbească? Știi și altele?

4. Enumeră câteva moduri supranaturale prin care Dumnezeu poate comunica voia Lui?

5. Ce ar trebui făcut atunci când pare că Dumnezeu nu-ți vorbește? Tu ce faci?

CAPITOLUL 2

1. De ce este important „să știi ce faci” atunci când te căsătorești? Tu de ce te căsătorești?

2. Crezi că tinerii iau în calcul și posibilitatea de a fi motivați greșit?

204 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

3. Care sunt cele mai întâlnite motive greșite pentru căsătorie?

4. Enumeră și rezumă pe scurt motivațiile corecte pentru căsătorie. Care sunt motivațiile imperative?

5. Care aspect te-a surprins cel mai mult în acest capitol? De ce?

CAPITOLUL 3

1. De ce este important să conștientizezi diferențele dintre cele două sexe?

2. Cine a hotărât să fim atât de diferiți? Când și de ce?

3. Notează și fii gata să discuți 2-3 diferențe dintre creierul bărbatului și cel al femeii.

4. Care sunt domeniile în care gândim diferit? Poți da un exemplu personal?

5. Unde și când trebuie să fii atent în relație, după ce înțelegi că partenerul tău este atât de diferit din punct de vedere emoțional?

CAPITOLUL 4

1. Când ai făcut prima dată diferența între poftă și dragoste? Cum ți-ai dat seama?

2. Enumeră cele 7 caracteristici ale poftei și fii gata să exemplifici.

3. Cum poți face față agresiunii poftelor?

4. Poți să spui din memorie cuvintele care descriu dragostea? Care sunt diferențele?

5. Care sunt calitățile și beneficiile dragostei în căsătorie? Unde ai de lucrat?

206 CĂSNICIA CONSTRUITĂ CORECT

CAPITOLUL 5

1. Căsătoria aduce și o sumedenie de schimbări. Îți este ușor să te adaptezi unui nou context relațional? Dacă da sau nu, de ce?

2. De ce trebuie să „lași” familia (pe mama și tata) când te căsătorești?

3. Cum poate fi înțeleasă greșit expresia „a lăsa pe mama și pe tata”? Cunoști un exemplu?

4. Care din cele 5 aspecte ale separării și se pare cel mai dificil? De ce?

5. Care crezi că este lucrul cel mai delicat pentru părinți, când se căsătoresc copiii lor?

CAPITOLUL 6

1. De ce este important să ne cunoaștem responsabilitățile înainte de căsătorie?

2. Cât de greșit crezi că este să aplicăm „rețeta” din casa părintească în noua familie?

3. Care sunt sursele ce pot duce la mânie? Ce spune Biblia că ar trebui să știm?

4. Ce ar trebui să evităm în situațiile de conflict din familie? De ce?

5. Care sunt pașii siguri de liniștire și stingere a momentelor tensionate din familie?

CAPITOLUL 7

1. De ce este bine să găsești soția/soțul care este „darul Lui pentru tine”?

2. Cum poți căuta și găsi omul rânduit de Dumnezeu pentru tine? Tu ce faci?

3. Cum poți recunoaște că ai întâlnit persoana cea mai potrivită?

4. Care sunt cuvintele pe care le rostești ușor și ce cuvinte (expresii) ți se par „greu” de spus?

5. Cât de importantă și se pare comunicarea adecvată în fiecare situație specifică? De ce?

CAPITOLUL 8

1. Fă un rezumat scurt al perspectivei autorului despre slujirea familiilor tinere.

2. Care crezi că este concepția corectă, din punct de vedere biblic, despre copii și rolul lor în familie?

3. Care sunt greșelile ce afectează relația, și care trebuie evitate, vizavi de valorile materiale?

4. De ce crezi că felul în care gestionăm banii ne poate feri de mari ispite în familie? Ilustrează.

5. Cum se poate ajunge, din cauza carierei unuia dintre soți, la neplăceri și probleme în familie?

CAPITOLUL 9

1. Cum este prima noapte pentru cel ce-și iubește cu adevărat soția/soțul?
Care este cel mai prețios dar pe care fiecare tânăr/ă ar trebui să-l facă celuilalt?

2. Ce ar fi bine să știți când planificați perioada imediat după nuntă?

3. De ce nici frumusețea fizică, nici bogăția și nici chiar sănătatea nu sunt condiții obligatorii pentru fericire și împlinire în familie?

4. Explică de ce, numai dacă iubești sincer, poți sluji celuilalt?

5. Care sunt câteva decizii ce trebuie luate chiar de la începutul căsătoriei?

CAPITOLUL 10

1. Consideri și tu că relația cu Dumnezeu este cea mai importantă și după căsătorie? De ce?

2. Cum poate învățătura Bibliei și a altor cărți cu valori creștine să fie de folos familiei tale?

3. Când, cum și pentru ce probleme ar fi indicat să apeleți la un consilier creștin?

4. Care sunt limitările de care e bine să ții cont în dezvoltarea prietenilor cu alte familii?

5. Cum poate fi familia ta o mărturie bună în societate? Dar în biserica locală?

PASTORUL MARIUS GOVOR, născut pe 15 iunie 1968, a urmat cursurile Institutului Teologic Pentecostal București, a obținut licența și masteratul în cadrul Universității Babeș-Bolyai, iar în prezent este doctorand la aceeași universitate.

Este căsătorit din anul 1990 cu Angela și Domnul i-a binecuvântat cu patru copii: Rut (1991), Emanuela (1992), Marisia (1996) și Paul (2001).

A slujit ca pastor în cadrul Cultului Pentecostal din România, în Biserica Pentecostală nr. 2 din Zalău, județul Sălaj, și a participat la inițierea și la conducerea Seminarului Biblic Pentecostal din Zalău. Din luna martie 2012, s-a mutat împreună cu familia în Spania, unde păstorește Biserica Pentecostală Română „Maranata” din Alcanar.

Căsnicia este – sau ar trebui să fie – locul împlinirii și al fericirii. Cum ar trebui să fie construită o căsnicie pentru ca ea să aducă împlinire și să fie cercul în care soții, cu sau fără copii, să-și găsească fericirea?

Am citit cu multă plăcere manuscrisul acestui „ghid”. Singurul regret pe care îl am este că o astfel de carte nu s-a tipărit până acum. Dacă cititorii vor învăța din ea cum să trăiască împreună după îndrumările lăsate de Dumnezeu în Sfânta Scriptură, vor face pașii cei mai decisivi spre împlinire și fericire. Cu această convingere și cu încredere în Dumnezeu și în Cuvântul Lui, lansăm acest manual pentru o nouă viață de familie.

– pastor Florin Ile

ISBN: 978-973-595-527-4

5 948422 011080

